

EES-viðbætur

við Stjórnartíðindi EB

ISSN 1022-9337

Nr. 29

4. árgangur

10.7.1997

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

97/EES/29/01	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 58/96 frá 28. október 1996 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn	1
97/EES/29/02	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	2
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/290/EB frá 17. júlí 1995 um sameiginlega tækniforskrift að móttökubúnaði fyrir almenna evrópska þráðlaus skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið)	3
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/525/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir endabúnað fyrir evrópsk stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT), almennan aðgang (PAP)	6
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/526/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift fyrir stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet) að því er varðar 3,1 kHz talsímaþjónustu, tengikröfur fyrir talfæraendabúnað	9
97/EES/29/03	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	12
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB frá 24. janúar 1996 um breytingu á skránni yfir staðlastofnanir aðildarríkjanna í II. viðauka við tilskipun ráðsins 83/189/EBE .	13
97/EES/29/04	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 5/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn	16
	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2964/95 frá 20. desember 1995 um að taka upp skráningu vegna innflutnings og afgreiðslu á hráolíu í bandalaginu	17
97/EES/29/05	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/97 frá 28. febrúar 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	19
	Tilskipun ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum	20
97/EES/29/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	27

	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum	28
97/EES/29/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	30
	Tilskipun ráðsins 94/72/EB frá 19. desember 1994 um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini	32
	Tilskipun ráðsins 96/47/EB frá 23. júlí 1996 um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini	33
97/EES/29/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	39
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum	40
97/EES/29/09	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	41
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/39/EB frá 19. júní 1996 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins	42
97/EES/29/10	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	43
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/40/EB frá 25. júní 1996 um að taka upp sameiginlega fyrirmynd að kennivottorði fyrir skoðunarmenn sem sjá um hafnarríkiseftirlit	44
97/EES/29/11	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 12/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn	46
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 240/96 frá 31. janúar 1996 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um tæknilega yfirfærslu ..	48
97/EES/29/12	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 13/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á bókun 21 við EES-samninginn, um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki	59
97/EES/29/13	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	60
	Tilskipun ráðsins 95/61/EB frá 29. nóvember 1995 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	61
97/EES/29/14	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/97 frá 26. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	65

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 142/97 frá 27. janúar 1997 varðandi skil á upplýsingum um tiltekin skráð efni eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 66

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 143/97 frá 27. janúar 1997 varðandi þriðju skrána yfir efni sem hafa forgang eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 68

97/EES/29/15 Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/97 frá 26. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 70

Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 3052/95/EB frá 13. desember 1995 um að innleiða kerfi fyrir skipti á upplýsingum um innlendar ráðstafanir sem víkja frá meginreglunni um frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins 71

97/EES/29/16 Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn 76

Tilskipun ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum 77

97/EES/29/17 Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn 88

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2176/96 frá 13. nóvember 1996 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 89

97/EES/29/18 Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn 91

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB frá 7. nóvember 1994 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun erfðabreyttra örvera⁹²

97/EES/29/19 Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn 94

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/134/EB frá 16. janúar 1996 um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/448/EBE varðandi leiðbeiningar um flokkun, samanber 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun erfðabreyttra örvera 95

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

97/EES/29/20	Heimild til að veita ríkisaðstoð samkvæmt 61. gr. EES-samningsins og 3. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól - Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að hreyfa ekki andmælum	98
--------------	---	----

3. EFTA-dómstóllinn

97/EES/29/21	Beiðni um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins frá Fredrikstad byrett samkvæmt úrskurði þess dómstóls dagsettu 16. maí 1997 í máli Mag Instrument Inc. gegn California Trading Company Norway, Ulsteen	99
--------------	--	----

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

97/EES/29/22	Tilkynning um samning (Mál nr. IV/36.497/F3)	100
--------------	--	-----

97/EES/29/23	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.942 - VEBA/Degussa)	100
--------------	--	-----

97/EES/29/24	Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.962 - Daimler Benz/Deutsche Telekom - Telematik)	101
--------------	---	-----

97/EES/29/25	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.835 - Recticel/Greiner)	102
--------------	---	-----

97/EES/29/26	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.896 - Tenneco/KNP BT)	102
--------------	---	-----

97/EES/29/27	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.907 - Agos Itafinco)	103
--------------	--	-----

97/EES/29/28	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.909 - Worms/Saint-Louis)	103
--------------	--	-----

97/EES/29/29	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.916 - Lyonnaise des Eaux/Suez)	104
--------------	--	-----

97/EES/29/30	Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja (Mál nr. IV/M.920 - Samsung/AST)	104
--------------	--	-----

97/EES/29/31	Ríkisaðstoð - Mál nr. C 43/91 - Þýskaland	105
--------------	---	-----

97/EES/29/32	Ríkisaðstoð - Mál nr. C 49/91 - Holland	105
--------------	---	-----

97/EES/29/33	Ríkisaðstoð - Mál nr. C 21/97 - Ítalía	105
--------------	--	-----

97/EES/29/34	Heimild fyrir ríkisaðstoð í samræmi við 92. og 93. gr. EB-sáttmálans Mál sem framkvæmdastjórnin andmælir ekki	106
--------------	--	-----

97/EES/29/35	Skrá yfir skjöl varðandi EES sem framkvæmdastjórnin sendi ráðinu á tímabilinu 2. 6. til 6. 6. 1997	108
--------------	--	-----

97/EES/29/36	Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir	110
--------------	---	-----

3. Dómstóllinn

EES STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/01

nr. 58/96
frá 28. október 1996

um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/96 frá 4. mars 1996⁽¹⁾.

Ráð Evrópusambandsins samþykkti reglugerð ráðsins (EB) nr. 3094/95 frá 22. desember 1995⁽²⁾ um aðstoð til skipasmíða þar sem felldar eru inn skuldbindingar þess samkvæmt OECD-samningnum varðandi eðlileg samkeppnisskilyrði í skipasmíðaiðnaðinum og skipaviðgerðum.

Í 10. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3094/95 er kveðið á um að viðkomandi greinar í tilskipun ráðsins 90/684/EBE frá 21. desember 1990⁽³⁾ um aðstoð til skipasmíða, eins og henni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 94/73/EB frá 19. desember 1994⁽⁴⁾, skuli, að því tilskildu að OECD-samningurinn varðandi eðlileg samkeppnisskilyrði í skipasmíðaiðnaðinum og skipaviðgerðum öðlist ekki gildi fyrr en 1. janúar 1996, gilda þar til þeim samningi verður komið í framkvæmd, en ekki lengur en til 1. október 1996.

Evrópubandalagið samþykkti reglugerð ráðsins (EB) nr 1904/96 frá 27. september 1996 sem heimilaði framlengingu á viðkomandi greinum tilskipunar ráðsins 90/684/EBE frá 21. desember 1990

um aðstoð til skipasmíða þar til 31. desember 1997 í síðasta lagi ef OECD-samninginum yrði frestað fram yfir 1. október 1996.

Viðkomandi greinar í tilskipun ráðsins 90/684/EBE frá 21. desember 1990 um aðstoð til skipasmíða, eins og þær voru teknar upp í EES-samninginn, skulu gilda innan EES eins lengi og tilskipunin gildir innan Evrópusambandsins til að viðhalda samræmdum reglum innan EES.

Því ber að breyta lið 1b í XV. viðauka við samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Í aðlögunarlið t) við lið 1b (tilskipun ráðsins 90/684/EBE) í XV. viðauka við samninginn komi dagsetningin „31. desember 1997“ í stað „1. október 1996“.

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. nóvember 1996, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni. Hún gildir frá 1. janúar 1996.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 28. október 1996.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

H. Hafstein

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 124, 23. 5. 1996, bls. 19 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 22, 23. 5. 1996, bls. 90.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 332, 30. 12. 1995, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 380, 31. 12. 1995, bls. 27.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 351, 21. 12. 1994, bls. 10.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/02

nr. 3/97
frá 10. mars 1997

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 79/96 frá 13. desember 1996⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/290/EB frá 17. júlí 1995 um sameiginlega tækniforskrift að móttökubúnaði fyrir almenna evrópska þráðlausa skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið)⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/525/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir endabúnað fyrir evrópsk stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT), almennan aðgang (PAP)⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/526/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift fyrir stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet) að því er varðar 3,1 kHz talsímaþjónustu, tengikröfur fyrir talfæraendabúnað⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liðir komi aftan við lið 4i (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/47/EB) í XVIII. kafla II. viðauka við samninginn:

„4j. **395 D 0290:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/290/EB frá 17. júlí 1995 um sameiginlega tækniforskrift að móttökubúnaði fyrir almenna evrópska þráðlausa skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið) (Stjtfð. EB nr. L 182, 2. 8. 1995, bls. 21).

4k. **395 D 0525:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/525/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir endabúnað fyrir evrópsk stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT), almennan aðgang (PAP) (Stjtfð. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 35).

4l. **395 D 0526:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/526/EB frá 28. nóvember 1995 um sameiginlega tækniforskrift fyrir stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet) að því er varðar 3,1 kHz talsímaþjónustu, tengikröfur fyrir talfæraendabúnað (Stjtfð. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 38).”.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 95/290/EB, ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 95/525/EB og ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 95/526/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 10. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtfð. EB nr. L 100, 17. 4. 1997, bls. 68 og EES-viðbætur við Stjtfð. EB nr. 16, 17. 4. 1997, bls. 174.

⁽²⁾ Stjtfð. EB nr. L 182, 2. 8. 1995, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtfð. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 35.

⁽⁴⁾ Stjtfð. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 38.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 17. júlí 1995

um sameiginlega tækniforskrift að móttökubúnaði fyrir almenna evrópska þráðlausa skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið)(*)

(Texti sem varðar EES)

(95/290/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipunum ráðsins 93/68/EBE og 93/97/EBE ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/544/EBE ⁽³⁾ frá 9. Október 1990 um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun á almennu samevrópsku boðkerfi innan bandalagsins,

með hliðsjón af tilmælum ráðsins 90/543/EBE ⁽⁴⁾ frá 9. október 1990 um samræmda opnun á almennu samevrópsku þráðlausa boðkerfi innan bandalagsins, þar sem fram kemur, eins og um getur í tilskipun 90/544/EBE, að ERMES sé þjónusta sem ráðið hefur ákveðið að skuli vera fyrir hendi alls staðar í bandalaginu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 20. febrúar 1992, gert ráðstafanir til að ákveða hvaða gerð af endabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi staðlastofnun hefur samið samhæfðu staðlana til framkvæmdar viðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að álitum fyrir samþykkisnefndina í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. Tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samhæfðir staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem kveðið er á um í þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 7. nóvember 1994.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem á að tengjast almenna samevrópska þráðlausa boðkerfinu er nefnist öðru nafni evrópska þráðlausa skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið) og sem fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem er tilgreindur í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.

2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift að móttökukröfum fyrir endabúnaðinn sem um getur í 1. mgr.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin nær yfir samhæfða staðalinn sem viðkomandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í e- og f-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE. Tilvísun í þennan staðal er að finna í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir þessa ákvörðun, skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. Tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽⁵⁾ og 89/336/EBE ⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 182, 2. 8. 1995, bls. 21, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1 og Stjtið. EB nr. L 290, 24. 11. 1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 9. 11. 1990, bls. 28.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 9. 11. 1990, bls. 23.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd málsmeðferðarinnar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum verði notaður fyrir endabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. Þessarar ákvörðunar, í síðasta lagi við gildistöku hennar.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. júlí 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Búnaður og kerfi fyrir þráðlaus fjarskipti
(RES: Radio Equipment and Systems)

Almenna evrópska þráðlausa skilaboðakerfið (ERMES-skilaboðakerfið)

Kröfur vegna móttökubúnaðar

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
ETSI-skrifstofan

TBR 7 - nóvember 1994
(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EEB⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem vísað er til hér að framan er saminn samkvæmt umboði útgefnu í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EEB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 28. nóvember 1995

um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir endabúnað fyrir evrópsk stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT), almennan aðgang (PAP)(*)

(Texti sem varðar EES)

(95/525/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipunum ráðsins 93/68/EBE ⁽²⁾ og 93/97/EBE ⁽³⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/287/EBE ⁽⁴⁾ frá 3. júní 1991 um tíðnisvið sem tiltekin eru fyrir samræmda opnun evrópskra stafrænna þráðlausra fjarskipta (DECT) innan bandalagsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 20. febrúar 1992, gert ráðstafanir til að ákveða hvaða gerð af endabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi staðlastofnun hefur samið samhæfðu staðlana til framkvæmdar víðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að áliti fyrir samþykkisnefndina í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. Tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samhæfir staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem kveðið er á um í þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 28. september 1995.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem er notaður við almennan aðgang að evrópskum stafrænum þráðlausum fjarskiptum (DECT) og sem fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem er tilgreindur í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.

2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir endabúnaðinn sem um getur í 1. mgr.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin nær yfir samhæfða staðalinn, sem viðkomandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í d-, e- og f-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem þær eiga við. Tilvísun í þennan staðal er að finna í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir þessa ákvörðun, skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. Tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽⁵⁾ og 89/336/EBE ⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 35, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 290, 24. 11. 1993, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 144, 8. 6. 1991, bls. 45.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd málsmeðferðarinnar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum verði notaður fyrir endabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. Þessarar ákvörðunar, í síðasta lagi við gildistöku hennar.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. nóvember 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Búnaður og kerfi fyrir þráðlaus fjarskipti
(RES: Radio Equipment and Systems)

Tengikröfur fyrir endabúnað fyrir evrópsk stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT),
almennan aðgang (PAP)

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
ETSI-skrifstofan

TBR 11 - september 1994
(að formálsorðunum undanskildum)

ásamt

TBR 11/A1 - febrúar 1995
(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EEB⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem vísað er til hér að framan er saminn samkvæmt umboði útgefnu í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EEB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 28. nóvember 1995

um sameiginlega tækniforskrift fyrir stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet) að því er varðar 3,1 kHz talsímaþjónustu, tengikröfur fyrir talfæraendabúnað(*)

(Texti sem varðar EES)

(95/526/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipunum ráðsins 93/68/EBE ⁽²⁾ og 93/97/EBE ⁽³⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilmælum ráðsins 86/659/EBE ⁽⁴⁾ frá 22. desember 1996 um að taka í notkun stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN) með samræmdum hætti í bandalaginu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 14. gr. tilskipunar 91/263/EBE, og ekki síst í samræmi við álit sem samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE) lagði fram hinn 20. febrúar 1992, gert ráðstafanir til að ákveða hvaða gerð af endabúnaði skuli falla undir þessa sameiginlegu tækniforskrift og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Viðkomandi staðlastofnun hefur samið samhæfðu staðlana til framkvæmdar viðeigandi grunnkröfum.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fram drög að áliti fyrir samþykkisnefndina í samræmi við annan undirlið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE.

Samkvæmt ákvæðum annars undirliðar 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/263/EBE ber framkvæmdastjórnin ábyrgð á því að settir verði samsvarandi samhæfðir staðlar til framkvæmdar grunnkröfum sem síðan verða að sameiginlegum tækniforskriftum.

Sameiginlega tækniforskriftin sem kveðið er á um í þessari ákvörðun er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE) sem var lagt fram 28. september 1995.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem á að tengja við stafræna samþætta þjónustunetið (ISDN-samnetið), og er fyrir 3,1 kHz talsímaþjónustuna, enda falli hann undir gildissvið samhæfða staðalsins sem vísað er til í 1. mgr. 2. gr. þessarar ákvörðunar.

2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift að tengikröfum fyrir talfæraendabúnaðinn sem um getur í 1. mgr.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin nær yfir samhæfða staðalinn, sem viðkomandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í g-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem þær eiga við. Tilvísun í þennan staðal er að finna í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir þessa ákvörðun, skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽⁵⁾ og 89/336/EBE ⁽⁶⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 300, 13. 12. 1995, bls. 38, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 290, 24. 11. 1993, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 382, 31. 12. 1986, bls. 36.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru útnefndir til að hafa umsjón með framkvæmd málsmeðferðarinnar sem um getur í 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn sem er tilgreindur í viðaukanum verði notaður fyrir endabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. þessarar ákvörðunar, í síðasta lagi við gildistöku hennar.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. nóvember 1995.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Heiti samhæfða staðalsins sem vísað er til í 2. gr. þessarar ákvörðunar er:

Samþætt stafrænt þjónustunet (ISDN-samnet)

3,1 kHz talsímaþjónusta

Tengikröfur fyrir talfæraendabúnað

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
ETSI-skrifstofan

TBR 8 - september 1994
(að formálsorðunum undanskildum)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EEB⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn sem vísað er til hér að framan er saminn samkvæmt umboði útgefnu í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EEB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu
(European Telecommunications Standards Institute),
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/03

nr. 4/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

„ÍSLAND

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

STRI
Staðlaráð Íslands

LIECHTENSTEIN

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

TPMN
Liechtensteinische Technische Prüf-, Mess- und Normenstelle

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/94 frá 15. desember 1994⁽¹⁾.

NOREGUR

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB frá 24. janúar 1996 um breytingu á skránni yfir staðlastofnanir aðildarríkjanna í II. viðauka við tilskipun ráðsins 83/189/EEB⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

NSF
Norges Standardiseringsforbund

NEK
Norsk Elektroteknisk Komite

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

STF
Statens teleforvaltning.”.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins 83/189/EEB) í XIX. kafla II. viðauka við samninginn:

3. gr.

„- **396 D 0139:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB frá 24. janúar 1996 (Stjtfð. EB nr. L 32, 10. 2. 1996, bls. 31).”.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

2. gr.

Í stað textans í aðlögunarliði g) við 1. lið í XIX. kafla II. viðauka komi eftirfarandi:

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

„Eftirfarandi er bætt við II. viðauka:

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtfð. EB nr. L 372, 31. 12. 1994, bls. 16 og EES-viðbætur við Stjtfð. EB nr. 57, 31. 12. 1994, bls. 133.

⁽²⁾ Stjtfð. EB nr. L 32, 10. 12. 1996, bls. 31.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 24. janúar 1996****um breytingu á skránni yfir staðlastofnanir aðildarríkjanna í II. viðauka
við tilskipun ráðsins 83/189/EBE(*)****(96/139/EB)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af lögnum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar að Evrópusambandinu 1. janúar 1995,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 2. gr.,

með hliðsjón af álitum fastanefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt 5. gr. tilskipunar 83/189/EBE,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skrá yfir staðlastofnanir í viðauka við tilskipun 83/189/EBE var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/400/EBE ⁽³⁾ þannig að Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) var felld inn í hana sem evrópsk staðlastofnun.

Í ályktun ráðsins frá 18. júní 1992 um hlutverk evrópskrar stöðlunar í efnahagskerfi Evrópu (92/C 073/01) ⁽⁴⁾ er ítrekað mikilvægi heildstæðs evrópsks staðlakerfis sem er skipulagt af hlutaðeigandi aðilum í eigin þágu og byggist á gagnsæi, víðsýni og samstöðu, er án tillits til eiginhagsmuna og byggist enn fremur á skilvirkni og ákvörðunum sem teknar eru af fulltrúum þjóðarríkjanna.

Í fyrrnefndri ályktun ráðsins er lýst þeim ásetningi að fylgja áfram, þar sem því verður við komið, hinni nýju leið sem kynnt

er í ályktun þess frá 7. maí 1985 ⁽⁵⁾ og lýtur að framkvæmd stefnu bandalagsins á sviði tæknilegrar samhæfingar, alls staðar þar sem því verður við komið, og lögð áhersla á að brýna nauðsyn beri til að fjölga Evrópustöðlum í reynd í hverju aðildarríki um sig með því að gera þá að landsstöðlum með kerfisbundnum hætti.

Í fyrrnefndri ályktun ráðsins eru aðildarríkin hvött til þess að gera viðeigandi ráðstafanir sem miða að því að fá innlend staðlasamtök til að fylgja almennum reglum evrópskra staðlasamtaka sem þau eiga aðild að og taka virkan þátt í þeirri stöðlunarvinnu sem fer fram í Evrópu.

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu (ETSI) er það mikilvægt að ein eða fleiri viðurkennd innlend staðlasamtök séu tilnefnd til að bera ein ábyrgð á að uppfylla kröfur varðandi stöðvun innlendrar stöðlunarvinnu, opinbera umsögn og það að fá fram afstöðu innanlands með atkvæðagreiðslu og taka upp ETSI-staðla og gera að landsstöðlum.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Skráin í viðaukanum við þessa ákvörðun komi í stað skrárinnar yfir innlendar staðlastofnanir í II. viðauka við tilskipun 83/189/EBE.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. janúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 32, 10. 2. 1996, bls. 31, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 221, 6. 8. 1992, bls. 55.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. C 173, 9. 7. 1992, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. C 136, 4. 6. 1985, bls. 1.

VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

INNLENDAR STAÐLASTOFNANIR

<p>1. BELGÍA</p> <p>IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie   CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité</p>	<p>6. FRAKKLAND</p> <p>AFNOR
Association française de normalisation   UTE
Union technique de l'électricité - Bureau
de Telehallintokeskus
normalisation auprès de l'AFNOR</p>
<p>2. DANMÖRK</p> <p>DS
Dansk Standard   NTA
Telestyrelsen, National Telecom
Agency</p>	<p>7. ÍRLAND</p> <p>NSAI
National Standards Authority of Ireland   ETCI
Electrotechnical Council of Ireland</p>
<p>3. ÞÝSKALAND</p> <p>DIN
Deutsches Institut für Normung e. V.
Normungsinstitut   DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im
DIN und VDE</p>	<p>8. ÍTALÍA</p> <p>UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione   CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano</p>
<p>4. GRIKKLAND</p> <p>ELOT
Ελληνικός Οργανισμός
Τυποποίησης</p>	<p>9. LÚXEMBORG</p> <p>ITM
Inspection du travail et des mines   SEE
Service de l'énergie de l'État</p>
<p>5. SPÁNN</p> <p>AENOR
Asociación Española de Normalización y
Certificación</p>	<p>10. HOLLAND</p> <p>NNI
Nederlands Normalisatie-instituut   NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité</p>

⁽¹⁾ UNI og CEI hafa í samvinnu við Istituto Superiore delle Poste e Telecomunicazioni og Ministero dell'Industria falið CONCIT, Comitato Nazionale di Coordinamento per le Tecnologie dell'informazione, þá starfsemi sem fer fram innan Fjarskiptastaðlastofnunar Evrópu (ETSI).

11. AUSTURRÍKI

ON
Österreichisches

ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTÚGAL

IPQ
Instituto Português da Qualidade

13. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

BSI
British Standards Institution

BEC
British Electrotechnical Committee

14. FINNLAND

SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

THK
SESKO
Suomen Sähköteknillinen
Standardisoimisyhdistys SESKO ry

15. SVÍÐJÓÐ

SIS
Standardiseringen i Sverige

SEK
Svenska elektriska kommissionen

ITS
Informationstekniska standardiseringen“

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/04

nr. 5/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á IV. viðauka (Orka)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

IV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/96 frá 31. maí 1996⁽¹⁾.

Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2964/95 frá 20. desember 1995 um að taka upp skráningu vegna innflutnings og afgreiðslu á hráolú í bandalaginu⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Í stað 5. liðar (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1893/79) í IV. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

„5. **395 R 2964:** Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2964/95 frá 20. desember 1995 um að taka upp skráningu vegna innflutnings og afgreiðslu á hráolú í bandalaginu (Stjtið. EB nr. L 310, 22. 12. 1995, bls. 5).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

„Ákvæði reglugerðarinnar gilda ekki um Ísland og Liechtenstein, svo fremi þessi ríki hvorki flytji inn né afgreiði hráolú.““.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2964/95 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 237, 19. 9. 1996, bls. 25 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 41, 19. 9. 1996, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 310, 22. 12. 1995, bls. 5.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 2964/95**frá 20. desember 1995****um að taka upp skráningu vegna innflutnings og afgreiðslu á hráolíu í bandalaginu(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Mótun sameiginlegrar stefnu í orkumálum er eitt af markmiðunum sem bandalagið hefur sett sér. Það kemur í hlut framkvæmdastjórnarinnar að mæla fyrir ráðstöfunum í þessu sambandi.

Öruggt framboð með stöðugu verði er eitt að höfuðmarkmiðum slíkrar stefnu.

Æskilegt er að markaðurinn sé gagnsær.

Með tilliti til birgðastöðu, og í því augnamiði að skapa jafnvægi á bandalagsmarkaðinum og tryggja að óeðlilegar sveiflur á heimsmarkaði hafi ekki óæskileg áhrif á bandalagsmarkaðinn, ber að upplýsa aðildarríkin og framkvæmdastjórnina reglulega um kostnað við hráolíukaup.

Með reglugerð (EBE) nr. 1893/79 ⁽¹⁾ kvað ráðið á um fyrirkomulag við skráningu á hráolíuinnflutningi í bandalaginu.

Með reglugerð (EBE) nr. 2592/79 ⁽²⁾ mælti ráðið fyrir um reglur um framkvæmd skráningar á hráolíuinnflutningi í bandalaginu sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 1893/79.

Fyrirnefndar reglugerðir féllu úr gildi 31. desember 1991 og því er nauðsynlegt að taka upp ákvæði þeirra á ný og laga að ríkjandi viðskiptakjörum á alþjóðlegum olíumörkuðum og því markmiði að viðhalda eða efla umhverfisvernd. Samhæfa ber tilkynningarskyldu og kröfur innlendra yfirvalda og Alþjóðaorkumálastofnunarinnar á þessu sviði eins og frekast er unnt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 310, 22. 12. 1995, bls. 5, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 5/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 220, 30. 8. 1979, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 1370/90 (Stjtið. EB nr. L 133, 24. 5. 1990, bls. 1).

(²) Stjtið. EB nr. L 297, 24. 11. 1979, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 1370/90 (Stjtið. EB nr. L 133, 24. 5. 1990, bls. 1).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Einstaklingi eða fyrirtæki sem flytur inn hráolíu frá þriðju löndum eða fær afhenta hráolíu frá öðru aðildarríki skal skylt að veita aðildarríkinu, þar sem hann eða það hefur staðfestu, nánari upplýsingar um innflutninginn eða afhendinguna.

2. gr.

Á grundvelli upplýsinganna sem um getur í 1. gr. ber aðildarríkjunum að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar með reglulegu millibili sem gefa raunsanna mynd af þróun innflutnings-eða afhendingarskilmála.

Dreifa ber þessum upplýsingum til aðildarríkjanna.

3. gr.

Farið skal með upplýsingar sem er safnað og eru sendar samkvæmt þessari reglugerð sem trúnaðarmál.

Þetta ákvæði kemur ekki í veg fyrir að almennar upplýsingar eða upplýsingar í formi yfirlits sem fjalla ekki um einstök fyrirtæki séu birtar.

4. gr.

1. Upplýsingarnar sem einstaklingum eða fyrirtækjum ber að senda staðfesturíkinu skulu miðast við hvert einstakt tilvik innflutnings eða afhendingar hráolíu á tilteknu verði.

2. Með „innflutningi“ er átt við hvert það magn hráolíu sem er flutt inn á tollsvæði bandalagsins í öðrum tilgangi en til umflutnings. Með „afhendingu“ er átt við hvert það magn hráolíu sem er flutt frá öðru aðildarríki í öðrum tilgangi en til umflutnings. Hráolía sem er innflutt eða afhent í nafni félaga sem eru staðsett utan innflutningslandsins og ætluð er til hreinsunar samkvæmt samningi og flytja á síðar út í heild sem hreinsaða vöru er undanskilin.

3. Þó ber ekki að líta á olíu sem er fengin á hafsbótnei, sem aðildarríki hefur einkanytingarrétt yfir, sem innflutning í skilningi 2. mgr. þegar hún kemur inn á tollsvæði bandalagsins.

5. gr.

Með tilliti til ákvæða 1. gr. skulu nánari aðstæður að því er varðar hvert tilvik innflutnings eða afhendingar um sig taka til:

- auðkenningar hráolunnar, meðal annars með því að tilgreina API-efnisþyngd hennar (American Petroleum Institute),
- fjölda tunna,
- cif-verðs á tunnu,
- brennisteinsinnihalds í prósentum.

6. gr.

Senda ber upplýsingarnar sem um getur í 4. og 5. gr. til viðkomandi aðildarríkis fyrir hvert tímabil sem skal vera mánuður eða styttra.

7. gr.

Upplýsingarnar, sem aðildarríkjunum ber að láta framkvæmdastjórninni í té samkvæmt 2. gr., skal senda innan eins mánaðar frá lokum hvers mánaðar sem um getur í 6. gr. Upplýsingarnar skulu vera samsafn þeirra upplýsinga sem aðildarríkjunum berast frá einstaklingum og fyrirtækjum um hráolíu af hverri gerð. Fyrir hverja gerð hráolíu skulu upplýsingarnar taka til:

- auðkenningar hráolunnar, meðal annars með því að tilgreina API-meðalefnisþyngd hennar,
- fjölda tunna,
- meðal cif-verðs,
- fjölda fyrirtækja sem senda skýrslu,
- brennisteinsinnihalds í prósentum.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal yfirfara upplýsingarnar sem safnað er samkvæmt 7. gr. og senda aðildarríkjunum mánaðarlega orðsendingar þar um.

2. Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu eiga reglulegt samráð að beiðni aðildarríkis eða að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar. Samráðið skal einkum taka til orðsendinga framkvæmda-stjórnarinnar sem um getur í 1. mgr.

Heimilt er að efna til samráðs við alþjóðastofnanir og þriðju lönd sem hafa komið áþekktum upplýsingakerfum á laggirnar.

9. gr.

1. Farið skal með upplýsingarnar sem eru sendar samkvæmt 4. gr. og upplýsingarnar sem kveðið er á um í 7. gr. sem trúnaðarmál. Þetta ákvæði kemur þó ekki í veg fyrir dreifingu upplýsinga sem eru þannig settar fram að ekki sé unnt að tengja þær við einstök fyrirtæki, enda verða þær að taka til minnst þriggja fyrirtækja.

2. Aðeins er heimilt að nota upplýsingarnar sem eru sendar framkvæmdastjórninni samkvæmt 7. gr. og orðsendingarnar sem um getur í 1. mgr. 8. gr. í þeim tilgangi sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr.

3. Komist framkvæmdastjórnin á snoðir um að í upplýsingunum sem aðildarríkin senda henni í samræmi við 7. gr. sé að finna frávik eða ósamræmi sem kemur í veg fyrir að hún fái raunsanna mynd af þróun innflutnings- og afhendingarskilmála getur hún farið þess á leit við aðildarríkin að fá aðgang að einstökum upplýsingum sem fyrirtækin hafa látið í té og reiknings- og matsaðferðum sem heildarupplýsingarnar byggjast á.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við aðildarríkin, setja nákvæmar reglur um framkvæmd reglugerðar þessarar.

11. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 1995.

Fyrir hönd ráðsins,

J. M. EGUIAGARAY

forseti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/05**

nr. 6/97
frá 28. febrúar 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/94 frá 21. mars 1994 um breytingu á bókun 47 og tilteknum viðaukum við EES-samninginn⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi fyrisögn og liður komi aftan við 13. lið (tilskipun ráðsins 92/106/EEB) í XIII. viðauka við samninginn:

„(vii) Tæknileg samhæfing og öryggi

13a. **396 L 0035:** Tilskipun ráðsins 96/35/EB frá 3. júní 1996 um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum (Stjtið. EB nr. L 145, 19. 6. 1996, bls. 10).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 96/35/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. mars 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 28. febrúar 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

G.J.L. Avery

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 160, 28. 6. 1994, bls. 1 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 17, 28. 6. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 145, 19. 6. 1996, bls. 10.

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/35/EB

frá 3. júní 1996

um tilnefningu og starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Flutningar á hættulegum farmi, bæði innanlands og milli landa, hafa aukist verulega með árunum og eykur það slysaáætlu.

Sum þeirra slysa sem verða við flutning hættulegs farms má rekja til ónógrar þekkingar á áhættunni sem felst í slíkum flutningi.

Nauðsynlegt er, með hliðsjón af framkvæmd hins innri flutningsmarkaðar, að samþykkja ráðstafanir til að bæta forvarnir gegn þeirri áhættu sem fest í slíkum flutningi.

Í tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁴⁾ er ekki kveðið á um ráðstafanir til koma í veg fyrir þá áhættu sem felst í flutningi á hættulegum farmi.

Þess skal krafist af fyrirtækjum sem stunda flutning eða ferðing eða affermingu hættulegs farms að þau fari eftir reglum um forvarnir gegn þeirri áhættu sem felst í flutningi á hættulegum farmi, hvort heldur er á vegum, járnbrautum eða skipgengum vatnaleiðum. Í þessu skyni skal tilnefna öryggisráðgjafa við flutninga á hættulegum farmi sem búa yfir nauðsynlegri starfsmenntun og hæfi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 145, 19. 6. 1996, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 6/97 frá 28. febrúar 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 185, 17. 7. 1991, bls. 5 og Stjtið. EB nr. C 233, 11.9. 1992, bls. 5.

⁽²⁾ Áliti var skilað 27. nóvember 1991 (Stjtið. EB nr. C 40, 17. 2. 1992, bls. 46).

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. maí 1992 (Stjtið. EB nr. C 150, 15. 6. 1992, bls. 332), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. október 1995 (Stjtið. EB nr. C 297, 10. 11. 1995, bls. 13) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. Janúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 32, 5. 2. 1996, bls. 49).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 183, 29. 6. 1989, bls. 1.

Að starfsmenntun lokinni skulu þessir öryggisráðgjafar búa yfir þekkingu á þeim lögum og stjórnsýslufyrirmælum um slíkan flutning sem liggja til grundvallar.

Aðildarríkin skulu setja sameiginlegar lágmarkskröfur um starfsmenntun og hæfi sem staðfest er með prófi.

Aðildarríkin skulu gefa út vottorð sem eiga sér fyrirmynd í bandalaginu til staðfestingar á starfsmenntun og hæfi ráðgjafa þannig að handhafar þessara vottorða geti stundað starfsemi sína hvarvetna í bandalaginu.

Starfsmenntun og hæfi öryggisráðgjafa stuðlar að betri þjónustu fyrir notendur. Starfsmenntun og hæfi draga einnig úr slysaáætlu sem valdið gæti óbæt看legum skaða á umhverfinu og alvarlegum slysum á fólki sem kemst í snertingu við hættulegan farm.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar til að tryggja að fyrirtæki, sem stunda meðal annars flutninga eða ferðing eða affermingu hættulegs farms á vegum, járnbrautum eða skipgengum vatnaleiðum, tilnefni hvert um sig eigi síðar en 31. desember 1999 einn eða fleiri öryggisráðgjafa um flutninga á hættulegum farmi sem skulu reyna að koma í veg fyrir að eðlislæg hætta af slíkri starfsemi skapist fólki, eignum eða umhverfi til tjóns.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fyrirtæki“: einstaklingur, lögaðili, hvort sem hann starfar með hagnaðarvon eða ekki, samtök eða hópur einstaklinga án réttarstöðu lögpersónu, hvort sem hann starfar með hagnaðarvon eða ekki, eða opinber stofnun sem hefur réttarstöðu lögpersónu eða heyrir undir yfirvald með slíka réttarstöðu, er flytur, fermir eða affermir hættulegan farm;

- b) „öryggisráðgjafi við flutning á hættulegum farmi“, hér eftir nefndur „ráðgjafi“: einstaklingur sem er tilnefndur af yfirmanni fyrirtækis og sinnir þeim verkefnum og gegnir þeim skyldum sem skilgreindar eru í 4. gr. og er handhafi vottorðs um starfsmenntun og hæfi sem kveðið er á um í 5. gr.;
- c) „hættulegur farmur“: vörur skilgreindar sem slíkar í viðauka A við tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum (!);
- d) „starfsemi“: flutningur á hættulegum farmi á vegum, járnbrautum eða skipgengum vatnaleiðum, að frátöldum skipgengum vatnaleiðum í aðildarríki er tengjast ekki skipgengum vatnaleiðum í öðrum aðildarríkjum og ferming og afferming hans.

3. gr.

Undanþágur

Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að ákvæði þessarar tilskipunar gildi ekki um fyrirtæki:

- a) sem flytja hættulegan farm með flutningatækjum sem eru í eigu hersins eða á þeirra ábyrgð,
- b) sem flytja minni einingar en þær sem eru skilgreindar í spássíunúmerum 10010 og 10011 í viðauka B við tilskipun 94/55/EB, eða
- c) sem hafa flutning á hættulegum farmi, eða fermingu eða affermingu hans, hvorki sem aðal- né aukastarfsemi en taka stundum að sér flutninga á hættulegum farmi innanlands, eða tilheyrandi fermingu eða affermingu hans, sem felur í sér litla hættu á mengun.

4. gr.

Hlutverk og tilnefning ráðgjafa

1. Helsta verkefni ráðgjafans er að leita víðeigandi leiða og grípa til víðeigandi aðgerða, innan marka starfsemi fyrirtækisins, til að auðvelda framkvæmd starfseminnar í samræmi við gildandi reglur á eins öruggan hátt og kostur er og skal yfirmaður fyrirtækisins bera ábyrgð á störfum hans. Hann skal gegna þeim störfum sem skráð eru í I. viðauka og snerta starfsemi fyrirtækisins.
2. Ráðgjafinn má jafnframt vera yfirmaður fyrirtækisins, einstaklingur sem hefur aðrar skyldur innan fyrirtækisins eða einstaklingur sem starfar ekki hjá því fyrirtæki, að því tilskildu að hann sé fær um að sinna skyldustörfum ráðgjafa.
3. Hvert hlutaðeigandi fyrirtæki skal veita þar til bærum yfirvöldum eða stofnun sem hvert aðildarríki tilnefnir í þessu skyni upplýsingar um hver ráðgjafi þess er, fái þau beiðni um það.

(¹) Stjótið. EB nr. L 319, 12. 12. 1994, bls. 7.

5. gr.

Vottorð um starfsmenntun

1. Ráðgjafi skal vera handhafi vottorðs bandalagsins um starfsmenntun, hér á eftir nefnt „vottorðið“, sem gildir fyrir þá flutningsaðferð eða -aðferðir sem notaðar eru. Þar til bært yfirvald eða stofnun sem hvert aðildarríki tilnefnir í þessu skyni skal gefa vottorðið út.
2. Til þess að fá vottorð skal umsækjandi njóta kennslu og standast próf sem þar til bært yfirvald í aðildarríkinu hefur viðurkennt.
3. Helsta markmiðið með kennslunni er að umsækjendur öðlist nægilega þekkingu á allri þeirri áhættu sem felst í flutningi á hættulegum farmi, lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem gilda um flutningsaðferðina og á skyldustörfum sem eru tíundað í I. viðauka.
4. Prófa skal að minnsta kosti úr því námsefni sem tíundað er í II. viðauka.
5. Vottorðið skal vera í samræmi við eyðublaðið í III. viðauka.
6. Öll aðildarríkin skulu viðurkenna vottorðið.

6. gr.

Gildistími vottorðsins

Vottorðið gildir í fimm ár. Gildistími þess framlengist sjálfkrafa um fimm ár í senn ef handhafi þess hefur á síðasta gildisári sótt upprifjunarnámskeið eða staðist próf sem þar til bært yfirvald hefur viðurkennt.

7. gr.

Slysaskýrslur

Verði slys við flutning, fermingu eða affermingu sem fyrirtæki annast er veldur tjóni á fólki, eignum eða umhverfi skal ráðgjafi taka saman skýrslu um slysið eftir að hafa aflað víðeigandi gagna og leggja fyrir stjórn fyrirtækisins eða staðaryfirvöld, eftir því sem við á.

Skýrslan kemur ekki í stað skýrslu frá stjórn fyrirtækisins sem kann að vera krafist í aðildarríkjum samkvæmt alþjóðalögum, lögum bandalagsins eða landslögum.

8. gr.

Aðlögum tilskipunarinnar

Samþykkja skal nauðsynlegar breytingar til að aðlaga þessa tilskipun vísindalegum og tæknilegum framförum á sviðum sem falla undir gildissvið hennar, í samræmi við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 9. gr.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um flutning á hættulegum farmi sem komið er á fót með 9. gr. tilskipunar 94/55/EB, hér á eftir kölluð „nefndin“, og er skipuð fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögunum fyrir þau tímamörk sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðið á að samþykkja samkvæmt tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

3.a) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit framkvæmdastjórnarinnar.

b) Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit framkvæmdastjórnarinnar, eða skili hún ekki álit, ber henni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

10. gr.

Þessi tilskipun skal vera með fyrirvara um ákvæði um öryggi og heilbrigði starfsmanna á vinnustað sem mælt er fyrir um í tilskipun 89/391/EBE og í tilskipunum sem eru henni til framkvæmdar.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 3. júní 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

T. TREU

forseti.

I. VIÐAUKI

SKYLDUSTÖRF RÁÐGJAFANS SEM UM GETUR Í 1. MGR. 4. GR.

Ráðgjafinn hefur einkum eftirtalin skyldustörf á hendi:

- að fylgjast með því að farið sé að reglum um flutning á hættulegum farmi,
- að veita fyrirtæki sínu ráðgjöf um flutning á hættulegum farmi,
- að taka saman ársskýrslu fyrir stjórn fyrirtækisins sem hann starfar hjá eða staðaryfirvöld, eftir því sem við á, um starfsemi fyrirtækisins er varðar flutning á hættulegum farmi. Ársskýrslur skal geyma í fimm ár og skulu stjórnvöld fá aðgang að þeim fari þau fram á það.

Skyldustörf ráðgjafans fela einnig í sér eftirlit með eftirfarandi starfsvenjum og starfsaðferðum, er varða þá starfsemi fyrirtækisins sem lýtur að flutningi á hættulegum farmi:

- framkvæmd reglna um auðkenningu hættulegs farms sem á að flytja,
- með hvaða hætti fyrirtækið fullnægir sérstökum kröfum vegna flutnings á hættulegum farmi þegar fest eru kaup á flutningstæki,
- eftirlit með búnaði sem er notaður í tengslum við flutning, fermingu eða affermingu hættulegs farms,
- nauðsynlega þjálfun starfsmanna fyrirtækisins og skráningu hennar í skrár viðkomandi starfsmanna,
- framkvæmd neyðaráætlunar verði slys eða komi upp atvik sem gætu haft áhrif á öryggi við flutning, fermingu eða affermingu hættulegs farms,
- rannsókn og skýrslugerð, ef við á, um alvarleg slys, atvik eða alvarleg brot sem eru skráð við flutning, fermingu eða affermingu hættulegs farms,
- framkvæmd ráðstafana til að komast hjá því að slys, atvik eða alvarleg brot endurtaki sig,
- hvort tekið sé mið af lagalegum forskriftum og sérstökum kröfum er varða flutning á hættulegum farmi þegar undirverktakar eða þriðju aðilar eru valdir eða notaðir,
- sannprófun á því að starfsmenn sem vinna að flutningi, fermingu eða affermingu hættulegs farms starfi samkvæmt nákvæmum verklagsreglum og fyrirmælum,
- að teknar séu upp ráðstafanir sem eiga að auka meðvitund um þá áhættu sem felst í flutningi, fermingu og affermingu hættulegs farms,
- sannprófun á því að um borð í flutningstæki séu skjöl og öryggisbúnaður sem skylt er að hafa við flutning og að hvorttveggja sé í samræmi við reglugerðir,
- sannprófun til að tryggja að farið sé að reglum um fermingu og affermingu.

II. VIÐAUKI

Til þess að fá vottorð er krafist í það minnsta þekkingar á eftirfarandi:

I. Almennar forvarnar- og öryggisráðstafanir:

- þekking á afleiðingum slyss þar sem við sögu kemur hættulegur farmur,
- þekking á helstu orsökum slysa.

II. Ákvæði um flutningsaðferð sem er notuð samkvæmt landslögum, stöðlum bandalagsins, alþjóðasamþykktum og -samningum, einkum með hliðsjón af eftirfarandi:

1. Flokkun hættulegs farms:

- aðferð við flokkun lausna og blandna,
- kerfi fyrir lýsingu á efnum,
- flokkar hættulegra farma og meginreglur um flokkun þeirra,
- eðli hættulegra efna og vara í flutningi,
- eðlisfræðilegir, efnafræðilegir og eiturefnafræðilegir eiginleikar.

2. Almennar kröfur um pökkun, þar á meðal í tankskipum og -bifreiðum, tankgámum o.s.frv.:

- umbúðategundir, skráning og merking,
- kröfur varðandi pökkun og reglur um prófun umbúða,
- ástand umbúða og reglubundið eftirlit.

3. Hættumerkingar og merkimiðar:

- hættumerkingar á merkimiðum,
- áfesting og fjarlæging merkimiða með hættumerkingum,
- viðvörðunarmedalmerkingar og merkingar.

4. Vísanir í flutningsskjöl:

- upplýsingar á flutningsskjali,
- samræmisfyrirlysing sendanda.

5. Sendingaraðferð og takmarkanir á afgreiðslu:

- fullfermi,
- búlkafarmur,
- flutningur í stórum búlkagámum,
- gámaflutningar,
- flutningur í föstum og færanlegum tönkum.

6. Farþegaflutningar.

7. Bann við og varúðarráðstafanir vegna blandaðra flutninga.

8. Aðskilnaður efna.

9. Takmarkanir á flutningsmagni og magni sem heimilt er að undanskilja.

10. Meðhöndlun og hleðsla:
 - ferming og afferming (fyllingarhlutfall),
 - hleðsla og aðgreining.
11. Hreinsun og/eða tæming gastegunda fyrir fermingu og eftir affermingu.
12. Áhöfn: starfsmenntun.
13. Skjöl fyrir ökutækið:
 - flutningsskjal,
 - skriflegar leiðbeiningar,
 - vottorð um viðurkenningu ökutækisins,
 - vottorð um starfsmenntun ökumanns,
 - staðfesting á starfsmenntun við flutninga á skipgengum vatnaleiðum,
 - afrit af undanþágum,
 - önnur skjöl.
14. Öryggisleiðbeiningar:
 - framkvæmd leiðbeininganna og búnaður til að verja ökumann.
15. Skuldbindingar varðandi eftirlit:
 - að leggja í stæði.
16. Reglugerðir og takmarkanir varðandi umferð og leiðsögn.
17. Losun mengunarefna í kjölfar aðgerðar eða fyrir slysi.
18. Kröfur um flutningsbúnað.

III. VIÐAUKI

EYÐUBLAÐ FYRIR VOTTORÐ SEM UM GETUR Í 5. MGR. 5. GR.

EB-vottorð um þjálfun öryggisráðgjafa við flutning á hættulegum farmi

Númer vottorðs:

Einkennisstafur aðildarríkisins sem gefur vottorðið út:

Föðurnafn/Eftirnafn:

Nafn (nöfn):

Fæðingarstaður og -ár:

Ríkisfang:

Undirskrift handhafa:

Gildir til að því er varðar fyrirtæki sem flytja hættulega farma og fyrirtæki sem sjá um tilheyrandi ferminu og afferminu:

☐

á vegum

☐

á járnbrautum

☐

á skipgengum vatnaleiðum

Útgefið af:

Dagsetning:

Undirskrift:

Framlengt til:

Af:

Dagsetning:

Undirskrift:

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/06****nr. 7/97****frá 14. mars 1997****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn****SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,**

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farni á vegum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi bætist við í lið 17e (tilskipun ráðsins 94/55/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **396 L 0086:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB frá 13. desember 1996 (Stjttíð. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 43).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 96/86/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 73 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 43.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/86/EB**frá 13. desember 1996****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 94/55/EB um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Viðaukar A og B við Evrópusamninginn um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum, sem þekktur er undir skammstöfuninni ADR, með áorðnum breytingum, skulu fylgja tilskipun 94/55/EB sem viðaukar A og B og gilda ekki aðeins um flutninga yfir landamæri heldur einnig um flutninga innan hvers aðildarríkis.

Í viðaukunum við tilskipun 94/55/EB er að finna ADR-samninginn í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 1995 og hefur síðan þá verið birtur á öllum tungumálum ⁽²⁾.

ADR-samningurinn er uppfærður á tveggja ára fresti og því öðlast breytt útgáfa hans gildi frá 1. janúar 1997.

Samkvæmt 8. gr. ber að samþykka allar nauðsynlegar breytingar til að laga tilskipunina að framförum í tækni og vísindum á þeim sviðum sem hún tekur til, í því skyni að samræma hana nýju reglunum í samræmi við málsmæðferðina í 9. gr.

Nauðsynlegt er að aðlaga atvinnugreinina að nýja ADR-samningnum og því þarf að breyta viðaukunum við reglugerð 94/55/EB.

Ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 9. gr. tilskipunar 94/55/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 94/55/EB:

1. Viðauki A:

„Í viðauka A eru ákvæði sem varða spássúnr. 2 000 til 3 999 í viðauka A við Evrópusamninginn um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR-samninginn), í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 1997, þar sem orðið „aðildarríki“ komi í stað orðsins „samningsaðili“.

Ath.: Útgáfur á öllum opinberum tungumálum bandalagsins á texta breytinganna frá 1997 við samsteyptan texta viðauka A við ADR-samninginn frá 1995 verða birtar jafnskjótt og textinn liggur fyrir á öllum tungumálunum.“

2. Viðauki B:

„Í viðauka B eru ákvæði sem varða spássúnr. 10 000 til 270 000 í viðauka B við Evrópusamninginn um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR-samninginn), í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 1997, þar sem orðið „aðildarríki“ komi í stað orðsins „samningsaðili“.

Ath.: Útgáfur á öllum opinberum tungumálum bandalagsins á texta breytinganna frá 1997 við samsteyptan texta viðauka B við ADR-samninginn frá 1995 verða birtar jafnskjótt og textinn liggur fyrir á öllum tungumálunum.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. Janúar 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 319, 12. 12. 1994, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 275, 28. 10. 1996, bls. 1.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/07

nr. 8/97
frá 10. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 22/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun ráðsins 94/72/EB frá 19. desember 1994 um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini⁽²⁾ og tilskipun ráðsins 96/47/EB frá 23. júlí 1996 um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini⁽³⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

1. Eftirfarandi bætist við í lið 24a (tilskipun ráðsins 91/439/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **394 L 0072:** Tilskipun ráðsins 94/72/EB frá 19. desember 1994 (Stjtið. EB nr.L 337, 24. 12. 1994, bls. 86),

- **396 L 0047:** Tilskipun ráðsins 96/47/EB frá 23. júlí 1996 (Stjtið. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 1).”.

2. Í stað aðlögunarliða a) og b) í lið 24a (tilskipun ráðsins 91/439/EBE) í XIII. viðauka komi eftirfarandi:

„a) EFTA-ríkin skulu taka upp innlend ökuskírteini í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Þeim er heimilt gefa út ökuskírteini í samræmi við aðra fyrirmynd en bandalagsfyrirmyndina í I. viðauka eða I. viðauka a við tilskipunina til 31. desember 1997;

b) frá 1. janúar 1998 skulu EFTA-ríkin gefa út ökuskírteini í samræmi við fyrirmyndina í I. viðauka a og aðlaga sem hér segir:

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 73 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 337, 24. 12. 1994, bls. 86.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 1.

i) í 2. lið í I. viðauka a komi eftirfarandi í stað upphafsmálsliðar c-liðar varðandi framhlið skírteinisins:

„einkennisstafir EFTA-ríkisins sem gefur skírteinið út innan í sporöskjulaga hringnum sem um getur í 37. gr. samnings Sameinuðu Þjóðanna um umferð á vegum frá 8. nóvember 1968 (á sama bakgrunni og ökuskírteinið); einkennisstafirnir eru eftirfarandi:”;

ii) í 2. lið í I. viðauka a bætist eftirfarandi við c-lið varðandi framhlið skírteinisins:

„IS: Ísland

FL: Liechtenstein

N: Noregur”;

iii) í 2. lið í I. viðauka a komi „EES-fyrirmynd” í stað orðanna „fyrirmynd Evrópubandalaganna” í e-lið varðandi framhlið skírteinisins”;

iv) í 2. lið í I. viðauka a bætist eftirfarandi við e-lið varðandi framhlið skírteinisins:

„Ökuskírteini”

„Førerkort/Førarkort”;

v) í 2. lið í I. viðauka a gildir f-liður ekki um framhlið skírteinisins;

vi) í 2. lið í I. viðauka a bætast orðin „eða íslenskur eða norskur” við í b-lið varðandi bakhlið skírteinisins á eftir orðinu „sænskur”.

c) í stað 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„Á ökuskírteinum EFTA-ríkjanna skulu vera einkennisstafir ríkisins sem gefur skírteinið út. Einkennisstafirnir eru: IS (Ísland), FL (Liechtenstein), N (Noregur).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 94/72/EB og tilskipunar ráðsins 96/47/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Gjört í Brussel 10. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

TILSKIPUN RÁÐSINS 94/72/EB**frá 19. desember 1994****um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af lögum um aðildarskilmála konungsríkisins Noregs, Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands, konungsríkisins Svíþjóðar og aðlögun á sáttmálunum sem Evrópusambandið er grundvallað á⁽¹⁾, sem nefnast hér á eftir „aðildarlögin frá 1994“, einkum 169. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í ökuskírteini í Finnlandi og Svíþjóð eru notuð plasthúðuð kort. Meðan verið er að fjalla um aðra fyrirmynd að bandalagsökuskírteini ber einnig að heimila lýðveldinu Finnlandi og konungsríkinu Svíþjóð að halda áfram að gefa ökuskírteini sín út eftir nágildandi fyrirmynd til 31. desember 1997. Því ber að gera breytingar á tilskipun 91/439/EBE⁽²⁾.

Samkvæmt 3. mgr. 2. gr. aðildarsáttmálans frá 1994 mega stofnanir í Evrópubandalaginu samþykka, áður en af aðild verður, ráðstafanir sem um getur í 169. gr. aðildarlaganna enda komi þær til með að gilda með fyrirvara um áðurnefndan sáttmála og öðlist gildi á gildistökudegi hans.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi setning bætist við 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 91/439/EBE:

„Þó mega lýðveldið Finnland og konungsríkið Svíþjóð halda áfram að gefa ökuskírteini sín út eftir nágildandi fyrirmynd til 31. Desember 1997.“

2. gr.

Tilskipun þessi gildir með fyrirvara um aðildarsáttmálann frá 1994 og öðlast gildi á gildistökudegi hans.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. desember 1994.

Fyrir hönd ráðsins,

K. KINKEL

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 337, 24. 12. 1994, bls. 86, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. C 241, 29. 8. 1994, bls. 21.

(²) Stjtið. EB nr. L 237, 24. 8. 1991, bls. 1.

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/47/EB**frá 23. júlí 1996****um breytingu á tilskipun 91/439/EBE um ökuskírteini(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í tilskipun ráðsins 91/439/EBE frá 29. júlí 1991 um ökuskírteini ⁽⁴⁾ er kveðið á um að innlend ökuskírteini skuli vera í samræmi við fyrirmynd að ökuskírteini bandalagsins sem lýst er í I. viðauka við hana.

Setja ætti fram aðra fyrirmynd að ökuskírteini með hliðsjón af núverandi skipan mála og til að koma til móts við kröfur tiltekinna aðildarríkja.

Tryggja verður samhæfi og rekstrarsamhæfi slíkra skírteina alls staðar í bandalaginu vegna gagnkvæmrar viðurkenningar skírteinanna. Í því skyni ætti að reyna að komast hjá því að einstök ríki noti tölvutækni við að útbúa ökuskírteini bandalagsins en jafnframt er rétt að skilja eftir rými á þeim fyrir hugsanlega notkun örgjörva eða svipaðs tölvubúnaðar síðar.

Aðildarríkin skulu hafa möguleika á að færa inn upplýsingar í tiltekinn reit á skírteininu sem varða ekki umsýslu ökuskírteinanna eða öryggi á vegum, að því tilskildu að gert hafi verið sérstakt skriflegt samkomulag um það við skírteinishafann.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 8/97 frá 10. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 21, 25. 1. 1996, bls. 4 og Stjtið. EB nr. C 54, 23. 2. 1996, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 301, 13. 11. 1996, bls. 22 og Stjtið. EB nr. C 204, 15. 7. 1996, bls. 20.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. nóvember 1995 (Stjtið. EB nr. C 323, 4. 12. 1995, bls. 109), sameiginleg afstaða ráðsins frá 26. febrúar 1996 (Stjtið. EB nr. C 120, 24. 4. 1996, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 6. júní 1996 (Stjtið. EB nr. C 181, 24. 6. 1996, bls. 16).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 237, 24. 8. 1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/72/EB (Stjtið. EB nr. L 337, 24. 12. 1994, bls. 86).

Að því er varðar tækniforskriftir að fyrirmynd að ökuskírteini bandalagsins fylgir þessi tilskipun nýju aðferðinni við tæknilega samhæfingu þar sem settur er almennur rammi fyrir forskriftir en nákvæmari skilyrði eru aftur á móti sett í stöðlum fyrir atvinnugreinar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Tilskipun 91/439/EBE er hér með breytt sem hér segir:

1. Orðinu „eða“ skal bætt við á eftir „I. viðauka“ í 1. mgr. 1. gr. og 3. mgr. 2. gr.
2. Eftirfarandi málsgrein bætist við 2. gr.:

„4. Með fyrirvara um ákvæði sem ráðið á eftir að samþykkja í þessu tilliti mega fyrirmyndir að ökuskírteinum sem tilgreindar eru í I. viðauka og I. viðauka a ekki innihalda rafrænan tölvubúnað.“.
3. Við bætist I. viðauki a í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina skulu aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 1996. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. júlí 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

I. YATES

forseti.

VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI a

ÁKVÆÐI UM FYRIRMYND AÐ ÖKUSKÍRTEINI BANDALAGSINS

(Velja má um þessa fyrirmynd og þá sem er í I. viðauka)

1. Efnislegir eiginleikar fyrirmyndar að ökuskírteini bandalagsins skulu vera í samræmi við ISO-staðal 7810 og ISO-staðal 7816-1.

Aðferðir við að prófa eiginleika ökuskírteinanna til að staðfesta að þau uppfylli alþjóðastaðla skulu vera í samræmi við ISO-staðal 10373.

2. Á ökuskírteininu skulu vera tvær hliðar.

Á framhlið skal vera:

- a) orðið „Ökuskírteini“ prentað með stóru letri á tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins sem gefur skírteinið út;
- b) heiti aðildarríkisins sem gefur skírteinið út (valfrjálst);
- c) einkennisstafir aðildarríkisins sem gefur skírteinið út, prentað negatíft í bláan rétthyrning með tólf gulum stjörnum í kring; einkennisstafirnir eru eftirfarandi:

B: Belgía	L: Lúxemborg
DK: Danmörk	NL: Holland
D: Þýskaland	A: Austurríki
GR: Grikkland	P: Portúgal
E: Spánn	FIN: Finnland
F: Frakkland	S: Svíþjóð
IRL: Írland	UK: Breska konungsríkið
I: Ítalía	

- d) sérstakar upplýsingar sem varða skírteinið sem er gefið út, í eftirfarandi númeraröð:

1. föðurnafn/efirnafn skírteinishafa;
2. annað nafn/nöfn skírteinishafa;
3. fæðingardagur og -ár og fæðingarstaður;
4. a) útgáfudagur skírteinisins;
- b) síðasti gildisdagur skírteinisins eða strik ef það gildir ótímabundið;
- c) heiti yfirvaldsins sem gefur skírteinið út (má prenta á bakhlið);
- d) annað númer en í 5. lið, vegna umsýslu (valfrjálst);

5. númer skírteinisins;
6. ljósmynd af skírteinishafa;
7. undirskrift skírteinishafa;
8. fastur búsetustaður eða pósthafn (valfrjálst);
9. (undir)flokkur/flokkar ökutækis/ökutækja sem skírteinishafa er heimilt að aka (prenta skal flokka innlendra ökutækja með öðru letri en samræmda flokka);
- e) orðin „fyrirmynd Evrópubandalaganna“ á tungumáli/tungumálum aðildarríkisins sem gefur skírteinið út og orðið „ökuskírteini“ á öðrum tungumálum bandalagsins, prentuð í bleikum lit og mynda bakgrunn skírteinisins:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

A deia Odhghohs

Driving Licence

Ajokortti

Permis de conduire

Ceadúnas Tiomána

Patente di guida

Rijbewijs

Carta de Condução

Körkort

- f) Upplýsingar um lit:

- blár: *pantone reflex blue*
- gulur: *pantone yellow*.

Á bakhlið skal:

- a) 9. skrá (undir)flokk/flokk ökutækis/ökutækja sem skírteinishafa er heimilt að aka (prenta skal flokka innlendra ökutækja með öðru letri en samræmda flokka);
10. skrá fyrsta útgáfudag hvers (undir)flokks (dagsetninguna skal endurtaka á nýju skírteini ef skipt er um skírteini eða það endurnýjað);
11. skrá síðasta gildisdag hvers (undir)flokks;

12. skrá viðbótarupplýsingar/-takmarkanir, með númeri fyrir hvern (undir)flokk sem málið varðar.

Númerin eru eftirfarandi:

- númer 1-99: samhæfð bandalagsnúmer
- númer 100 og þar yfir: innlend númer gilda einungis um akstur á yfirráðasvæði aðildarríkisins þar sem skírteinið var gefið út.

Eigi númer við um alla (undir)flokka sem skírteinið gildir fyrir má prenta það í dálka 9, 10 og 11;

13. við framkvæmd a-liðar 3. mgr. þessa viðauka skilja eftir eyðu fyrir gistiríkið vegna upplýsinga sem eru nauðsynlegar vegna umsýslu skírteinisins;
14. setja eyðu fyrir aðildarríkið sem gaf skírteinið út vegna upplýsinga sem eru nauðsynlegar vegna umsýslu skírteinisins eða tengjast öryggi á vegum (valfrjálst). Varði upplýsingarnar einhvern liða þessa viðauka skal númer liðarins ritað á undan eyðunni.

Einnig má með sérstöku skriflegu samkomulagi við skírteinishafa bæta í þessa eyðu upplýsingum sem tengjast ekki umsýslu ökuskírteinisins eða öryggi á vegum; viðbót sem þessi skal ekki á neinn hátt breyta notkun fyrirmyndarinnar sem ökuskírteinis.

- b) vera skýring á tölusettum liðum sem birtast á fram- og bakhlið ökuskírteinisins (í það minnsta 1., 2., 3., 4. (a-liður, b-liður, c-liður), 5., 10., 11. og 12. lið).

Fari aðildarríki fram á að rita upplýsingar á annarri þjóðtöngu en einni af eftirtöldum: dönsku, hollensku, ensku, finnsku, frönsku, þýsku, grísku, ítölsku, portúgölsku, spænsku eða sænsku, skal það gefa skírteinið út á tveimur tungumálum og nota eitt af framangreindum tungumálum með fyrirvara um önnur ákvæði þessa viðauka.

- c) skilja eftir rými á fyrirmynd að ökuskírteini bandalagsins fyrir hugsanlega notkun örgjörva eða svipaðs tölvubúnaðar síðar.

3. Sérákvæði

- a) Ef handhafi ökuskírteinis sem aðildarríki hefur gefið út í samræmi við þennan viðauka er búsettur í öðru aðildarríki er síðarnefnda aðildarríkinu heimilt að skrá á skírteinið upplýsingar sem eru nauðsynlegar vegna umsýslu þess, að því tilskildu að það skrái þessar upplýsingar almennt á þau skírteini sem það gefur út og að nægt rými sé til þess.
- b) Að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina er aðildarríkjunum heimilt að bæta litum eða merkingum, svo sem strikamerkjum, innlendum táknum og öryggisatriðum, inn á þau samanber þó önnur ákvæði þessa viðauka.

Að því er varðar gagnkvæma viðurkenningu á skírteinum má ekki geyma aðrar upplýsingar í strikamerki en þær sem hægt er að lesa á ökuskírteininu eða sem nauðsynlegar teljast vegna útgáfu skírteinisins.

FYRIRMYND AÐ ÖKUSKÍRTEINI BANDALAGSINS

Framhlið

Bakhlið

ÖKUSKÍRTEINI

	DRIVING LICENCE	MEMBER STATE
6. PHOTO	1. 2. 3. 4a. 4b. 5. 7. (8.)	4c. 4d.
9.		

13.	9.	10.	11.	12.
(14.)	A1			
	A			
	B1			
	B			
	C1			
	C			
	D1			
	D			
	BE			
	C1E			
	CE			
	D1E			
	DE			

1. Föðurnafn/Eftirnafn
2. Nafn 3. Fæðingardagur og -ár, fæðingarsíða 4a. Útgáfudagur skírteinis 4b. Gildistími 4c. Útgefið af 5. Leyfisnúmer 8. Heimilisfang 9. Flokkur 10. Útgáfudagur flokks 11. Gildistími flokks 12. Takmarkanir

SÝNISHORN AF FYRIRMYND AÐ ÖKUSKÍRTEINI BANDALAGSINS

Belgískt ökuskírteini (til upplýsingar)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
6. FOTO	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.	
	<i>AM Steven</i>	
9.	A	B

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE	
6. PHOTO	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.	
	<i>M Quentin</i>	
9.	A	B

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/08**

nr. 9/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 80/96 frá 13. desember 1996⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB frá 13. desember 1996 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi bætist við í lið 42b (tilskipun ráðsins 96/49/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **396 L 0087:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB frá 13. desember 1996 (Stjttíð. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 45).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 96/87/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 100, 17. 4. 1997, bls. 69 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 16, 17. 4. 1997, bls. 179.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 45.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/87/EB**frá 13. desember 1996****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 96/49/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996 um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Reglur um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum, sem þekktar eru undir skammstöfuninni RID, með áorðnum breytingum, skulu fylgja tilskipun 96/49/EB sem viðauki og gilda ekki aðeins um flutninga yfir landamæri heldur einnig um flutninga innan hvers aðildarríkis.

Í viðaukanum við tilskipun 96/49/EB er að finna RID-reglurnar í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 1995.

RID-reglurnar eru uppfærðar á tveggja ára fresti og því öðlast breytt útgáfa þeirra gildi frá 1. janúar 1997.

Samkvæmt 8. gr. ber að samþykka allar nauðsynlegar breytingar til að laga tilskipunina að framförum í tækni og vísindum á þeim sviðum sem hún tekur til, í því skyni að samræma hana nýju reglunum í samræmi við málsmeðferðina í 9. gr.

Nauðsynlegt er að aðlaga atvinnugreinina að nýju RID-reglunum og því þarf að breyta viðaukanum við reglugerð 94/49/EB.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 9. gr. tilskipunar 96/49/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á viðaukanum við tilskipun 96/49/EB:

„Í viðaukanum eru ákvæði alþjóðlegra reglna um millilandaflutninga á hættulegum farmi með járnbrautum (RID-reglurnar), sem birtar eru sem I. viðauki við viðbæti B við samninginn um millilandaflutninga með járnbrautum (COTIF), í útgáfunni sem öðlaðist gildi 1. janúar 1997, þar sem orðið „aðildarríki“ komi í stað orðanna „samningsaðili“ og „ríkin eða járnbrautirnar“.

Ath.: Útgáfur RID-reglnanna á öllum opinberum tungumálum bandalagsins verða birtar jafnskjótt og textinn liggur fyrir á öllum tungumálunum.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. Janúar 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 335, 24. 12. 1996, bls. 45, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 9/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 25.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/09**

nr. 10/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/39/EB frá 19. júní 1996 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi bætist við í lið 55a (tilskipun ráðsins 93/75/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **396 L 0039:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/39/EB frá 19. júní 1996 (Stjttíð. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 7).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 96/39/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjttíð. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 80 og EES-viðbætur við Stjttíð. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 70.

⁽²⁾ Stjttíð. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 7.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/39/EB

frá 19. júní 1996

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í skilningi ákvæða e-, f-, g- og h-liðar 2. gr. tilskipunar 93/75/EBE er texti Marpol-samningsins, IMDG-alþjóðareglunnar, IBC-alþjóðareglunnar og IGC-alþjóðareglunnar sá texti sem var í gildi þegar tilskipunin var samþykkt.

Frá gildistöku tilskipunar 93/75/EBE hafa verið gerðar breytingar á Marpol-samningnum, IMDG-alþjóðareglunum, IBC-alþjóðareglunum og IGC-alþjóðareglunum. Breytingarnar á Marpol-samningnum, sem samþykktar voru með ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MEPC.55(33), öðluðust gildi 2. ágúst 1994. Breyting nr. 27-1994 á IMDG-alþjóðareglunum átti að koma til framkvæmda hjá þeim ríkjum sem eru aðilar að Alþjóðasiglingamálastofnuninni eigi síðar en 1. Janúar 1995. Breytingarnar á IBC-alþjóðareglunum, samkvæmt reglugerðum MEPC.55(33) og MSC.28(61), og á IGC-alþjóðareglunum, samkvæmt ályktun MSC.30(61), öðluðust gildi 1. júlí 1994.

Því er við hæfi að fella þessar breytingar inn í tilskipunina.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað orðanna „í því formi sem hann/það er við samþykkt þessarar tilskipunar“ í e-, f-, g- og h-lið 2. gr. tilskipunar 93/75/EBE komi „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1996“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari innan 12 mánaða frá birtingu hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugusta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júní 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 10/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 97/EES/29/10

nr. 11/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/40/EB frá 25. júní 1996 um að taka upp sameiginlega fyrirmynd að kennivottorði fyrir skoðunarmenn sem sjá um hafnaríkiseftirlit⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 56b (tilskipun ráðsins 95/21/EB) í XIII. viðauka við samninginn:

„56ba. **396 L 0040:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/40/EB frá 25. júní 1996 um að taka upp sameiginlega fyrirmynd að kennivottorði fyrir skoðunarmenn sem sjá um hafnaríkiseftirlit (Stjtið. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 8).”.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 96/40/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 80 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 70.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 8.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 96/40/EB

frá 25. júní 1996

um að taka upp sameiginlega fyrirmynd að kennivottorði fyrir skoðunarmenn sem sjá um hafnarríkiseftirlit(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hvernig alþjóðlegum stöðlum um öryggi skipa, mengunarvarnir, aðbúnað og vinnuskilyrði um borð í þeim er framfylgt (hafnarríkiseftirlit) að því er varðar skip sem nota hafnir innan bandalagsins og sigla á skipaleiðum sem heyra undir lögsögu aðildarríkjanna ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í tilskipun 95/21/EB er kveðið á um að útbúin skuli sameiginleg fyrirmynd að kennivottorði fyrir skoðunarmenn við hafnarríkiseftirlit.

Kennivottorðið skal innihalda að minnsta kosti eftirfarandi upplýsingar: nafn yfirvaldsins sem gefur út vottorðið, fullt nafn handhafa kennivottorðsins, mynd af handhafa kennivottorðsins, undirskrift handhafa kennivottorðsins og yfirlýsingu þess efnis að handhafinn hafi leyfi til að framkvæma skoðanir í samræmi við innlend lög sem samþykkt eru með hliðsjón af tilskipuninni.

Ef enska er ekki aðaltungumálið sem er notað er nauðsynlegt að hafa þýðingu á ensku á kennivottorðinu til að gera skipstjóra og áhöfn skipsins kleift að bera kennsl á skoðunarmanninn.

Aðildarríkin skulu ákveða útlit kennivottorðsins.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Kennivottorðið sem um getur í 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 95/21/EB skal fullnægja kröfunum sem eru tilgreindar í viðaukanum.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. febrúar 1997. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugusta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júní 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 196, 7. 8. 1996, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 11/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 157, 7. 7. 1995, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

VIÐAUKI**KRÖFUR VEGNA KENNIVOTTORÐS FYRIR SKOÐUNARMENN VIÐ
HAFNARRÍKISEFTIRLIT****(sem um getur í 4. mgr. 12. gr. tilskipunar 95/21/EB)**

Kennivottorðið skal innihalda að minnsta kosti eftirfarandi:

- a) Nafn yfirvaldsins sem gefur út vottorðið
- b) Fullt nafn handhafa kennivottorðsins
- c) Nýlega mynd af handhafa kennivottorðsins
- d) Undirskrift handhafa kennivottorðsins
- e) Yfirlýsingu þess efnis að handhafi kennivottorðsins hafi leyfi til að framkvæma skoðanir í samræmi við innlend lög sem samþykkt eru með hliðsjón af tilskipuninni.

Ef enska er ekki aðaltungumálið á kennivottorðinu þarf það að innihalda þýðingu á ensku.

Lögbær yfirvöld skulu ákveða útlit kennivottorðsins.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/11

nr. 12/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIV. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 65/96 frá 27. nóvember 1996⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2349/84 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 556/89 eru hluti af XIV. viðauka við samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 240/96 frá 31. janúar 1996 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um tæknilega yfirfærslu⁽²⁾ kemur í stað reglugerða (EBE) nr. 2349/84 og 556/89.

Því ber að fella reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 240/96 inn í samninginn og breyta viðeigandi köflum og liðum í XIV. viðauka.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

XIV. viðauka við samninginn skal breytt sem að aftan segir:

1. Í kafla C komi fyrirsögnin „Samningar um tæknilega yfirfærslu” í stað „Nytjaleyfissamningar vegna einkaleyfa.”.
2. Í stað textans í 5. lið komi eftirfarandi:
„ **396 R 0240:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 240/96 frá 31. janúar 1996 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um tæknilega yfirfærslu (Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 2).

Ákvæði reglugerðarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

- a) Í 4. mgr. 1. gr. lesist hugtakið „aðildarríkjum” sem „aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum”;
- b) Í 1. mgr. 4. gr. lesist klausan „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði 1., 2. og 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94 og að framkvæmdastjórnin andæfi ekki slíkri undanþágu innan fjögurra mánaða” sem „að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórn EB eða eftirlitsstofnun EFTA í samræmi við ákvæði 1., 2. og 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn og III. kafla bókunar 4 við samninginn um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, og að þar til bær eftirlitsstofnun andæfi ekki slíkri undanþágu innan fjögurra mánaða.”;
- c) Í 3. mgr. 4. gr. lesist klausan „í samræmi við 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94” sem „í samræmi við 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94, og samsvarandi ákvæði sem fyrirhuguð eru í bókun 21 við EES-samninginn og III. kafla bókunar 4 við samninginn um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.”;
- d) Í stað annars málslíðar 5. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:
„Henni ber að andæfa undanþágu ef hún fær beiðni þess efnis frá ríki sem heyrir undir lögsögu hennar innan tveggja mánaða frá því að tilkynningunni sem um getur í 1. mgr. eða orðsendingunni sem um getur í 4. mgr. var komið áleiðis til þessara ríkja”;
- e) Í stað annars málslíðar 6. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:
„Hafi andmælum hins vegar verið hreyft að beiðni ríkis sem heyrir undir lögsögu hennar og haldi það ríki fast við beiðni sína er einungis unnt að falla frá þeim að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu.”;

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 71, 13. 3. 1997, bls. 38 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 11, 13. 3. 1997, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 2.

f) Eftirfarandi bætist við í lok 9. mgr. 4. gr.:

2. gr.

„, eða samsvarandi ákvæði í bókun 21 við EES-samninginn og II. kafla bókunar 4 við samninginn um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls.“;

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 240/96 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

g) Í upphafsmálgrein 7. gr. lesist klausan „í samræmi við 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE“ sem „annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni hinnar eftirlitsstofnunarinnar, eða ríkis innan lögsögu hennar, eða einstaklings eða lögpersónu sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta“;

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni. Hún kemur til framkvæmda 1. apríl 1996. Einstaka EFTA-ríkjum er heimilt að gera bráðabirgðaráðstafanir fyrir tímabilið frá 1. janúar 1996 til samþykktardags, að því marki sem slíkt er nauðsynlegt af stjórnskipulegum ástæðum.

h) Eftirfarandi málsgrein bætist við í lok 7. gr.:

4. gr.

„Í slíkum tilvikum er þar til bærri eftirlitsstofnun heimilt að gefa út ákvörðun í samræmi við 6. og 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 17/62, eða samsvarandi ákvæði í bókun 21 við EES-samninginn og II. kafla bókunar 4 við samninginn um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls, án þess að fyrirtækjum sé gert að tilkynna það fyrirfram.“;

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

i) Í 13. mgr. 10. gr. lesist hugtakið „aðildarríkjum“ sem „aðildarríkjum EB eða EFTA-ríkjum.“

3. Í kafla F falli fyrirsögnin „Nytjaleyfissamningar um kunnáttu“ og textinn í 9. lið (reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 556/89) niður.“.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 240/96**frá 31. janúar 1996****um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um tæknilega yfirfærslu(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins nr. 19/65/EBE frá 2. mars 1965 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð nr. 19/65/EBE veitir framkvæmdastjórninni umboð til að beita með reglugerð 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða sem falla undir gildissvið 1. mgr. 85. gr. og fela í sér hömlur sem settar eru í tengslum við öflun eða notkun hugverkaréttar á sviði iðnaðar - einkum einkaleyfa, réttar til mynsturs, hönnunar eða vörumerkja - eða réttar sem leiðir af samningum um framsal á eða rétti til að nota framleiðsluaðferð eða þekkingu sem tengist notkun eða beitingu á aðferðum við iðnaðarframleiðslu.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur nýtt sér þetta umboð með því að samþykkja reglugerð (EBE) nr. 2349/84 frá 23. júlí 1984 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum nytjaleyfissamninga vegna einkaleyfa ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2131/95 ⁽⁴⁾, og reglugerð (EBE) nr. 556/89 frá 30. nóvember 1988 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum nytjaleyfis-samninga um kunnáttu ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 2, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 12/97 frá 14. mars 1997 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. 36, 6. 3. 1965, bls. 533/65.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 178, 30. 6. 1994, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 219, 16. 8. 1984, bls. 15.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 214, 8. 9. 1995, bls. 6.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 61, 4. 3. 1989, bls. 1.

- 3) Með það fyrir augum að hvetja til útbreiðslu tækniþekkingar innan bandalagsins og stuðla að framleiðslu á tæknilega fullkomnari vörum er rétt að sameina þessar tvær flokkaundanþágur í eina reglugerð sem nær yfir samninga um tæknilega yfirfærslu og að samræma og einfalda reglurnar um einkaleyfissamninga og verkkunnáttusamninga. Í tengslum við þetta er rétt að fella úr gildi reglugerð (EBE) nr. 556/89.

- 4) Rétt er að þessi reglugerð taki til einkaleyfissamninga innan einstakra aðildarríkja, bandalagseinkaleyfa ⁽⁶⁾ og Evrópueinkaleyfa ⁽⁷⁾ („hreindir“ einkaleyfissamningar). Hún ætti enn fremur að gilda um nytjaleyfissamninga vegna tækniþekkingar sem einkaleyfi ná ekki yfir, svo sem lýsinga framleiðsluferla, uppskrifta, formúla, hannana og teikninga, sem almennt er kallað „verkkunnátta“ („hreindir“ verkkunnáttusamningar) og um nytjaleyfissamninga þar sem einkaleyfi og verkkunnátta eru samþætt („blandaðir“ samningar), sem gegna sífellt stærra hlutverki við tæknilega yfirfærslu. Í 10. gr. er merking nokkurra hugtaka í þessari reglugerð skilgreind.

- 5) Einkaleyfis- eða verkkunnáttusamningar eru samningar sem fela í sér að fyrirtæki sem hefur einkaleyfi eða verkkunnáttu („leyfisveitandi“) leyfir öðru fyrirtæki („leyfishafa“) að nýta einkaleyfi sem þar með er veitt nytjaleyfi fyrir, eða miðlar verkkunnáttunni til þess, einkum til framleiðslu, notkunar eða markaðssetningar. Í ljósi fenginnar reynslu er unnt að skilgreina flokk nytjaleyfissamninga sem taka til alls sameiginlega markaðarins eða hluta hans og sem geta fallið undir gildissvið 1. mgr. 85. gr. en sem venjulega má gera ráð fyrir að uppfylli skilyrði 3. mgr. 85. gr., ef einkaleyfin eru nauðsynleg til að ná markmiðum þeirrar tækni sem blandaði nytjaleyfissamningurinn nær til eða ef verkkunnáttan - hvort sem hún er tengd einkaleyfum eða óháð þeim - er leynileg, umtalsverð og nægilega vel auðkennd. Þessum viðmiðunum er eingöngu ætlað að tryggja að veiting nytjaleyfis vegna verkkunnáttunnar eða einkaleyfisins réttlæti flokkaundanþágu vegna skuldbindinga sem hamla samkeppni. Þetta hefur engin áhrif á rétt samningsaðila til setja í samninginn ákvæði um aðrar skuldbindingar, svo sem um greiðslu einkaleyfisþóknunar, jafnvel þótt flokkaundanþágan sé fallin úr gildi.

⁽⁶⁾ Evrópusamningur um einkaleyfi fyrir sameiginlega markaðinn (einkaleyfasamningur bandalagsins) frá 15. Desember 1975, Stjtið. EB nr. L 17, 26. 1. 1976, bls. 1.

⁽⁷⁾ Evrópusamningur um veitingu einkaleyfa (einkaleyfasamningur Evrópu) frá 5. október 1973.

- 6) Rétt er að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar svo að hún nái til hreinna eða blandaðra samninga um nytjaleyfi á hugverkarétti öðrum en einkaleyfum (einkum vörumerkjum, hönnunarrétti og höfundarrétti, sérstaklega verndun hugbúnaðar), ef slík viðbótarnytjaleyfisveiting stuðlar að nýtingu yfirfærðu tækninnar og felur aðeins í sér viðbótarákvæði.
- 7) Enda þótt slíkir hreinir eða blandaðir nytjaleyfissamningar feli ekki aðeins í sér skuldbindingar sem tengjast svæðum innan hins sameiginlega markaðar, heldur einnig skuldbindingar sem tengjast þriðju löndum, kemur það ekki í veg fyrir að þessi reglugerð gildi um þær skuldbindingar sem tengjast svæðum innan hins sameiginlega markaðar. Ef nytjaleyfissamningar sem hafa verið gerðir við þriðju lönd eða vegna svæða sem ná út fyrir landamæri bandalagsins hafa einhver þau áhrif innan hins sameiginlega markaðar sem geta fallið undir gildissvið 1. mgr. 85. gr., þá gildir þessi reglugerð um þá jafnt og um samninga vegna svæða innan hins sameiginlega markaðar.
- 8) Þar sem markmið þessarar reglugerðar er að auðvelda útbreiðslu tækni og að bæta framleiðsluaðferðir, er rétt að hún gildi aðeins ef leyfishafi framleiðir nytjaleyfisvörurnar sjálfur eða lætur framleiða þær á sinn reikning eða, ef nytjaleyfisvaran er þjónusta, veitir þjónustuna sjálfur eða lætur veita hana á sinn reikning, óháð því hvort hann hefur einnig leyfi til að nýta trúnaðarupplýsingar sem leyfisveitandi útvegar honum til að kynna og selja vöruna eða ekki. Ákvæði þessarar reglugerðar ættu því ekki að gilda um samninga sem eingöngu varða sölu. Þau skulu heldur ekki taka til samninga vegna markaðssetningarkunnáttu sem miðlað er í tengslum við umboðsfyrirkomulag og vissa nytjaleyfissamninga sem gerðir eru í tengslum við fyrirkomulag á borð við sameiginleg verkefni eða sameiginleg nytjaleyfi og annars konar fyrirkomulag þar sem nytjaleyfi er veitt í skiptum fyrir önnur nytjaleyfi sem ekki tengjast umbótum á eða nýjum notkunarmöguleikum fyrir þá tækni sem nytjaleyfið nær til. Slíkum samningum fylgja önnur vandamál sem að svo stöddu er ekki unnt að leysa með einni reglugerð (5. gr.).
- 9) Í ljósi þeirra líkinda sem eru með sölu einkaleyfis annars vegar og veitingu einkanytjaleyfis hins vegar og í ljósi hættunnar á því að kröfur þessarar reglugerðar verði sniðgengnar með því að dulbúa einkanytjaleyfi sem hamla samkeppni sem framsöl, er rétt að þessi reglugerð gildi um samninga vegna framsals og öflunar einkaleyfa eða verkkunnáttu þegar framseljandi ber áfram áhættuna sem felst í hagnýtingu. Hún ætti einnig að gilda um nytjaleyfissamninga þar sem leyfisveitandi er ekki handhafi einkaleyfisins eða ræður yfir verkkunnáttunni heldur hefur umboð handhafa til að veita nytjaleyfið (eins og er t.d. um undirnytjaleyfi) og um nytjaleyfissamninga þar sem tengd fyrirtæki taka á sig réttindi og skuldbindingar samningsaðila (6. gr.).
- 10) Samningar um einkanytjaleyfi, þ.e. samningar þar sem leyfisveitandi skuldbindur sig til að hagnýta ekki sjálfur þá tækni sem nytjaleyfið nær til á nytjaleyfissvæðinu eða til að veita ekki frekari nytjaleyfi á því svæði, þurfa ekki að vera ósamrýmanlegir 1. mgr. 85. gr., ef þeir fjalla um tilkomu og verndun nýrrar tækni á nytjaleyfissvæðinu, því taka ber tillit til umfangs þeirra rannsókna sem að baki liggja, aukinnar samkeppni, einkum milli vörumerkja, og þeirrar aukningar á samkeppnishæfni hlutaðeigandi fyrirtækja sem útbreiðsla nýjunga innan bandalagsins leiðir til. Að svo miklu leyti sem samningar af þessu tagi falla undir gildissvið 1. mgr. 85. gr. ber að fella þá undir ákvæði 1. gr. til að undanþágan nái einnig til þeirra.
- 11) Undanþága frá útflutningsbanni sem er lagt á leyfisveitanda og leyfishafa hefur ekki áhrif á hugsanlega þróun réttarframkvæmdar dómstólsins með tilliti til slíkra samninga, einkum hvað varðar 30. Til 36. gr. og 1. mgr. 85. gr. Þetta gildir einnig meðal annars þegar um ræðir bann við því að leyfishafi selji nytjaleyfisvöruna á svæðum annarra leyfishafa (óvirk samkeppni).
- 12) Þær skuldbindingar sem taldar eru upp í 1. gr. miða almennt að því að bæta framleiðslu og stuðla að tækniframförum. Þær hvetja handhafa einkaleyfa og verkkunnáttu til að veita nytjaleyfi og leyfishafa til að fjárfesta í framleiðslu, notkun og markaðssetningu nýrrar vöru eða notkun nýrrar vinnsluaðferðar. Heimilt er að leyfa slíkar skuldbindingar samkvæmt þessari reglugerð, á svæðum þar sem nytjaleyfisvaran nýtur verndar með einkaleyfum á meðan þau haldast í gildi.
- 13) Þar sem erfitt getur verið að ákvarða hvenær verkkunnátta hættir að vera leynileg er rétt að takmarka slíkar skuldbindingar við ákveðinn árafjölda, á svæðum þar sem nytjaleyfið nær eingöngu til verkkunnáttu. Til að tryggja vernd í nægilega langan tíma ber enn fremur að reikna þann tíma frá þeim degi sem leyfishafi setur vöruna fyrst á markað innan bandalagsins.
- 14) Aðeins er heimilt að veita undanþágu samkvæmt 3. mgr. 85. gr. um lengri gildistíma svæðisverndar verkkunnáttu-samninga með einstakri ákvörðun, einkum ef þetta er gert til að vernda kostnaðarsamar og áhættusamar fjárfestingar eða þegar samningsaðilar hafa ekki verið í innbyrðis samkeppni þegar nytjaleyfið var veitt. Hins vegar er samningsaðilum heimilt að framlengja samninga sína til að hagnýta umbætur sem síðar eru gerðar og kveða á um greiðslu viðbótarþóknana. Í þeim tilvikum má þó aðeins heimila lengri gildistíma fyrir svæðisvernd reiknað frá þeim degi sem nytjaleyfi var veitt innan bandalagsins vegna leynilegra umbóta, og aðeins með einstökum ákvörðunum. Ef rannsóknirnar sem miða að umbótum leiða af sér nýjungar sem eru aðgreindar frá þeirri tækni sem nytjaleyfið nær til er samningsaðilum heimilt að gera nýjan samning sem nýtur góðs af undanþágu sem veitt hefur verið samkvæmt þessari reglugerð.

- 15) Einnig ber að kveða á um undanþágu vegna þeirrar skyldu leyfishafa að markaðssetja vöruna ekki á svæðum annarra leyfishafa (þ.e. bann jafnt við óvirkri samkeppni sem virkri) í takmarkaðan árafjölda frá því leyfishafi setti nytjaleyfisvöruna fyrst á markað innan bandalagsins, óháð því hvort tæknin sem nytjaleyfið fyrir viðkomandi svæði nær til felur í sér verkkunnáttu, einkaleyfi eða hvort tveggja.
- 16) Undanþágan vegna svæðisverndar ætti að gilda allan undanþágutímann, eins lengi og einkaleyfin eru í gildi eða verkkunnáttan er enn leynileg og umtalsverð. Aðilum að blönduðum einkaleyfis- og verkkunnáttusamningi skal heimilt að njóta góðs af þeim tíma verndar á svæðinu sem einkaleyfið eða verkkunnáttan veitir þeim, hvort sem er lengra.
- 17) Þær skuldbindingar sem taldar eru upp í 1. gr. uppfylla einnig almennt önnur skilyrði fyrir beitingu 3. mgr. 85. gr. Að öðru jöfnu fá neytendur sinn skerf af hagnaðinum með auknu framboði á markaðinum. Þó er rétt að standa vörð um þetta með því að útiloka beitingu 1. gr. í þeim tilvikum þegar samningsaðilar koma sér saman um að neita að koma til móts við eftirspurn frá neytendum eða endurseljendum sem myndu selja áfram til útflutnings, hvor á sínu svæði, eða um að gera aðrar ráðstafanir til að hindra samhliða innflutning. Þannig setja framangreindar skuldbindingar aðeins þær hömlur sem eru nauðsynlegar til að ná markmiðum þeirra.
- 18) Æskilegt er að taldar séu upp í þessari reglugerð ýmsar skuldbindingar sem er oft að finna í nytjaleyfissamningum og sem yfirleitt hamla ekki samkeppni og að kveða á um að undanþágan taki einnig til þeirra, skyldu þær vegna sérstakra efnahagslegra eða lögfræðilegra kringumstæðna falla undir 1. mgr. 85. gr. Upptalningin í 2. gr. er ekki tæmandi.
- 19) Þessi reglugerð verður enn fremur að tilgreina hvaða takmarkanir og ákvæði mega ekki koma fyrir í nytjaleyfissamningum ef þeir eiga að njóta góðs af flokkaundanþágunni. Þær takmarkanir sem nefndar eru í 3. gr. geta fallið undir bannið í 1. mgr. 85. gr., en þótt þær komi tæknilegri yfirfærslu við er ekki hægt að gera almennt ráð fyrir að þær hafi þau jákvæðu áhrif sem krafist er í 3. mgr. 85. gr., en það er forsenda fyrir flokkaundanþágu. Aðeins er hægt að undanþiggja slíkar takmarkanir með einstökum ákvörðunum, með hliðsjón af markaðsstöðu hlutaðeigandi fyrirtækja og samfylkingum fyrirtækja á þeim markaði sem um ræðir.
- 20) Skuldbindingar sem fela í sér að leyfishafi skuli hætta að nota tæknina sem nytjaleyfið nær til eftir að samningurinn rennur út (3. tölul. 1. mgr. 2. gr.) og veita leyfisveitanda aðgang að umbótum (4. tölul. 1. mgr. 2. gr.) hamla almennt ekki samkeppni. Líta má á bannið við notkun eftir samningstíma sem eðlilegan hluta nytjaleyfisveitingar, því annars þyrfti leyfisveitandi að yfirfæra verkkunnáttu sína eða einkaleyfi um óákveðinn tíma. Skuldbindingar leyfishafa um að veita leyfisveitanda á móti nytjaleyfi vegna umbóta á verkkunnáttunni og/eða einkaleyfunum sem nytjaleyfið nær til, hamla venjulega ekki samkeppni ef samningurinn gefur leyfishafa rétt á hlutdeild í reynslu og uppfinningum sem leyfisveitandi kann að öðlast í framtíðinni. Hins vegar er það talið hamla samkeppni ef leyfishafa er skylt samkvæmt samningnum að framselja leyfisveitanda rétt á umbótum sem hann hefur sjálfur gert á tækninni sem nytjaleyfið var upprunalega veitt fyrir (6. mgr. 3. gr.).
- 21) Meðal þeirra ákvæða sem ekki koma í veg fyrir undanþágu er skuldbinding leyfishafa um að halda áfram að greiða þóknun meðan samningurinn gildir óháð því hvort verkkunnáttan sem nytjaleyfið nær til er orðin almenningseign vegna aðgerða þriðju aðila eða leyfishafa sjálfs eða ekki (7. tölul. 1. mgr. 2. gr.). Að auki skal samningsaðilum vera frjálst að dreifa greiðslu þóknunar fyrir notkun tækninnar sem nytjaleyfið nær til yfir tímabil sem er lengra en gildistími einkaleyfanna, t.d. með því að ákveða lægri greiðslur, með það fyrir augum að létta greiðslubyrði leyfishafa. Almennt þarf ekki að vernda samningsaðila gegn fyrirsjáanlegum fjárhagslegum afleiðingum samnings sem þeir gera af fúsum og frjálsum vilja og því skal þeim frjálst að velja heppilegar aðferðir við að fjármagna yfirfærslu tækninnar og deila áhættunni sem fylgir notkun hennar. Hins vegar er undanþága útilokuð ef tilgangurinn með því að fastsetja þóknunargreiðslur er að takmarka samkeppni á einhvern þann hátt sem nefndur er í 3. gr.
- 22) Skuldbinding leyfishafa um að takmarka hagnýtingu sína á tækninni sem nytjaleyfið nær til við eitt eða fleiri tæknileg notkunarvið eða við einn eða fleiri markaði fyrir vöruna fellur heldur ekki undir 1. mgr. 85. gr., þar sem leyfisveitandi á aðeins rétt á að yfirfæra tæknina til afmarkaðra nota (8. tölul. 1. mgr. 2. gr.).
- 23) Ákvæði um að samningsaðilar skipti með sér viðskiptavinum innan sama tæknilega notkunarviðs eða sama markaðar fyrir vöruna, hvort sem er með eiginlegu banni við að afgreiða tiltekna hópa viðskiptavina eða með skuldbindingu sem verkar á sambærilegan hátt koma einnig í veg fyrir að samningurinn geti fengið flokkaundanþágu, séu samningsaðilar í innbyrðis samkeppni hvað snertir vörurnar sem samningurinn nær til (4. mgr. 3. gr.). Séu fyrirtækin ekki í innbyrðis samkeppni fá slíkar takmarkanir meðferð þar sem leitað er eftir andmælum. Ákvæðin í 3. gr. gilda ekki í þeim tilvikum þar sem nytjaleyfi vegna einkaleyfis eða verkkunnáttu er veitt til að afla einum viðskiptavini nýrrar birgðalindar. Í slíkum tilvikum er bann við því að nýi leyfishafinn afgreiði aðra en hlutaðeigandi viðskiptavin nauðsynlegt skilyrði þess að annað nytjaleyfi sé veitt, þar sem markmið viðskiptanna er ekki að skapa sjálfstæðan birgi á markaðinum. Sama á við um takmarkanir á það magn sem leyfishafinn má afhenda hlutaðeigandi viðskiptavini (13. tölul. 1. mgr. 2. gr.).

- 24) Auk þeirra ákvæða sem þegar hafa verið nefnd nær upptalningin á takmörkunum sem útiloka flokkaundanþágu einnig til takmarkana varðandi söluverð nytjaleyfisvörunnar eða framleiðslu- eða sölumagn, því slíkar takmarkanir hefta mjög möguleika leyfishafa á að hagnýta tæknina sem nytjaleyfið nær til og einkum geta magntakmarkanir verkað eins og útflutningsbönn (1. og 5. mgr. 3. gr.). Þetta á ekki við ef nytjaleyfið er veitt til að nota tæknina í tiltekinni framleiðsluaðstöðu og þar sem bæði er um það að ræða að tiltekinni tækni er miðlað til uppsetningar, notkunar og viðhalds þessarar aðstöðu og leyfishafa jafnframt leyft að auka framleiðslugetu aðstöðunnar eða setja upp frekari aðstöðu til eigin nota með venjulegum viðskiptaskilmálum. Hins vegar er lögmætt að koma í veg fyrir að leyfishafi noti yfirfærðu tæknina til að setja upp aðstöðu fyrir þriðju aðila, þar sem markmið samningsins er ekki að leyfa leyfishafa að veita öðrum framleiðendum aðgang að tækni leyfisveitanda meðan hún er enn leynileg eða undir vernd einkaleyfis (12. tölul. 1. mgr. 2. gr.).
- 25) Undir vissum kringumstæðum getur engu að síður komið til greina að samningar fái flokkaundanþágu, þótt þeir fái hana ekki sjálfkrafa þar sem í þeim eru ákvæði sem ekki eru beint undanþegin samkvæmt þessari reglugerð en sem útiloka undanþágu heldur ekki beint, þar með talin ákvæðin sem eru talin upp í 2. mgr. 4. gr. Framkvæmdastjórnin getur fljótt ákvarðað hvort svo er á grundvelli þeirra upplýsinga sem fyrirtækjum er skylt að láta í té samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3385/94 ⁽¹⁾. Framkvæmdastjórninni er heimilt að falla frá kröfu um sértækar upplýsingar sem beðið er um á eyðublaði A/B, telji hún þær ónaðsynlegar. Yfirleitt nægir framkvæmdastjórninni að fá í hendur texta samningsins og mat á gerð markaðarins og markaðshlutdeild leyfishafa, sem byggir á gögnum sem liggja fyrir. Því ber að líta á slíka samninga sem undanþegna samkvæmt þessari reglugerð ef framkvæmdastjórninni er tilkynnt um þá og hún hefur ekki hreyft andmælum gegn beitingu undanþágunnar innan tiltekins frests.
- 26) Hafi samningar sem eru undanþegnir samkvæmt þessari reglugerð samt sem áður áhrif sem samrýmast ekki 3. mgr. 85. gr. er framkvæmdastjórninni heimilt að afturkalla flokkaundanþáguna, t.d. ef nytjaleyfisvaran er ekki í raunverulegri samkeppni á nytjaleyfissvæðinu (7. gr.). Þetta gæti einnig átt við ef leyfishafi hefur sterka markaðsstöðu. Við mat á samkeppni gefur framkvæmdastjórnin sérstaklega gaum tilvikum þar sem leyfishafinn ræður meira en 40% heildarmarkaðar fyrir nytjaleyfisvörurnar og allar vörur eða þjónustu sem viðskiptavinir telja jafngildar eða hliðstæðar vegna einkenna þeirra, verðs og fyrirhugaðrar notkunar.
- 27) Ekki er lengur skylt að tilkynna um samninga sem uppfylla skilyrðin í 1. og 2. gr. og sem hvorki hafa sem markmið né sem afleiðingu að hamla samkeppni á nokkurn annan hátt. Fyrirtæki geta þó enn leitað eftir því að mótmælum sé ekki

hreyft eða eftir undanþágu samkvæmt 3. mgr. 85. gr. í samræmi við reglugerð ráðsins nr. 17 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar. Þau geta einkum og sér í lagi tilkynnt um samninga sem skuldbinda leyfisveitanda til að veita ekki önnur nytjaleyfi innan svæðisins, ef markaðshlutdeild leyfishafa er meiri en 40% eða er líkleg til að fara yfir þau mörk.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Á grundvelli 3. mgr. 85. gr. sáttmálans og með fyrirvara um skilyrðin hér á eftir er hér með lýst yfir að 1. mgr. 85. gr. sáttmálans gildir ekki um hreina einkaleyfis- eða verkkunnáttusamninga og um blandaða einkaleyfis- og verkkunnáttusamninga, þar með talda samninga sem í eru viðbótarákvæði sem tengjast hugverkarétti öðrum en einkaleyfum, sem aðeins tvö fyrirtæki eru aðilar að og sem fela í sér eina eða fleiri eftirtalinna skuldbindinga:

- 1) skuldbindingu af hálfu leyfisveitanda um að veita ekki öðrum fyrirtækjum nytjaleyfi til að hagnýta tæknina sem nytjaleyfið nær til á nytjaleyfissvæðinu;
- 2) skuldbindingu af hálfu leyfisveitanda um að hagnýta ekki sjálfur tæknina sem nytjaleyfið nær til á nytjaleyfissvæðinu;
- 3) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að hagnýta ekki tæknina sem nytjaleyfið nær til á svæði leyfisveitanda innan hins sameiginlega markaðar;
- 4) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að framleiða ekki né nota nytjaleyfisvöruna eða nota vinnsluaðferðina sem nytjaleyfið nær til á svæðum innan hins sameiginlega markaðar sem aðrir leyfishafar hafa nytjaleyfi fyrir;
- 5) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að fylgja ekki virkri markaðssetningarstefnu fyrir nytjaleyfisvöruna á svæðum innan hins sameiginlega markaðar sem aðrir leyfishafar hafa nytjaleyfi fyrir, og einkum og sér í lagi að nota ekki auglýsingar sem beinast sérstaklega að fyrrnefndum svæðum né heldur að stofna útíð eða reka dreifimiðstöð þar;
- 6) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að setja nytjaleyfisvöruna ekki á markað á svæðum innan hins sameiginlega markaðar sem aðrir leyfishafar hafa nytjaleyfi fyrir sem svar við ótilkvöddum beiðnum;
- 7) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að nota aðeins vörumerki leyfisveitanda eða kynningu hans á nytjaleyfisvörunni allan samningstímann, að því tilskildu að leyfishafa sé ekki meinað að kynna sjálfan sig sem framleiðanda nytjaleyfisvörunnar;

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1994, bls. 28.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. 13, 21. 2. 1962, bls. 204/62.

8) skuldbindingu af hálfu leyfishafa um að takmarka framleiðslu sína á nytjaleyfisvörinni við það magn sem hann þarf til framleiðslu eigin vöru og um að selja nytjaleyfisvöruna aðeins sem óaðskiljanlegan hluta af eða varahlut fyrir eigin vörur eða á annan hátt í tengslum við sölu eigin vöru, að því tilskildu að leyfishafi megi sjálfur ákvarða þetta magn.

2. Ef samningurinn er hreinn einkaleyfissamningur er undanþága vegna skuldbindinganna sem um getur í 1. mgr. aðeins veitt að því marki og í þann tíma sem nytjaleyfisvaran er undir vernd hliðstæðra einkaleyfa á svæðum leyfishafa (1., 2., 7. og 8. tölul.), leyfisveitanda (3. tölul.) og annarra leyfishafa (4. og 5. tölul.), eftir því sem við á. Undanþága vegna skuldbindingarinnar sem um getur í 6. tölul. 1. mgr. er veitt í ekki lengri tíma en fimm ár frá þeim degi sem einn leyfishafanna setur nytjaleyfisvöruna fyrst á markað innan hins sameiginlega markaðar, að því marki og í þann tíma sem fyrrnefnd vara er undir vernd hliðstæðra einkaleyfa á fyrrnefndum svæðum.

3. Ef samningurinn er hreinn verkkunnátusamningur má ekki veita undanþágu vegna skuldbindinganna sem um getur í 1. til 5. tölul. 1. mgr. lengur en í tíu ár frá þeim degi sem einn leyfishafanna setur nytjaleyfisvöruna fyrst á markað innan hins sameiginlega markaðar.

Undanþága vegna skuldbindingarinnar sem um getur í 6. tölul. 1. mgr. er ekki veitt lengur en í fimm ár frá þeim degi sem einn leyfishafanna setur nytjaleyfisvöruna fyrst á markað innan hins sameiginlega markaðar.

Skuldbindingarnar sem um getur í 7. og 8. tölul. 1. mgr. eru undanþegnar allan samningstímamann eins lengi og verkkunnáttan helst leynileg og umtalsverð.

Undanþágan í 1. mgr. gildir þó aðeins ef samningsaðilar hafa auðkennt upphaflegu verkkunnáttuna á viðeigandi hátt, svo og hverjar þær síðari umbætur sem annar aðilinn fær aðgang að og miðlar hinum aðilanum í samræmi við ákvæði samningsins og markmið hans, og aðeins eins lengi og verkkunnáttan helst leynileg og umtalsverð.

4. Ef samningurinn er blandaður einkaleyfis- og verkkunnátusamningur gildir undanþága vegna skuldbindinganna sem um getur í 1. til 5. tölul. 1. mgr. í aðildarríkjum þar sem tæknin sem nytjaleyfið nær til er vernduð með nauðsynlegum einkaleyfum eins lengi og nytjaleyfisvaran er vernduð af slíkum einkaleyfum í fyrrnefndum aðildarríkjum, enda sé gildistími verndarinnar lengri en tímabilin sem um getur í 3. mgr.

Gildistími undanþágunnar sem kveðið er á um í 6. tölul. 1. mgr. má ekki vera lengri en fimm ára tímabilið sem kveðið er á um í 2. og 3. mgr.

Slíkir samningar geta þó aðeins fallið undir undanþáguna sem um getur í 1. mgr. að því tilskildu að einkaleyfin séu enn í gildi eða að

því marki sem verkkunnáttan er auðkennd og eins lengi og hún helst leynileg og umtalsverð, hvort sem er lengra.

5. Undanþágan sem kveðið er á um í 1. mgr. gildir einnig ef samningsaðilar takast á hendur í sérstökum samningi skuldbindingar af þeim gerðum sem um getur í fyrrnefndri málsgrein en með takmarkaðra gildissvið en sú málsgrein leyfir.

2. gr.

1. Ákvæðin í 1. gr. gilda þrátt fyrir að í samningnum sé eitthvert eftirtalinna ákvæða, sem venjulega hamla ekki samkeppni:

1) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að láta ekki uppi þá verkkunnáttu sem leyfisveitandi hefur miðlað honum; leggja má leyfishafa þessa skuldbindingu á herðar áfram eftir að samningstími rennur út;

2) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að veita ekki undirnytjaleyfi né framselja nytjaleyfið;

3) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að hagnýta ekki verkkunnáttuna eða einkaleyfin sem nytjaleyfið nær til eftir að samningstími rennur út, að því marki og eins lengi og verkkunnáttan helst leynileg eða einkaleyfin eru enn í gildi;

4) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að veita leyfisveitanda nytjaleyfi vegna umbóta sem leyfishafi hefur gert eða nýrra notkunarmöguleika sem hann hefur fundið fyrir tæknina sem nytjaleyfið nær til, að því tilskildu:

- að slíkt nytjaleyfi sé ekki einkanytjaleyfi, þegar um ræðir aðskiljanlegar umbætur, svo að leyfishafi geti notað eigin umbætur að vild eða veitt þriðju aðilum nytjaleyfi vegna þeirra, að því marki sem í þessu felst ekki uppljóstrun á verkkunnáttunni sem leyfisveitandi miðlaði, sem enn er leynileg, og
- að leyfisveitandi skuldbindi sig til að veita leyfishafanum einkanytjaleyfi eða almennt nytjaleyfi vegna eigin umbóta;

5) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að fylgja forskriftum um lágmarksgæði, að meðtöldum tækniforskriftum, fyrir nytjaleyfisvöruna eða að útvega vöru eða þjónustu frá leyfisveitanda, eða frá fyrirtæki sem leyfisveitandi útnefnir, að því marki sem fyrrnefndar gæðaforskriftir, vörur eða þjónusta er nauðsynleg til að:

- a) tryggja tæknilega viðeigandi hagnýtingu tækninnar sem nytjaleyfið nær til;

eða

- b) tryggja að vara leyfishafans samrýmist lágmarksgæðaforskriftum sem gilda fyrir leyfisveitanda og aðra leyfishafa;

- og til að leyfa leyfisveitanda að hafa eftirlit með þessu;
- 6) skuldbindingar:
- um að láta leyfisveitanda vita af óréttmætri nýtingu verkkunnáttunnar eða broti á einkaleyfisrétti; eða
 - um að höfða mál eða aðstoða leyfisveitanda við að höfða mál gegn þeim sem stunda slíka óréttmæta nýtingu eða gerast sekir um brot;
- 7) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að halda áfram greiðslu þóknunar:
- allt til loka samningstíma, með þeim fjárhæðum, í þann tíma og með þeim aðferðum sem samningsaðilar ákveða að vild, ef verkkunnáttan verður almennt aðgengileg með öðrum hætti en vegna aðgerða af hálfu leyfisveitanda, án þess að tekið sé tillit til greiðslu skaðabóta að auki ef verkkunnáttan verður almennt aðgengileg vegna aðgerða af hálfu leyfishafa sem brjóta gegn ákvæðum samningsins;
 - um skeið sem nær fram yfir gildistíma einkaleyfanna sem nytjaleyfið nær til, til að létta greiðslubyrði;
- 8) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að takmarka hagnýtingu sína á þeirri tækni sem nytjaleyfið nær til við eitt eða fleiri tæknileg notkunarsvið tækninnar sem nytjaleyfið nær til eða við einn eða fleiri markaði;
- 9) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að greiða lágmarkspóknun eða að framleiða lágmarksmagn nytjaleyfisvörunnar eða að framkvæma lágmarksfjölda hagnýtingaraðgerða;
- 10) skuldbinding af hálfu leyfisveitanda um að gefa leyfishafa einnig kost á hverjum þeim betri kjörum sem hann kann að gefa öðru fyrirtæki eftir að samningur hefur verið gerður;
- 11) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að merkja nytjaleyfisvöruna þannig að á henni komi fram nafn leyfisveitanda eða nafn einkaleyfisins sem nytjaleyfið nær til;
- 12) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að nota ekki tækni leyfisveitanda til að koma upp aðstöðu fyrir þriðju aðila; þetta hefur þó ekki áhrif á rétt leyfishafa til að auka afkastagetu aðstöðu sinnar eða setja upp frekari aðstöðu til eigin nota samkvæmt venjulegum viðskiptaháttum, þar með talin greiðsla viðbótarþóknana;
- 13) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að afhenda tilteknum viðskiptavini aðeins takmarkað magn nytjaleyfisvörunnar, ef nytjaleyfið er veitt í þeim tilgangi að útvega viðskiptavininum aðra birgðalind innan nytjaleyfis-svæðisins; þetta ákvæði skal einnig gilda ef þessi viðskipta-vinur er leyfishafinn sjálfur og í nytjaleyfinu sem veitt er til að útvega aðra birgðalind er kveðið á um að viðskiptavinurinn skuli sjálfur framleiða nytjaleyfisvöruna eða láta undirverttaka framleiða hana;
- 14) fyrirvari sem leyfisveitandi gerir um rétt sinn til að setja sig upp á móti því að leyfishafinn hagnýti tæknina utan nytjaleyfissvæðisins;
- 15) fyrirvari sem leyfisveitandi gerir um rétt sinn sem felst í einkaleyfinu til að rifta samningnum ef leyfishafi andæfir því að verkkunnáttan sem nytjaleyfið nær til sé leynileg eða umtalsverð eða dregur í efa gildi einkaleyfa í eigu leyfisveitanda eða tengdra fyrirtækja sem nytjaleyfi hefur verið veitt vegna innan hins sameiginlega markaðar;
- 16) fyrirvari sem leyfisveitandi gerir um rétt sinn til að rifta einkaleyfissamningi ef leyfishafi heldur því fram að slíkt einkaleyfi sé ónauðsynlegt;
- 17) skuldbinding af hálfu leyfishafa um að gera sitt ýtrasta til að framleiða og markaðssetja nytjaleyfisvöruna;
- 18) fyrirvari sem leyfisveitandi gerir um rétt sinn til að afnema einkaréttinn sem hann hefur veitt leyfishafa og til að hætta að veita honum nytjaleyfi vegna umbóta ef leyfishafi lendir í samkeppni innan hins sameiginlega markaðar við leyfisveitanda, fyrirtæki honum tengd eða önnur fyrirtæki, hvað varðar rannsóknir og þróun, framleiðslu, notkun eða dreifingu á samkeppnisvörum og til að krefjast þess að leyfishafi sanni að tæknin sem nytjaleyfið nær til sé ekki notuð til að framleiða vörur eða veita þjónustu aðra en þá sem nytjaleyfið nær til.
2. Ef ákvæðin sem um getur í 1. mgr. falla undir gildissvið 1. mgr. 85. gr. vegna sérstakra kringumstæðna eru þau einnig undanþegin jafnvel þótt þeim fylgi engin skuldbindinganna sem undanþegnar eru samkvæmt 1. gr.
3. Undanþágan í 2. mgr. gildir einnig ef í samningnum eru þær gerðir ákvæða sem um getur í 1. mgr., en með takmarkaðra gildissvið en fyrirnefnd málsgrein leyfir.

3. gr.

Ákvæði 1. gr. og 2. mgr. 2. gr. gilda ekki ef:

- öðrum samningsaðilanum eru settar hömlur hvað varðar verð, þætti í vöruverði eða afslátt á nytjaleyfisvörum;
- öðrum samningsaðilanum eru settar hömlur um samkeppni við hinn aðilann, við fyrirtæki sem eru tengd honum eða

önnur fyrirtæki hvað varðar rannsóknir og þróun, framleiðslu, notkun eða dreifingu á samkeppnisvörum, samanber þó ákvæði 17. og 18. tölul. 1. mgr. 2. gr.

- 3) Þess er krafist án þess að fyrir liggi rökstuddar ástæður, að annar eða báðir samningsaðilar:

- a) neiti að koma til móts við beiðnir frá notendum eða endurseljendum á sínu svæði sem hafa í hyggju að markaðssetja vörur á öðrum svæðum innan hins sameiginlega markaðar;
- b) geri notendum eða endurseljendum erfitt um vik að afla vörunnar frá öðrum endurseljendum innan hins sameiginlega markaðar, með annars með því að neyta hugverkaréttar eða grípa til aðgerða til að hindra að notendur eða endurseljendur afli utan svæðisins vöru sem hefur verið sett á markað á löglegan hátt innan hins sameiginlega markaðar af leyfisveitandanum sjálfum eða með samþykki hans, eða að þeir setji hana á markað innan nytjaleyfissvæðisins;

eða ef samstilltar aðgerðir samningsaðila leiða til þess að þeir grípa til slíkra aðgerða;

- 4) samningsaðilar hafa verið í innbyrðis samkeppni um framleiðslu áður en nytjaleyfið var veitt og öðrum þeirra eru settar hömlur um hvaða viðskiptavinum hann má afgreiða innan sama tæknilega notkunarsviðs eða innan sama markaðar, til dæmis með banni við að hann afgreiði tiltekna hópa notenda, noti tiltekna dreifingaraðferðir, eða, í því skyni að skipta viðskiptavinum milli samningsaðila, með banni við notkun tiltekinna gerða umbúða, samanber þó ákvæði 7. tölul. 1. mgr. 1. gr. og 13. tölul. 1. mgr. 2. gr.;
- 5) hömlur eru settar á það hversu mikið magn nytjaleyfisvörunnar annar aðilinn má framleiða eða selja eða á fjölda þeirra aðgerða sem hann má framkvæma sem nýta tæknina sem nytjaleyfið nær til, samanber þó ákvæði 8. tölul. 1. mgr. 1. gr. og 13. tölul. 1. mgr. 2. gr.;
- 6) leyfishafi er skuldbundinn til að framselja leyfisveitanda, í heild eða að hluta, rétt á umbótum eða nýjum aðferðum við notkun tækninnar sem nytjaleyfið nær til;
- 7) Þess er krafist af leyfisveitanda, jafnvel í aðskildum samningum eða með sjálfkrafa framlengingu á upphaflegum gildistíma samningsins sem er komin til vegna nýrra umbóta, að hann veiti ekki öðrum fyrirtækjum nytjaleyfi til að hagnýta tæknina sem nytjaleyfið nær til á nytjaleyfissvæðinu lengur en í þann tíma sem um getur í 2. og 3. mgr. 1. gr., eða þess er krafist af öðrum aðilanum að hann hagnýti ekki tæknina sem nytjaleyfið nær til á svæði hins aðilans eða annarra leyfishafa lengur en í þann tíma

sem um getur í 2. og 3. mgr. 1. gr. eða í 4. mgr. 1. gr.

4. gr.

- Undanþágan sem kveðið er á um í 1. og 2. gr. gildir einnig um samninga sem hafa að geyma skuldbindingar sem hamla samkeppni og fyrrnefndar greinar ná ekki yfir og sem falla ekki undir gildissvið 3. gr., að því tilskildu að umræddir samningar séu tilkynntir framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvæði 1., 2. og 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94 og að framkvæmdastjórnin andæfi ekki slíkri undanþágu innan fjögurra mánaða.
- Ákvæði 1. mgr. gilda nánar tiltekið þegar:
 - leyfishafi er skuldbundinn við gerð samningsins til að samþykkja gæðaforskriftir eða önnur nytjaleyfi eða til að útvega vörur eða þjónustu sem ekki er nauðsynleg fyrir tæknilega fullnægjandi hagnýtingu tækninnar sem nytjaleyfið nær til eða til að tryggja að framleiðsla leyfishafa samrýmist þeim gæðastöðlum sem leyfisveitandi og aðrir leyfishafar fylgja;
 - leyfishafa er bannað að andæfa því að verkunnáttan sem nytjaleyfið nær til sé leynileg eða umtalsverð eða að draga í efa gildi einkaleyfa í eigu leyfisveitanda eða tengdra fyrirtækja sem nytjaleyfi hefur verið veitt vegna innan hins sameiginlega markaðar.
- Fjögurra mánaða tímabilið sem um getur í 1. mgr. telst hefjast á þeim degi sem tilkynningin öðlast gildi í samræmi við 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 3385/94.
- Fara má fram á að samningar sem eru tilkynntir áður en þessi reglugerð öðlast gildi njóti góðs af ákvæðum 1. og 2. mgr. með því að koma til framkvæmdastjórnarinnar orðsendingu sem vísar beint til þessarar greinar og til tilkynningarinnar. Ákvæði 3. mgr. gilda að breyttu breytanda.
- Framkvæmdastjórninni er heimilt að andæfa undanþágunni innan fjögurra mánaða. Henni ber að andæfa undanþágu ef hún fær beiðni þess efnis frá aðildarríki innan tveggja mánaða frá því að tilkynningin sem um getur í 1. mgr. eða orðsendingin sem um getur í 4. mgr. er send aðildarríkinu. Beiðnina skal styðja röksemdum sem varða samkeppnisreglur sáttmálans.
- Framkvæmdastjórninni er heimilt að draga andmælin við undanþágunni til baka hvenær sem er. Þó má aðeins draga andmælin til baka að höfðu samráði við ráðgjafanefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu, hafi þeim verið hreyft að beiðni aðildarríkis og þeirri beiðni verið haldið til streitu.
- Ef andmælin eru dregin til baka vegna þess að hlutaðeigandi fyrirtæki hafa sýnt fram á að skilyrðum 3. mgr. 85. gr. sé fullnægt, þá gildir undanþágan frá dagsetningu tilkynningarinnar.

8. Ef andmælin eru dregin til baka vegna þess að hlutaðeigandi fyrirtæki hafa breytt samningnum þannig að hann fullnægi skilyrðum 3. mgr. 85. gr., þá gildir undanþágan frá þeim degi er breytingarnar öðlast gildi.

9. Ef framkvæmdastjórnin andæfir undanþágu og andmælin eru ekki dregin til baka, þá eru áhrif tilkynningarinnar í samræmi við ákvæði reglugerðar nr. 17.

5. gr.

1. Þessi reglugerð gildir ekki um:

- 1) samninga milli aðila að samstarfi um einkaleyfi eða verkkunnáttu sem varða sameiginlegu tæknina;
- 2) nytjaleyfissamninga milli samkeppnisfyrirtækja sem eiga aðild að sameiginlegu verkefni eða milli annars þeirra og fyrirtækisins um sameiginlega verkefnið, ef nytjaleyfissamningarnir varða starfsemi fyrirtækisins um sameiginlega verkefnið;
- 3) samninga þar sem annar aðilinn veitir hinum nytjaleyfi vegna einkaleyfis og/eða verkkunnáttu og hinn aðilinn veitir fyrrnefnda aðilanum á móti, jafnvel þótt það sé í aðskildum samningum eða gegnum tengd fyrirtæki, nytjaleyfi vegna einkaleyfis, vörumerkis eða verkkunnáttu eða einkasölu-leyfi, ef aðilarnir eru í innbyrðis samkeppni hvað varðar vörurnar sem umræddir samningar ná til;
- 4) nytjaleyfissamninga sem hafa að geyma ákvæði er varða hugverkarétt annan en einkaleyfi, nema um ræði viðbótarákvæði;
- 5) samninga sem gerðir eru eingöngu með sölu í huga.

2. Þessi reglugerð gildir engu að síður um:

- 1) samninga sem falla undir 2. tölul. 1. mgr., þar sem móðurfyrirtæki veitir fyrirtæki um sameiginlegt verkefni nytjaleyfi vegna einkaleyfis eða verkkunnáttu, að því tilskildu að nytjaleyfisvörurnar og aðrar vörur og þjónusta aðildarfyrirtækjanna, sem notendur telja jafngildar og hliðstæðar vegna einkenna þeirra, verðs og fyrirhugaðrar notkunar séu:
 - ekki meira en 20% markaðarins fyrir nytjaleyfisvöruna og allar jafngildar eða hliðstæðar vörur og þjónustu, ef um ræðir nytjaleyfi sem eingöngu nær til framleiðslu, og
 - ekki meira en 10% markaðarins fyrir nytjaleyfisvöruna og allar jafngildar eða hliðstæðar vörur og þjónustu, ef um ræðir nytjaleyfi sem nær til framleiðslu og dreifingar;

2) samninga sem falla undir 1. tölul. 1. mgr. og gagnkvæma nytjaleyfissamninga í skilningi 3. tölul. 1. mgr., að því tilskildu að samningsaðilar séu ekki háðir neinum takmörkunum um svæði innan hins sameiginlega markaðar hvað varðar framleiðslu, notkun eða markaðssetningu nytjaleyfisvörunnar eða notkun tækninnar sem nytjaleyfið nær til eða sem er sameiginleg.

3. Þessi reglugerð skal gilda áfram ef ekki er farið meira en sem nemur einum tíunda hluta fram úr þeirri markaðshlutdeild sem um getur í 1. tölul. 2. mgr. tvö fjárhagsár í röð; ef farið er yfir það mark gildir þessi reglugerð áfram í sex mánuði frá lokum þess árs sem farið var yfir markið á.

6. gr.

Þessi reglugerð gildir einnig um:

- 1) samninga þar sem leyfisveitandi er ekki handhafi verkkunnáttunnar eða einkaleyfisins, en hefur umboð handhafans til að veita nytjaleyfi;
- 2) framsal verkkunnáttu, einkaleyfa eða hvors tveggja, ef framseljandi ber áfram áhættuna sem fylgir hagnýtingu, einkum og sér í lagi ef upphæðin sem endurgjalda á framsalið með fer eftir þeirri veltu sem framsalshafi nær hvað varðar vörur sem framleiddar eru með hjálp verkkunnáttunnar eða einkaleyfanna, magninu sem framleitt er af slíkum vörum eða fjölda framkvæmdra aðgerða sem nýta verkkunnáttuna eða einkaleyfin;
- 3) nytjaleyfissamninga þar sem fyrirtæki sem tengjast leyfisveitanda eða leyfishafa taka á sig réttindi eða skuldbindingar þeirra.

7. gr.

Framkvæmdastjórninni er heimilt að afturkalla ávinning af þessari reglugerð, í samræmi við 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EBE, komist hún að þeirri niðurstöðu að í tilteknu tilviki hafi samningur sem fengið hefur undanþágu samkvæmt þessari reglugerð engu að síður haft einhver þau áhrif sem eru ósamrýmanleg skilyrðum 3. mgr. 85. gr. sáttmálans, einkum og sér í lagi ef:

- 1) samningurinn hefur þau áhrif að koma í veg fyrir að nytjaleyfisvörurnar lendi í virkri samkeppni á nytjaleyfisvæðinu frá sams konar vörum eða þjónustu eða frá vörum eða þjónustu sem notendur telja jafngilda eða hliðstæða vegna einkenna hennar, verðs og fyrirhugaðrar notkunar, sem getur til að mynda gerst ef markaðshlutdeild leyfishafa fer yfir 40%;
- 2) leyfishafi neitar, án rökstuddrar ástæðu, að koma til móts

við ótilkvaddar beiðnir frá notendum eða endurseljendum á svæðum annarra leyfishafa, samanber þó 6. tölul. 1. mgr. 1. gr.

3) samningsaðilar:

- neita, án rökstuddrar ástæðu, að koma til móts við beiðnir frá notendum eða endurseljendum á sínu svæði sem hafa í hyggju að markaðssetja vöruna á öðrum svæðum innan hins sameiginlega markaðar; eða
- gera notendum eða endurseljendum erfitt um vik að afla vörunnar frá öðrum endurseljendum innan hins sameiginlega markaðar, meðal annars með því að neyta hugverkaréttar eða grípa til aðgerða til að hindra að notendur eða endurseljendur afli utan svæðisins vöru sem hefur verið sett á markað á löglegan hátt innan hins sameiginlega markaðar af leyfisveitanda sjálfum eða með samþykki hans, eða að þeir setji hana á markað innan nytjaleyfissvæðisins;

- 4) samningsaðilar hafa verið framleiðendur í innbyrðis samkeppni þegar nytjaleyfið var veitt og skuldbindingar leyfishafa um að framleiða lágmarksmagn eða um að gera sitt ýtrasta eins og um getur í 9. og 17. tölul. 1. mgr. 2. gr., eftir því sem við á, koma í veg fyrir að leyfishafi geti notað tækni sem er í samkeppni við þá sem hann notar.

8. gr.

1. Hvað varðar þessa reglugerð telst eftirfarandi jafngilt einkaleyfum:

- einkaleyfaumsóknir;
- nytjamynstur;
- umsóknir um skráningu nytjamynstra;
- svæðislýsingar á hálfleiðaravörum;
- „certificats d'utilité“ og „certificats d'addition“ að frönskum lögum;
- umsóknir um „certificats d'utilité“ og „certificats d'addition“ að frönskum lögum;
- viðbótarvottorð um vernd vegna lyfja eða annarra vara sem gefa má slík vottorð út vegna;
- vottorð ræktenda um einkarétt til plöntuafbrigðis.

2. Þessi reglugerð gildir einnig um samninga sem varða hagnýtingu uppfinningar ef lögð er inn umsókn um nytjaleyfissvæði vegna uppfinningarinnar í skilningi 1. mgr. eftir að samningarnir hafa verið gerðir en innan tímamarka sem sett eru í þeim landslögum eða alþjóðasamningum sem við eiga.

3. Þessi reglugerð gildir enn fremur um hreina einkaleyfis- eða verkkunnáttusamninga eða blandaða samninga, sé gildistími þeirra sjálfkrafa framlengdur ef teknar eru inn nýjar umbætur sem leyfisveitandi miðlar, hvort sem þær eru verndaðar með einkaleyfi eða ekki, að því tilskildu að leyfishafi eigi rétt á að neita slíkum umbótum eða að hvor samningsaðili um sig eigi rétt á að rifta samningnum þegar upphaflegi samningstíminn rennur út og þar á eftir á þriggja ára fresti eða oftar.

9. gr.

1. Upplýsingar, sem eru fengnar samkvæmt 4. gr., skal einungis nota með skírskotun til markmiða þessarar reglugerðar.
2. Framkvæmdastjórninni og lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna, embættismönnum þeirra og öðrum opinberum starfsmönnum er óheimilt að láta öðrum í té upplýsingar, sem þeir öðlast með því að beita ákvæðum þessarar reglugerðar og eru þess eðlis að þær falli undir þagnarskyldu embættismanna.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir birtingu almennra upplýsinga eða yfirlita sem fela ekki í sér upplýsingar um einstök fyrirtæki eða samtök fyrirtækja.

10. gr.

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „verkkunnátta“: tæknileg þekking sem er leynileg, umtalsverð og auðkennd á viðeigandi hátt;
- 2) „leynileg“: að verkkunnáttan sem heild eða í samskipan og samsetningu einstakra hluta sé ekki almennt þekkt eða auðveldlega aðgengileg, þannig að hluti gildis hennar felist í forskotinu sem leyfishafi fær þegar henni er miðlað til hans; hugtakið er hér ekki notað í þeirri þröngu merkingu að hver einstakur hluti verkkunnáttunnar þurfi að vera algerlega óþekktur og ófáanlegur annars staðar en hjá leyfisveitanda;
- 3) „umtalsverð“: að í verkkunnáttunni felist vitneskja sem er gagnleg, með öðrum orðum sem raunhæft er að búast við að geti bætt samkeppnisstöðu leyfishafa þegar samningurinn er gerður, til dæmis með því að auðvelda honum aðgang að nýjum markaði eða að gefa honum forskot í samkeppni við aðra framleiðendur eða þjónustuveitendur sem ekki hafa aðgang að þeirri leynilegu verkkunnáttu sem nytjaleyfið nær til eða annarri sambærilegri leynilegri verkkunnáttu;
- 4) „auðkennd“: að verkkunnáttunni sé lýst eða hún skráð með einhverjum þeim hætti sem gerir kleift að sannprófa að hún uppfylli skilyrðin um að hún sé leynileg og umtalsverð og að tryggja að leyfishafa séu ekki settar óþarfa hömlur í hagnýtingu eigin tækni; verkkunnáttan getur talist auðkennd ef henni er lýst í nytjaleyfissamningnum eða í aðskildu

- skjali eða hún skráð á einhvern annan viðeigandi hátt í síðasta lagi þegar verkunnáttan er yfirfærð eða skömmu síðar, að því tilskildu að unnt sé að útvega aðskilda skjalið eða annað skráningarskjal ef þörf krefur;
- 5) „nauðsynleg einkaleyfi“: einkaleyfi sem nauðsynlegt er að hafa nytjaleyfi fyrir til að koma tækninni sem nytjaleyfið nær til í gagnið, að svo miklu leyti sem án slíks nytjaleyfis væri ekki hægt að nýta tæknina sem nytjaleyfið nær til eða það væri aðeins hægt í minni mæli eða á erfiðari eða dýrari hátt. Slík einkaleyfi verða því að hafa tæknilega, lagalega eða efnahagslega þýðingu fyrir leyfishafann;
- 6) „nytjaleyfissamningur“: hreinir einkaleyfasamningar og hreinir verkunnáttusamningar jafnt og blandaðir einkaleyfa- og verkunnáttusamningar;
- 7) „tækni sem nytjaleyfi nær til“: upphaflega framleiðslukunnáttan eða nauðsynleg einkaleyfi vegna vöru og vinnsluaðferða, eða hvort tveggja, sem er fyrir hendi þegar fyrsti nytjaleyfissamningurinn er gerður, svo og umbætur sem síðar eru gerðar á verkunnáttunni eða einkaleyfunum, óháð því hvort og að hvaða marki samningsaðilar eða aðrir leyfishafar hagnýta þær;
- 8) „nytjaleyfisvara“: vara eða þjónusta sem aðeins er unnt að framleiða eða veita með tækninni sem nytjaleyfið nær til;
- 9) „markaðshlutdeild leyfishafa“: sú hlutdeild sem nytjaleyfisvaran og aðrar vörur eða þjónusta sem leyfishafi veitir, sem notendur telja jafngildar eða hliðstæðar vegna einkenna þeirra, verðs og áætlaðra nota, hafa í heildarmarkaðinum fyrir nytjaleyfisvöruna og allar aðrar jafngildar eða hliðstæðar vörur og þjónustu á hinum sameiginlega markaði eða verulegum hluta hans;
- 10) „hagnýting“: hver sú notkun tækninnar sem nytjaleyfið nær til, t.d. við framleiðslu, virka eða óvirka sölu á svæði, jafnvel þótt henni fylgi ekki framleiðsla á því svæði, eða leiga á nytjaleyfisvörunni;
- 11) „nytjaleyfissvæði“: það svæði sem tekur til alls sameiginlega markaðarins eða að minnsta kosti hluta hans þar sem leyfishafa er heimilt að hagnýta tæknina sem nytjaleyfið nær til;
- 12) „svæði leyfisveitanda“: svæði þar sem leyfisveitandi hefur ekki veitt nein nytjaleyfi vegna einkaleyfa og/eða verkunnáttu sem nytjaleyfissamningurinn nær til;
- 3) „hliðstæð einkaleyfi“: einkaleyfi sem vernda sömu uppfinningu í ýmsum aðildarríkjum, þrátt fyrir þá sundurleitni sem enn ríkir þar sem reglur einstakra landa um hugverkarétt á sviði iðnaðar eru innbyrðis ólíkar;
- 14) „tengd fyrirtæki“:
- a) fyrirtæki þar sem samningsaðili beint eða óbeint:
- á meira en helming eiginfjár eða rekstrarfjár, eða
 - ræður meira en helmingi atkvæða, eða
 - á rétt á að tilnefna meira en helming fulltrúa í yfirstjórn, stjórn eða aðrar stofnanir sem hafa lagalegt fyrirsvar fyrirtækisins með höndum, eða
 - á rétt á að stýra rekstri fyrirtækisins;
- b) fyrirtæki sem hafa beint eða óbeint einhver þau réttindi eða ítök sem um getur í a-lið í fyrirtæki sem á aðild að samningnum;
- c) fyrirtæki þar sem fyrirtæki af því tagi sem um getur í b-lið hefur einhver þau réttindi eða ítök sem nefnd eru í a-lið;
- d) fyrirtæki þar sem samningsaðilar eða fyrirtæki tengd þeim hafa sameiginlega einhver þau réttindi eða ítök sem um getur í a-lið: slík fyrirtæki undir sameiginlegri stjórn teljast tengd báðum samningsaðilum;
- 15) „viðbótarákvæði“: ákvæði sem varða hagnýtingu hugverkaréttar annars en einkaleyfa og sem í eru engar skuldbindingar sem hamla samkeppni aðrar en þær sem einnig fylgja verkunnáttunni eða einkaleyfunum sem nytjaleyfið nær til og sem eru undanþegnar samkvæmt þessari reglugerð;
- 16) „skuldbinding“: bæði samningsskuldbindingar og samstilltar aðgerðir;
- 17) „framleiðendur í innbyrðis samkeppni“ eða framleiðendur „vara í innbyrðis samkeppni“: framleiðendur sem selja vörur sem notendur telja jafngildar eða hliðstæðar nytjaleyfisvörunum vegna einkenna þeirra, verðs og fyrirhugaðrar notkunar.

11. gr.

1. Reglugerð (EBE) nr. 556/89 falli hér með úr gildi frá 1. apríl 1996.
2. Reglugerð (EBE) nr. 2349/84 verði áfram í gildi til 31. mars 1996.
3. Bannið í 1. mgr. 85 gr. sáttmálans gildi ekki um samninga sem eru í gildi hinn 31. mars 1996 og sem fullnægja kröfum reglugerðar (EBE) nr. 2349/84 eða (EBE) nr. 556/89 vegna undanþágu.

12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram reglulegt mat á beitingu þessarar reglugerðar, meðal annars með tilliti til andmælameðferðarinnar sem kveðið er á um í 4. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar fyrir lok fjórða árs eftir gildistöku hennar og meta á grundvelli hennar hvort æskilegt er að breyta henni.

13. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. apríl 1996.

Hún gildir til 31. mars 2006.

Þó öðlast ákvæði 2. mgr. 11. gr. reglugerðar þessarar gildi 1. janúar 1996.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 31. janúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR 97/EES/29/12

nr. 13/97
frá 14. mars 1997

um breytingu á bókun 21 við EES-samninginn,
um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skráin í 1. mgr. 3. gr. bókunar 21 við samninginn sýnir réttarstöðuna almennt á þessu sviði.

Bókun 21 var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/94 frá 8. febrúar 1994⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3384/94 frá 21. desember 1994 um tilkynningar, fresti og skýrslugjöf sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja⁽²⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3385/94 frá 21. desember 1994 um framsetningu, efni og önnur atriði er varða umsóknir og tilkynningar sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins nr. 17⁽³⁾ skulu felldar inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Í stað 2. liðar 1. mgr. 3. gr. bókunar 21 við samninginn komi eftirfarandi:

„2. **394 R 3384:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3384/94 frá 21. desember 1994 um tilkynningar, fresti og skýrslugjöf sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1994, bls. 1).”.

2. gr.

Í stað 4. liðar 1. mgr. 3. gr. bókunar 21 við samninginn komi eftirfarandi:

„4. **394 R 3385:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 3385/94 frá 21. desember 1994 um framsetningu, efni og önnur atriði er varða umsóknir og tilkynningar sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins nr. 17 (Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1994, bls. 28).”.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 14. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 85, 30. 3. 1994, bls. 65 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 3, 30. 3. 1994, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 377, 31. 12. 1994, bls. 28.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/13

nr. 14/97
frá 24. mars 1997

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 95/61/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

3. gr.

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/96 frá 4. október 1996⁽¹⁾.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Tilskipun ráðsins 95/61/EB frá 29. nóvember 1995 um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 54. lið (tilskipun ráðsins 90/642/EBE) í XII. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **395 L 0061:** Tilskipun ráðsins 95/61/EB frá 29. nóvember 1995 (Stjtfð. EB nr. L 292, 7. 12. 1995, bls. 27).”.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtfð. EB nr. L 21, 23. 1. 1997, bls. 6 og EES-viðbætur við Stjtfð. EB nr. 4, 23. 1. 1997, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtfð. EB nr. L 292, 7. 12. 1995, bls. 27.

TILSKIPUN RÁÐSINS 95/61/EB**frá 29. nóvember 1995****um breytingu á II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE um hámarksmagn
varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars
ávöxtum og matjurtum(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, einkum l. mgr. 1. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 90/642/EBE var breytt í fyrsta sinn með tilskipun 93/58/EBE ⁽²⁾ þar sem meðal annars var kveðið á um að taka saman fyrstu skrá yfir hámarksmagn tiltekinna varnarefnaleifa.

Á þeim tíma nægðu fyrirbyggjandi gögn samt sem áður ekki til að unnt væri að ákveða endanlegt hámarksmagn efnaleifa með tilliti til tiltekinna samsetninga varnarefna og ræktunar. Því var í þeim tilvikum ákveðið að safna nauðsynlegum gögnum í fjögur ár og ákveða síðan, ef fullnægjandi gagna hefði enn ekki verið aflað, leyfilegt magn sem í flestum tilvikum skyldi miðast við þau mörk sem höfðu verið ákveðin.

Framkvæmdastjórnin og ráðið komu sér saman um, þegar tilskipun 93/58/EBE var samþykkt, að aðildarríkin skyldu innan eins árs afla skuldbindinga frá öllum hagsmunaaðilum þess efnis að nauðsynlegra gagna yrði aflað. Í ákveðnum tilvikum er ekki um neinar skuldbindingar að ræða og því er nú þegar unnt að samþykkja viðeigandi ákvæði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Ákvæðum II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. október 1996.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. nóvember 1995.

Fyrir hönd ráðsins,

L. ATIENZA SERNA

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 292, 7. 12. 1995, bls. 27, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 14/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 350, 14. 12. 1990, bls. 71. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/38/EB (Stjtið. EB nr. L 197, 22. 8. 1995, bls. 14).

(²) Stjtið. EB nr. L 211, 23. 8. 1993, bls. 6.

VIÐAUKI

1. Klórótálónífl

Í öðrum dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Klórótálónífl“:

„2. V) BLAÐMATJURTIR OG NÝJAR KRYDDJURTIR“, „Salat og álfka“, komi „0,01*“ í framhaldi af „Salat og álfka“ í stað „b)“ og „0,01*“ í framhaldi af dæmum um einstakar afurðir.

2. Klórþýrfós

Í þriðja dálki í eftirfarandi flokkum undir fyrirsögninni „Klórþýrfós“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „1. VI) ÝMSIR ÁVEXTIR“, „Ólífur“,
 - „2. III) MATJURTAALDIN“, „Sykurmaís“,
- komi talan „0,05*“ í stað bókstafsins „c)“.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki:

„2. I) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR“, falli „c)“ brott í framhaldi af færslunum „Rauðrófur“, „Nípa“, „Fóðurnæpur“ og „Næpur“.

Í sama dálki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„7. Humall (þurrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft“, komi talan „0,1*“ í stað bókstafsins „d)“.

3. Sýpermetrín

Í fimmta dálki í eftirfarandi flokkum undir fyrirsögninni „Sýpermetrín“, þar með taldar aðrar blöndur af efnisþáttum ísómera (samtala ísómera):

- „1. V) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR“, „Aðrir smáávextir og ber (önnur en villt)“,
- „2. I) RÓTAR- OG HNÝÐISMATJURTIR“,

komi „0,05*“, sem koma skal í framhaldi af fyrirnefndum flokkum, í stað „c)“ og „0,5*“ í framhaldi af dæmum um einstakar afurðir.

Í sama dálki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„2. VII) STILKMATJURTIR“, „Fennika“, falli bókstafurinn „c)“ brott.

4. Deltametrín

Í sjötta dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Deltametrín“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„1. VI) ÝMSIR ÁVEXTIR“, „Kíví (loðber)“, falli bókstafurinn „c)“ brott.

5. Ímasalíl

Í níunda dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Ímasalíl“:

„2. III) MATJURTAALDIN“, „Kartöfluætt“, komi „0,02*“, sem koma skal í framhaldi af „Kartöfluætt“, í stað „a)“ og „0,02*“ í framhaldi af dæmum um einstakar afurðir.

6. Ípródíón

Í tíunda dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Ípródíón“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „2. I) RÓTAR-HNÝÐISMATJURTIR“, „Seljurót (hnúðsellerí)“,
- „2. VII) STILKMATJURTIR“, „Sellerí“,

falli bókstafurinn „a)“ brott.

7. Permetrín

Í ellefta dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Permetrín (samtala ísómera)“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„1. V) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR“, „Reyrávextir (aðrir en villtir)“, komi talan „0,05*“ í stað bókstafsins „c)“.

Í sama dálki í eftirfarandi flokkum í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „1. VI) ÝMSIR ÁVEXTIR“, „Ólífur“,
- „2. I) RÓTAR-HNÝÐISMATJURTIR“, „Næpur“,
- „2. IV) KÁL“, „Blómstrandi kál“, „Spergilkál“,
- „2. VII) STILKMATJURTIR“, „Fennika“,
- „4. Olíufræ“, „Sólblómafræ“,

falli bókstafurinn „c)“ brott.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki:

„1. V) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR“, „Aðrir smáavextir og ber (önnur en villt)“, komi „0,05*“ í framhaldi af fyrirnefndum flokki í stað „c)“ og „0,05*“ í framhaldi af dæmum um einstakar afurðir.

Í sama dálki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„7. **Humall** (þurrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft“, komi talan „0,1*“ í stað bókstafsins „d)“.

8. Benómýl, karbendasím, þíófanat-metýl

Í tólfta dálki í eftirfarandi flokkum undir fyrirsögninni „Benómýl, Karbendasím, Þíófanat-metýl (samtala gefin upp sem karbendasím)“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „2. V) BLAÐMATJURTIR OG NÝJAR KRYDDJURTIR“, „Vatnakarsi“ og „Jólasalat“,
- „7. **Humall** (þurrkaður), þar með taldar humaltöflur og óblandað duft“, komi talan „0,1*“ í stað bókstafsins „d)“.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„1. VI) ÝMSIR ÁVEXTIR“, „Ólífur“, falli bókstafurinn „d)“ brott.

9. Maneb, mankóseb, metíram, próbíneb, síneb

Í þrettánda dálki í eftirfarandi flokki undir fyrirsögninni „Maneb, Mansóseb, Metíram, Próbíneb, Síneb (samtala gefin upp sem CS₂)“:

„1. V) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR“, „Reyrávextir (aðrir en villtir)“, falli bókstafurinn „c)“ brott en í staðinn komi bókstafurinn „c)“, sem koma skal í framhaldi af „Hindber“, og talan „0,05*“ sem koma skal í framhaldi af „Annað“.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „2. I) RÓTAR-HNÝÐISMATJURTIR“, „Rauðrófur“,
- „2. VII) STILKMATJURTIR“, „Jarðartískokka“,

falli bókstafurinn „c)“ brott.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

„2. V) BLAÐMATJURTIR OG NÝJAR KRYDDJURTIR“, „Vatnakarsi“, komi talan „0,05*“ í stað bókstafsins „c)“.

10. Metamídófós

Í fjórtánda dálki í eftirfarandi flokkum undir fyrirsögninni „Metamídófós“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslum:

- „1. V) BER OG AÐRIR SMÁIR ÁVEXTIR“, „Vínber og þrúgur“ og „Jarðarber (önnur en villt)“,
 - „2. IV) KÁL“, „Blaðkál“,
- komi talan „0,01*“ í stað bókstafsins „b“.

11. Prósýmídón

Í fimmtánda dálki í eftirfarandi flokkum undir fyrirsögninni „Prósýmídón“ í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

- „1. III) KJARNAÁVEXTIR“, „Epli“,
- komi talan „0,02*“ í stað bókstafsins „a“.

Í sama dálki í eftirfarandi flokki í framhaldi af eftirfarandi afurðafærslu:

- „2. II) LAUKAR“, „Perlulaukur“,
- falli bókstafurinn „a“ brott.

12. Hámarksmagn efnaleifa, einkum að því er varðar te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, „Camellia sinensis“)

Í töflunni þar sem fjallað er sérstaklega um te í framhaldi af eftirfarandi varnarefnaleifum:

- 6. Brómóprópýlat,
- 15. Flusýtrínat (samtala af ísómerum),
- 18. Metíðapíón, og
- 21. Prófenófos,

komi talan „0,1*“ í stað bókstafsins „d“.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/14**

nr. 15/97
frá 26. mars 1997

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 57/96 frá 28. október 1996⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 142/97 frá 27. janúar 1997 varðandi skil á upplýsingum um tiltekin skráð efni eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 143/97 frá 27. janúar 1997 varðandi þriðju skrána yfir efni sem hafa forgang eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

1. Eftirfarandi liður komi aftan við lið 12g (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/643/EB) í XV. kafla II. viðauka við samninginn:

„12h. **397 R 0142:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 142/97 frá 27. janúar 1997 varðandi skil á upplýsingum um tiltekin skráð efni eins og mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 (Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 11).”.

2. Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 12e (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93) í XV. kafla II. viðauka við samninginn:

„- **397 R 0143:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 143/97 frá 27. janúar 1997 (Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 13).”.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerða framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 142/97 og 143/97 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 26. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Hefur enn ekki verið birt.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 13.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 142/97

frá 27. janúar 1997

varðandi skil á upplýsingum um tiltekin skráð efni eins og mælt er fyrir
um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93(*)

(Texti sem varðar EES)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars
1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum
2. mgr. 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin þarfnast viðeigandi upplýsinga um tiltekin
efni til að unnt verði að hefja endurskoðun samkvæmt 69., 84. og
112. gr. aðildarsáttmálans á þeim ákvæðum sem hafa enn ekki
öðlast gildi í nýju aðildarríkjunum; þessar upplýsingar þurfa að
liggja fyrir áður en upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt 3. og
4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 eru lagðar fram.

Samkvæmt 12. gr. er heimilt að skylda framleiðendur og
innflytjendur efna, sem grunur leikur á að geti haft í för með sér
alvarlega áhættu fyrir menn og umhverfi, til að leggja fram
upplýsingar um þessi efni.

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1488/94 ⁽²⁾ er
lýst meginreglum um mat á áhættu fyrir menn og umhverfi af
völdum skráðra efna samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 793/93.

Ákvæði þessarar reglugerðar eru í samræmi við álit nefndarinnar
sem var komið á fót samkvæmt 15. gr. reglugerðar (EBE)
nr. 793/93.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Framleiðendur og innflytjendur efnanna, sem talin eru upp í
viðaukanum við þessa reglugerð, skulu afhenda framkvæmda-
stjórninni allar viðeigandi og fyrirbyggjandi upplýsingar um áhrif
þessara efna á menn og umhverfi innan fjögurra mánaða frá því að
þessi reglugerð öðlast gildi.

Upplýsingar sem varða áreitun eru upplýsingar um losun hins
kemíska efnis eða áhrif þess á hópa manna eða umhverfissvið á
ýmsum stigum á endingartíma efnisins samkvæmt 3. mgr. 3. gr. og
A-hluta 1. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1488/94, þar sem:

- viðkomandi hópar manna eru launþegar, neytendur og
almenningur sem verður fyrir áreitun gegnum umhverfið;
- umhverfissviðin eru lád, lögur og loft; þá skulu koma fram
upplýsingar um það hvað verður um efnið í
skólphreinsunarstöðvum og um uppsöfnun þess í
fæðukeðjunni;
- lítið er svo á að endingartími efnisins nái yfir framleiðslu,
flutning, geymslu, notkun í blöndum eða aðra meðferð,
notkun og förgun eða endurheimt.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi um leið og hún birtist í
Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum
aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. janúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 11, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/97 frá 26. mars
1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti
við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. L 84, 5. 4. 1993, bls. 1.

(2) Stjtið. EB nr. L 161, 29. 6. 1994, bls. 3.

VIÐAUKI

EINECS-nr.		CAS-nr.	Efnaheiti
1	200-268-0	56-35-9	Bis(tríbutýltín)oxíð
2	215-147-8	1306-23-6	Kadmíumsúlfíð
3	215-717-6	1345-09-1	Kadmíumkvikasilfurssúlfíð
4	218-743-6	2223-93-0	Kadmíumdísterat
5	220-017-9	2605-44-9	Kadmíumdílarat
6	231-901-9	7778-39-4	Arsensýra
7	232-466-8	8048-07-5	Kadmíumsinksúlfíð-gult
8	235-758-3	12656-57-4	Kadmíumsúlfóseleníð-appelsínugult
9	261-218-1	58339-34-7	Kadmíumsúlfóseleníð-rautt

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 143/97**frá 27. janúar 1997****varðandi þriðju skrána yfir efni sem hafa forgang eins og mælt er fyrir um
í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum 8. og 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með reglugerð (EBE) nr. 793/93 er komið á kerfi til að meta og hafa eftirlit með áhættu sem stafar af skráðum efnum. Æskilegt er, ef meta á áhættu samfara slíkum efnum, að bera kennsl á þau forgangsefni sem gefa þarf sérstakan gaum að.

Því ber framkvæmdastjórninni, samkvæmt 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93, að taka saman skrá yfir forgangsefni. Í 8. gr. er enn fremur bent á þá þætti sem taka ber tillit til þegar fyrrnefnd skrá er tekin saman.

Í 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er mælt fyrir um að fyrir hvert efni í forgangsskránni skuli tilnefna aðildarríki sem annast skuli mat á viðkomandi efni. Tryggja ber að aðildarríkin axli jafna byrði þegar efnum er útteilt milli þeirra.

Með reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1179/94 frá 25. maí 1994 ⁽²⁾ og nr. 2268/95 frá 27. september 1995 ⁽³⁾ var fyrsta og önnur forgangsskrá samþykkt.

Ákvæði þessarar reglugerðar eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var komið á fót samkvæmt 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

1. Þriðju skrána yfir efni sem hafa forgang eins og mælt er fyrir um í 1. mgr. 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 er að finna í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. Í skránni eru aðildarríkin sem skulu annast mat á einstökum efnum jafnframt tilgreind.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi um leið og hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. janúar 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 25, 28. 1. 1997, bls. 13, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 15/97 frá 26. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 84, 5. 4. 1993, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 131, 26. 5. 1994, bls. 3.

(³) Stjtið. EB nr. L 231, 28. 9. 1995, bls. 18.

VIÐAUKI

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Efnaheiti	Aðildar- ríki
1	234-390-0	11138-47-9	Perbórsýra, natríumsalt	A
2	215-146-2	1306-19-0	Kadmíumoxíð	B
3	231-152-8	7440-43-9	Kadmíum	B
4	247-714-0	26447-40-5	Metýlendífenýldíísósýanat	B
5	202-716-0	98-95-3	Nítróbenzen	D
6	204-539-4	122-39-4	Dífenýlamín	D
7	225-768-6	5064-31-3	Trínatríumnítrílótríasetat	D
8	233-118-8	10039-54-0	Bis(hydroxýlammóníum)súlfat	D
9	239-148-8	15096-52-3	Trínatríumhexaflúoralúmínat	D
9a	237-410-6	13775-53-6	Trínatríumhexaflúoralúmínat	D
10	250-378-8	30899-19-5	Pentanól	D
11	231-111-4	7440-02-0	Nikkel	DK
12	232-104-9	7786-81-4	Nikkelsúlfat	DK
13	216-653-1	1634-04-4	(Tert-bútýl)metýleter	FIN
14	221-221-0	3033-77-0	2,3-epoxýprópýltrímetýlammóníumklóríð	FIN
15	222-048-3	3327-22-8	(3-klór-2-hýdroxýprópýl)trímetýlammóníumklóríð	FIN
16	204-371-1	120-12-7	Antrasen	GR
17	231-959-5	7782-50-5	Klór	I
18	201-622-7	85-68-7	Benzýlbútýlftalat	N
19	200-915-7	75-91-2	Tert-bútýlhýdroperoxíð	NL
20	201-178-4	79-11-8	Klóredíksýra	NL
21	201-328-9	81-14-1	4 [^] -tert-bútýl-2,6-dímetýl-3,5-dínítróasetófenón	NL
22	201-329-4	81-15-2	5-tert-bútýl-2,4,6-trínítró-m-xýlen	NL
23	266-028-2	65996-93-2	Bik, koltjara, háhita-	NL
24	203-808-3	110-85-0	Píperasín	S
25	201-245-8	80-05-7	4,4-ísóprópýlídendífenól	UK
26	215-607-8	1333-82-0	Krómtríoxíð	UK
27	231-889-5	7775-11-3	Natríumkrómat	UK
28	231-906-6	7778-50-9	Kalíumdíkrómat	UK
29	232-143-1	7789-09-5	Ammóníumdíkrómat	UK
30	234-190-3	10588-01-9	Natríumdíkrómat	UK
31	287-477-0	85535-85-9	Alkón, C14-17, klór-	UK

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/15

nr. 16/97
frá 26. mars 1997

um breytingu á II. viðauka
(Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 4/97 frá 14. mars 1997⁽¹⁾.

Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 3052/95/EB frá 13. desember 1995 um að innleiða kerfi fyrir skipti á upplýsingum um innlendar ráðstafanir sem víkja frá meginreglunni um frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 3e (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/11/EBE) í XIX. kafla II. viðauka við samninginn:

„3f. **395 D 3052:** Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 3052/95/EB frá 13. desember 1995 um að innleiða kerfi fyrir skipti á upplýsingum um innlendar ráðstafanir sem víkja frá meginreglunni um frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins (Stjtið. EB nr. L 321, 30. 12. 1995, bls. 1).”.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar nr. 3052/95/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 26. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L182 , 10. 7. 1997, bls. 32 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 19, 10. 7. 1997, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 321, 30. 12. 1995, bls. 1.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 3052/95/EB**frá 13. desember 1995****um að innleiða kerfi fyrir skipti á upplýsingum um innlendar ráðstafanir sem víkja frá meginreglunni um frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins(*)****EVROÞUPINGID OG RAD EVROPUSAMBANDSINS HABA,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur í samræmi við 100. gr. b í sáttmálanum tekið saman skrá yfir innlend lög og stjórnsýslufyrirmæli sem falla undir 100. gr. a í sáttmálanum og hafa ekki verið samræmd samkvæmt þeirri grein.

Af þessari skrá má sjá að tekist er á við flestar hindranir í viðskiptum með vörur, sem aðildarríkin hafa tilkynnt um, annaðhvort með ráðstöfunum sem eru gerðar samkvæmt ákvæðum 100. gr. a eða með dómsmeðferð samkvæmt 169. gr. sáttmálans hafi skuldbindingar samkvæmt ákvæðum 30. gr. ekki verið uppfylltar.

Með því að hafa innlendar ráðstafanir sem banna markaðssetningu tiltekinnna vara gagnsæjar getur orðið auðveldara að fást við vanda, sem kann að tefla frjálsum vöruflutningum í tvísýnu, með hraðvirkum hætti og á viðeigandi vettvangi, meðal annars með því að samræma slíkar ráðstafanir í tæka tíð eða aðlaga þær til samræmis við 30. gr. sáttmálans.

Til þess að stuðla að slíku gagnsæi ber að ákveða einfalda og sveigjanlega aðferð sem gerir aðildarríkjunum kleift að skiptast á upplýsingum sín á milli og við framkvæmdastjórnina til að unnt verði að leysa vandkvæði sem upp kunna að koma í tengslum við starfrækslu hins sameiginlega markaðar á fullnægjandi hátt bæði fyrir fyrirtæki og neytendur.

Markmiðið með fyrrnefndri aðferð er fyrst og fremst að auka þekkingu á því með hvaða hætti frjálsir vöruflutningar fara fram á sviðum sem hafa ekki verið samræmd og að átta sig á vandkvæðum sem upp kunna að koma með það í huga að finna viðeigandi lausnir á þeim.

Aðferðin skal einungis taka til tilvika þar sem aðildarríki grípur til ráðstafana til að hindra frjálsan flutning eða markaðssetningu vara, sem eru framleiddar eða markaðssettar með löglegum hætti í öðru aðildarríki, á þeim forsendum að vörurnar samrýmist ekki lögum og reglum þess fyrrnefnda.

Einungis ráðstafanir sem eru til hindrunar fyrir tiltekna vörutegund eða -gerð skulu falla undir gildissvið þessarar ákvörðunar; ráðstafanir sem varða notaðar vörur sem vegna aldurs eða notkunar eru óhæfar til markaðssetningar eða til þess að vera áfram á markaði falla ekki undir gildissvið þessarar ákvörðunar.

Þá falla ráðstafanir sem einungis miða að því að vernda almennt siðgæði eða viðhalda allsherjarreglu ekki undir gildissvið þessarar ákvörðunar.

Öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni skal gefinn kostur á að bregðast við aðgerðum sem tilkynnt er um samkvæmt þessari ákvörðun.

Þessi málsmeðferð og málsmeðferð sem gildir um tilkynninga- og upplýsingaskyldu, sem aðrar reglur bandalagsins kveða á um, mega ekki skarast; þessar ólíku aðferðir ber að samræma með viðeigandi hætti.

Fyrirtæki, neytendur og aðrir aðilar sem hagsmuna eiga að gæta skulu hafa vitneskju um til hvers þeim beri að snúa sér innan framkvæmdastjórnarinnar og hjá stjórnvöldum einstakra aðildarríkja þegar vandkvæði koma upp varðandi frjálsa vöruflutninga.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 321, 30. 12. 1995, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 16/97 frá 26. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(1) Stjtið. EB nr. C 18, 21. 1. 1994, bls. 13 og Stjtið. EB nr. C 200, 22. 7. 1994, bls. 19.

(2) Stjtið. EB nr. C 195, 18. 7. 1994, bls. 6.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 1994 (Stjtið. EB nr. C 128, 9. 5. 1994, bls. 142), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1995 (Stjtið. EB nr. C 216, 21. 8. 1995, bls. 41) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 26. október 1995 (Stjtið. EB nr. C 308, 20. 11. 1995) og ákvörðun ráðsins frá 23. nóvember 1995.

Málsmeðferð sem er ákveðin til að hrinda ákvæðum þessarar ákvörðunar í framkvæmd skal ekki leiða til óþarfa nýs skrifræðis, en þess ber að gæta að raunverulegt jafnvægi sé milli þess að réttmætra hagsmuna aðildarríkjanna sé gætt og að frjálsum vöruf lutningum sé viðhaldið innan bandalagsins.

Í þágu gagnsæis ber öllum hagsmunaaðilum að hafa aðgang að ítarlegum og uppfærðum upplýsingum um framkvæmd þessarar ákvörðunar.

Það hefur afgerandi þýðingu fyrir bandalagið að ryðja úr vegi hindrunum fyrir frjálsum vöruf lutningum og til þess að ná því markmiði er nauðsynlegt fyrir bandalagið að samþykkja ráðstafanir á þessu sviði. Þessi ráðstöfun er í greinilegu samræmi við hlutfallsregluna, jafnframt því að vera til viðbótar við dreifræðisregluna, enda er henni eingöngu ætlað að tryggja skilning á tilvikum þar sem líklegt má telja að beiting ósamræmdra innlendra reglna trufla eðlilega starfræslu innri markaðarins.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Grípi aðildarríki til ráðstöfunar til að hindra frjálsa lutninga eða markaðssetningu tiltekinnar vörutegundar eða -gerðar, sem er framleidd eða markaðssett með löglegum hætti í öðru aðildarríki, ber því að tilkynna framkvæmdastjórninni um það ef bein eða óbein áhrif ráðstöfunarinnar felast í:

- almennu banni vörunnar,
- synjun um leyfi til að markaðssetja vöruna,
- því að breyta verður viðkomandi vörutegund eða -gerð áður en heimilt er að markaðssetja hana eða hafa áfram á markaði, eða
- því að varan er fjarlægð af markaðinum.

2. gr.

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „breyting á vörutegund eða -gerð“: breyting á einum eða fleiri eiginleikum vörunnar eins og þeim er lýst í skilgreiningu á „tækniforskrift“ í 1. gr. tilskipunar 83/189/EBE ⁽¹⁾,
- „dómsúrskurður“: úrskurður kveðinn upp af dómsaðila sem hefur það hlutverk að dæma í málum,
- „ráðstöfun“: allar ráðstafanir aðrar en dómsúrskurður“.

(¹) Tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjttíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 94/10/EB (Stjttíð. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30).

3. gr.

1. Tilkynningarskyldan sem kveðið er á um í 1. gr. á við um ráðstafanir sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, sem til þess hafa umboð, grípa til að dómsúrskurðum undanskildum.

Ef gripið er til fleiri ráðstafana gagnvart tiltekinni vörutegund eða -gerð, sem eru samþykktar á sömu efnislegu forsendum og samkvæmt einni og sömu málsmeðferð, ber aðeins að tilkynna um fyrstu ráðstöfun sem gripið er til.

2. Ákvæði 1. gr. gilda ekki um:

- ráðstafanir sem einvörðungu er gripið til í samræmi við ráðstafanir bandalagsins á sviði samræmingar,
- ráðstafanir sem framkvæmdastjórninni er tilkynnt um samkvæmt sérákvæðum,
- drög að ráðstöfunum sem framkvæmdastjórninni er tilkynnt um samkvæmt sérákvæðum bandalagsins,
- ráðstafanir sem eru til undirbúnings eða leiða til eiginlegra ráðstafana samkvæmt 1. gr., svo sem varúðarráðstafanir eða athuganir,
- ráðstafanir sem einungis miða að því að vernda almennt siðgæði eða viðhalda allsherjarreglu,
- ráðstafanir sem varða notaðar vörur sem vegna aldurs eða notkunar eru óhæfar til markaðssetningar eða til þess að vera áfram á markaði.

3. Sé máli, sem snertir hinar eiginlegu ráðstafanir sem um getur í 1. mgr., skotið til úrskurðar dómsvalda má það ekki undir neinum kringumstæðum leiða til frestunar á því að ákvæði 1. gr. komi til framkvæmda.

4. gr.

1. Tilkynningin sem um getur í 1. gr. skal vera nægilega ítarleg og útfærð á skýran og skiljanlegan hátt. Hún felst í því að senda:

- yfirlit þar sem fram koma þær upplýsingar sem taldar eru upp í viðaukanum, og
- afrit af upplýsingum um ráðstöfun sem yfirvöldin sem um getur í 1. mgr. 3. gr. hafa gripið til, eins og þær hafa verið birtar eða tilkynntar viðkomandi aðila.

Heimilt er að sleppa í afritinu upplýsingum sem ekki falla undir fyrirsagnirnar í yfirlitinu.

2. Senda ber upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. innan 45 daga frá þeim degi sem gripið er til ráðstafananna sem um getur í 1. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal senda afrit af upplýsingunum sem um getur í 1. mgr. til hinna aðildarríkjanna.

5. gr.

1. Fylgi einn eða fleiri viðaukar ráðstöfun, sem tilkynna ber um samkvæmt þessari ákvörðun, skal aðeins senda stutta samantekt um innihald viðaukans eða viðaukanna ásamt afritinu með upplýsingum um sjálfa ráðstöfunina.

2. Framkvæmdastjórnin eða hvaða aðildarríki sem er getur farið þess á leit við aðildarríkið, sem gripið hefur til ráðstöfunarinnar, að það láti viðaukana í samantektinni sem um getur í 1. mgr. óstytta í té innan eins mánaðar frá dagsetningu slíkrar beiðni eða aðrar upplýsingar um ráðstöfunina sem skipta máli.

3. Kveði innlend lög á um að rannsóknin skuli háð þagnarskyldu, ber ekki að senda upplýsingar sem falla ekki undir fyrisagnirnar í yfirlitinu sem um getur í 1. mgr. 4. gr., nema að fenginni heimild lögbærs dómsyfirvalds, þar sem það á við.

6. gr.

Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að embættismenn þeirra og umboðsmenn láti ekki í té upplýsingar sem er aflað í tengslum við þessa ákvörðun, og þagnarskylda gildir um eðli þeirra samkvæmt, nema aðstæður krefjist þess að látnar séu í té upplýsingar um eiginleika tiltekinnar vöru, enda varði þær öryggi hennar, til að vernda megi heilsu og öryggi fólks.

7. gr.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um lögbært innlent yfirvald eða yfirvöld sem þau hafa tilnefnt til að senda eða taka á móti upplýsingunum sem um getur í þessari ákvörðun. Framkvæmdastjórnin skal senda þessar upplýsingar áfram til hinna aðildarríkjanna án tafar.

Aðildarríkin skulu leitast við að koma sér upp tengiliði, sem getur verið það lögbæra innlenda yfirvald eða yfirvöld sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar, eða netkerfi tengiliða sem þjóni hlutverki fyrsta tilvísunarstaðar sem tekur við öllum fyrirsögnunum um forsendur þess að innlendar reglur annarra aðildarríkja eru ekki viðurkenndar og um almenna framkvæmd þessarar ákvörðunar.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal leitast við að samræma afstöðu sína varðandi öll mál sem upp koma í tengslum við beitingu þessarar ákvörðunar, meðal annars leitast við að samræma málsmeðferð vegna tilkynninga og upplýsingamiðlunar, kærur vegna einstakra hindrana í vegi frjálsra vöruflutninga og almenn vandkvæði í tengslum við gagnkvæma viðurkenningu.

2. Framkvæmdastjórnin skal jafnframt leitast við að tryggja að fyrirtæki, neytendur og aðrir sem hagsmuna eiga að gæta hafi vitneskju um til hvers þeim beri að snúa sér þegar vandkvæði koma upp.

9. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, að teknu tilliti til þagnarskyldu og með fyrirvara um óafgreidd mál, miðla upplýsingum innan bandalagsins um innlendar ráðstafanir sem tilkynnt hefur verið um samkvæmt þessari ákvörðun og hafa áhrif með tilliti til meginreglunnar um frjálsa vöruflutninga á sviðum þar sem samræming hefur ekki farið fram. Hún skal og miðla upplýsingum um framhaldsaðgerðir sem hafa verið ákveðnar.

Taka ber saman yfirlit um innlendar ráðstafanir, sem tilkynnt hefur verið um, í viðauka við ársskýrslu um hinn innri markað.

10. gr.

Að því er varðar framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar fastanefndarinnar sem komið var á fót með tilskipun 83/189/EBE. Hún skal reglulega veita nefndinni upplýsingar um framgang þeirrar málsmeðferðar sem kveðið er á um í þessari ákvörðun og þeirra ráðstafana sem aðildarríkin hafa tilkynnt um.

Framkvæmdastjórninni ber einnig, þar sem það á við, að veita sérnefndunum, sem komið var á fót samkvæmt sérákvæðum bandalagsins, upplýsingar.

11. gr.

Innan tveggja ára frá því að ákvörðun þessi kemur til framkvæmda skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um hvernig til hefur tekist með framkvæmd hennar og leggja fram þær breytingartillögur sem hún telur viðeigandi. Vegna undirbúnings skýrslunnar skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni allar upplýsingar sem máli skipta um hvernig til hefur tekist um framkvæmd ákvæða hennar.

Í skýrslu sinni skal framkvæmdastjórnin einnig fjalla um það hvort nægilegt samræmi sé á milli tilkynninga samkvæmt þessari ákvörðun og tilkynninga samkvæmt öðrum löggæringum bandalagsins.

12. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Innan sex mánaða frá birtingardegi skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem þau hafa gripið til í því augnamiði að hrinda ákvæðum þessarar ákvörðunar í framkvæmd.

Ákvörðun þessi gildir frá og með 1. janúar 1997.

13. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. desember 1995.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

K. HÄNSCH

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J.L. DICENTA BALLESTER

forseti.

VIÐAUKI

TILHÖGUN UPPLÝSINGASKIPTA

um innlendar ráðstafanir sem víkja frá meginreglunni um frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins

(Ákvörðun nr. 3052/95/EB)

1. *Tilkynningarríki*

Tilgreina skal nafn og heimilisfang þess einstaklings sem veitir nánari upplýsingar.

2. *Dagsetning tilkynningar*

3. *Vörutegund eða -gerð*

Gefa skal nákvæma lýsingu á viðkomandi vörutegund eða -gerð.

4. *Ráðstafanir sem gripið er til*

5. *Helstu ástæður*

- Tilgreina skal til hvaða almennu hagsmuna er skírskotað til að réttlæta ráðstafanirnar sem gripið er til.
- Vitna skal til þeirra innlendu reglna sem talið er að viðkomandi vara samræmist ekki.
- Tilgreina skal að hvaða leyti þær innlendu reglur eða önnur skilyrði, sem viðkomandi vara er framleidd eða markaðssett eftir í öðru aðildarríki, tryggi ekki þá almennu hagsmuni sem um ræðir með jafngóðum hætti.

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/16

nr. 17/97
frá 24. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

Texti undirfyrirsagnar vi) í II. kafla XIII. viðauka og textinn í 28. lið (tilskipun ráðsins nr. 74/561/EBE) í XIII. viðauka við samninginn falli niður.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

3. gr.

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 22/96 frá 26. apríl 1996⁽¹⁾.

Undirfyrirsögnin „ix) Aðgangur að starfsgreininni (farþegaflutningar)” í II. kafla XIII. viðauka, textinn í 35. lið (tilskipun ráðsins nr. 74/562/EBE) og textinn í 36. lið (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3572/90) í XIII. viðauka við samninginn falli niður.

Tilskipun ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

4. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar ráðsins 96/26/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

5. gr.

1. gr.

Í stað 19. liðar (tilskipun ráðsins nr. 77/796/EBE) í XIII. viðauka við samninginn komi eftirfarandi:

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

6. gr.

„19. **396 L 0026:** Tilskipun ráðsins 96/26/EB frá 29. apríl 1996 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum (Stjtið. EB nr. L 124, 23. 5. 1996, bls. 1).“.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 186, 25. 7. 1996, bls. 73 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 32, 25. 7. 1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 124, 23. 5. 1996, bls. 1.

TILSKIPUN RÁÐSINS 96/26/EB**frá 29. apríl 1996****um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum og starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum og um gagnkvæma viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi sem á að auðvelda þessum aðilum að neyta staðfesturéttarins í innanlands- og millilandaflutningum(*)****RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 75. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun ráðsins 74/561/EBE frá 12. nóvember 1974 um aðgang að starfsgrein farmflytjenda á vegum í innanlands- og millilandaflutningum ⁽⁴⁾, tilskipun ráðsins 74/562/EBE frá 12. nóvember 1974 um aðgang að starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum í innanlands- og millilandaflutningum ⁽⁵⁾, og tilskipun ráðsins 77/796/EBE frá 12. desember 1977 um að stefnt skuli að gagnkvæmri viðurkenningu á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi farmflytjenda og aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum, að meðtöldum ráðstöfunum sem ætlað er að hvetja þessa aðila til að neyta staðfesturéttarins ⁽⁶⁾, hefur verið breytt í veigamiklum atriðum við ýmis tækifæri. Til hagræðingar og glöggvunar ætti að fella þessar tilskipanir saman í einn texta.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 124, 23. 5. 1996, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 17/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 286, 14. 11. 1990, bls. 4 og breyting sem var komið á framfæri 16. desember 1993.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 339, 31. 12. 1991, bls. 5 og Stjtið. EB nr. C 295, 22. 10. 1994, bls. 30.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. desember 1991 (Stjtið. EB nr. C 13, 20. 1. 1992, bls. 443) og frá 20. apríl 1994 (Stjtið. EB nr. C 128, 9. 5. 1994, bls. 136), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. desember 1995 (Stjtið. EB nr. C 356, 30. 12. 1995) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 28. mars 1996 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 18. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 3572/90 (Stjtið. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 3572/90 (Stjtið. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 12).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/438/EBE (Stjtið. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101) og leiðréttingu (Stjtið. EB nr. L 298, 17. 10. 1989, bls. 31).

Skipulagning flutningsmarkaðarins er eitt af höfuðatriðunum við framkvæmd hinnar sameiginlegu stefnu í flutningamálum sem kveðið er á um í sáttmálanum.

Samþykkt ráðstafana, sem miða að því að samræma skilyrði fyrir aðgangi að starfsgrein farmflytjenda á vegum eða aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum (sem nefnast hér á eftir „flutningsaðilar á vegum“), kemur að líkindum til með að auðvelda að staðfesturéttar sé neytt.

Nauðsynlegt er að setja ákvæði um að koma á sameiginlegum reglum um aðgang að starfsgrein flutningsaðila á vegum í innanlands- og millilandaflutningum til að tryggja betur hæfi flutningsaðila og stuðla þannig að jafnvægi á markaðinum, auknum gæðum þjónustunnar í þágu neytenda, flutningsaðila og efnahagslífsins almennt og að auknu öryggi á vegum.

Af þeim sökum ættu reglurnar um aðgang að starfsgrein flutningsaðila á vegum að kveða á um góðan orðstír, fullnægjandi fjárhagsstöðu og starfshæfni flutningsaðila.

Hins vegar þurfa þessar sameiginlegu reglur ekki að ná yfir þær tegundir flutninga sem hafa takmarkað efnahagslegt gildi.

Frá 1. janúar 1993 hefur aðgangur að markaði fyrir flutninga yfir landamæri verið háður tilteknu kerfi bandalagsleyfa sem gefin verða út á grundvelli efnislegra viðmiðana.

Að því er varðar kröfur um góðan orðstír er nauðsynlegt, til þess að unnt sé að endurskipuleggja markaðinn á árangursríkan hátt, að leyfi til að stunda flutninga sé alfarið háð því að umsækjandi hafi ekki verið dæmdur fyrir alvarleg lagabrot, þar með talið á sviði viðskipta, að hann hafi ekki verið lýstur óhæfur til þess að starfa við þessa atvinnugrein og að hann hafi virt reglurnar sem gilda um starfsgrein flutningsaðila.

Að því er varðar kröfur um fullnægjandi fjárhagsstöðu er nauðsynlegt, einkum til þess að tryggja að fyrirtæki fái sömu meðferð í einstökum aðildarríkjum, að mæla fyrir um tilteknar viðmiðanir sem flutningsaðilar verða að fara eftir.

Að því er varðar góðan orðstír og fullnægjandi fjárhagsstöðu ber að viðurkenna viðeigandi skjöl, sem lögbært yfirvald í upprunalandi flutningsaðilans eða landinu sem hann kemur frá gefur út, sem nægilega sönnun fyrir aðgangi að viðkomandi starfsgreinum í gistiríki.

Að því er varðar kröfur um starfshæfni er rétt að kveða á um að flutningsaðilinn, sem sækir um, sýni hæfni sína með því að gangast undir skriflegt próf, þótt aðildarríkjum sé heimilt að undanþiggja umsækjanda prófi sýni hann fram á að hann búi yfir fullnægjandi starfsreynslu.

Að því er varðar starfshæfni verður gistiríkið að viðurkenna vottorð sem gefin eru út samkvæmt ákvæðum bandalagsins um aðgang að starfsgrein flutningsaðila sem næga sönnun.

Gera þarf ráðstafanir til að koma á kerfi fyrir gagnkvæma aðstoð milli aðildarríkjanna varðandi beitingu þessarar tilskipunar.

Þessi tilskipun má ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna er varða tímamörk vegna framkvæmdar eða beitingar þeirra tilskipana sem getið er í B-hluta II. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

1. gr.

Aðgangur að starfsgrein farmflytjenda á vegum

1. Aðgangur að starfsgrein farmflytjenda á vegum eða aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum er háður ákvæðum sem aðildarríkin samþykkja í samræmi við hinar sameiginlegu reglur sem fjallað er um í þessari tilskipun.
2. Að því er þessa tilskipun varðar merkir:
 - „starfsgrein farmflytjenda á vegum“ starfsemi fyrirtækis sem flytur vörur gegn þóknun eða gjaldi annaðhvort með sjálfhleðsluvagni eða ökutæki með tengivagni eða -vögnum,
 - „starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum“ starfsemi fyrirtækis sem notar til starfsins vélknúin ökutæki sem eru byggð og útbúin til þess að flytja fleiri en níu manns - að meðtöldum bílstjóra - og notuð í þeim tilgangi til farþegaflutninga fyrir almenning eða til að flytja sérstaka hópa fólks gegn greiðslu farþega eða þess aðila sem skipuleggur flutningana,
 - „fyrirtæki“ einstakling eða löggjafarstofnun, hvort sem viðskiptin eru stunduð í ábataskyni eða ekki, samtök eða hóp fólks án réttarstöðu lögaðila, hvort sem viðskiptin eru stunduð í ábataskyni eða ekki, eða opinbera stofnun sem hefur hvort heldur sem er réttarstöðu lögaðila eða tilheyrir yfirvaldi sem hefur slíka réttarstöðu.

2. gr.

1. Þessi tilskipun gildir ekki um fyrirtæki sem stunda starfsemi farmflytjenda á vegum með ökutækjum sem mega taka allt að þrjú og hálft tonn eða ef heildarþungi fer ekki yfir sex tonn alls.

Aðildarríkin geta þó lækkað þessi mörk í öllum eða sumum greinum flutningastarfsemi.

2. Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, veitt fyrirtækjum, sem stunda eingöngu farmflutninga á vegum innanlands, undanþágu frá öllum eða sumum ákvæðum þessarar tilskipunar, enda hafi þessir flutninga hverfandi áhrif á flutningsmarkaðinn vegna:
 - eðlis vörutegundanna sem fluttar eru, eða
 - þess hversu stutta vegalengd er um að ræða.

Þegar um er að ræða ófyrirsjáanlegar aðstæður geta aðildarríkin veitt tímabundna undanþágu þar til samráð hefur verið haft við framkvæmdastjórnina.

3. Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, veitt fyrirtækjum, sem annast farþegaflutninga sem ekki eru stundaðir í ábataskyni eða sem hafa annað starf en farþegaflutninga að aðalstarfi, undanþágu frá öllum eða sumum ákvæðum þessarar tilskipunar að því tilskildu að flutningastarfsemi þeirra hafi einungis lítil áhrif á flutningsmarkaðinn.

3. gr.

1. Fyrirtæki sem vilja starfa sem flutningsaðilar á vegum skulu:
 - a) hafa góðan orðstír;
 - b) hafa fullnægjandi fjárhagsstöðu;
 - c) fullnægja skilyrðum um starfshæfni.

Ef umsækjandi er einstaklingur og fullnægir ekki kröfu c- liðar, geta lögbær yfirvöld engu að síður heimilað honum að starfa sem flutningsaðili á vegum, að því tilskildu að hann tilkynni umræddum yfirvöldum um tilnefningu annars einstaklings sem fullnægir kröfum a- og c-liðar og stýrir flutningum fyrirtækisins að staðaldri og í reynd.

Ef umsækjandi er ekki einstaklingur:

- verður einstaklingur eða einstaklingar sem stýra flutningastarfsemi fyrirtækisins í reynd og að staðaldri að uppfylla kröfu a-liðar. Aðildarríkin geta farið fram á að aðrir einstaklingar í fyrirtækinu uppfylli einnig þessa kröfu,
 - verður einstaklingur eða einstaklingar sem um getur í fyrsta undirliði að uppfylla kröfu c-liðar.
2. Aðildarríki skulu ákvarða hvaða skilyrðum fyrirtæki með staðfestu á yfirráðasvæði þeirra verða að fullnægja til þess að uppfylla kröfuna um góðan orðstír.

Þau skulu kveða á um að þessar kröfur séu ekki uppfylltar, eða ekki lengur uppfylltar, ef einstaklingur eða einstaklingar sem talið er að eigi að fullnægja þessum skilyrðum samkvæmt 1. mgr.:

- a) hafa verið dæmdir fyrir alvarleg lagabrot, þar með talið á sviði viðskipta;
- b) hafa verið yfirlýstir óhæfir til þess að starfa við farmflutninga á vegum samkvæmt gildandi reglum;
- c) hafa verið dæmdir fyrir alvarleg, endurtekin brot á gildandi reglum um:
 - launa- og starfsskilyrði í greininni, eða
 - farmflutninga eða farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, einkum reglum um aksturs- og hvíldartíma ökumanna, mál og þyngd ökutækisins sem notað er, umferðaröryggi og öryggi ökutækis.

Í þeim tilvikum sem um getur í a-, b- og c-liðum skal krafan um góðan orðstír teljast óuppfyllt þar til uppreisn æru eða aðrar ráðstafanir sem hafa sömu áhrif hafa verið gerðar samkvæmt gildandi landslögum þar að lútandi.

- 3. a) Fullnægjandi fjárhagsstaða felur í sér að hafa aðgang að nægilegu fjármagni til að koma fótum undir fyrirtækið og örugga stjórnun þess.
- b) Til þess að meta fjárhagsstöðu skal lögbært yfirvald taka mið af: ársreikningum fyrirtækisins, ef þeir eru til; tiltækum sjóðum, þar með talið bankainnstæðu, láns- og yfirdráttarheimildum; öllum eignum, þar með talið eignum sem fyrirtækið getur veðsett; kostnaði, þar með talið kostnaði vegna kaupa á ökutækjum eða fyrstu greiðslur af þeim, húsnæði eða öðrum búnaði ásamt hreinu veltufé.
- c) Fyrirtækið verður að hafa tiltækt fjármagn og sjóði sem eru að minnsta kosti:
 - 3 000 evrópskar mynteiningar (ECU) á hvert ökutæki, eða
 - 150 evrópskar mynteiningar (ECU) fyrir hvert tonn af leyfilegri hámarksþyngd ökutækjanna sem fyrirtækið notar til farmflutninga, eða
 - 150 evrópskar mynteiningar (ECU) á hvert sæti í ökutækjum sem fyrirtækið notar til farþegaflutninga,

en krafist er þeirrar upphæðar sem gefur lægri niðurstöðutölu.

Aðildarríkjunum er heimilt að veita undanþágu frá fyrstu undirgrein þegar um er að ræða flutningafyrirtæki sem eingöngu reka starfsemi sína á innanlandsmarkaði.

- d) Að því er varðar a-, b- og c-lið er lögbæru yfirvaldi heimilað að taka gilda staðfestingu eða staðhæfingu banka eða annarrar viðurkenndrar stofnunar sem sönnun um fullnægjandi fjárhagsstöðu. Heimilt er að veita slíka staðfestingu eða staðhæfingu í formi bankaábyrgðar eða annarrar samsvarandi tryggingar.
- e) Ákvæði b-, c og d-liða gilda aðeins fyrir fyrirtæki sem frá 1. janúar 1990 hafa leyfi í aðildarríki samkvæmt landslögum til þess að stunda flutningastarfsemi á vegum.

4. Skilyrðið um starfshæfni felur í sér að viðkomandi búi yfir færni, sem skal staðfest með skriflegu prófi, sem getur verið fjölvalspróf skipulagt af yfirvaldi eða stofnun sérstaklega tilnefndri í þessu skyni af hverju aðildarríki fyrir sig í þeim greinum sem taldar eru upp í I. viðauka.

Aðildarríkin geta veitt flutningsaðilum á vegum, sem sækja um það, undanþágu frá því að gangast undir próf geti þeir sýnt fram á að þeir hafi að minnsta kosti fimm ára starfsreynslu á sviði stjórnsýslu í flutningafyrirtæki.

Aðildarríkin geta veitt handhöfum tiltekinna prófskírteina af æðri menntastigum eða prófskírteina úr tækniskólum undanþágu, þegar þessi prófskírteini eru til vitnis um haldgóða þekkingu í þeim greinum sem taldar eru upp í I. viðauka og tilgreindar sérstaklega í þessu skyni, frá því að vera prófaðir í þeim greinum sem prófskírteinin taka til.

Framvísa verður vottorði sem gefið er út af yfirvöldum eða þeim aðila sem um getur í fyrstu undirgrein til sönnunar á starfshæfni.

4. gr.

Aðildarríkin skulu ákveða við hvaða aðstæður hægt er, þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr., að reka flutningsfyrirtæki tímabundið, að hámarki í eitt ár, með möguleika á endurnýjun til sex mánaða hið mesta, í sérstökum vel rökstuddum tilvikum komi til þess að einstaklingur sem er flutningsaðili eða einstaklingur sem fullnægir ákvæðum a- og c-liða 1. mgr. 3. gr. fellur frá eða verður líkamlega eða lagalega vanhæfur til að gegna starfinu.

Á hinn bóginn geta lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum, með undantekningu og í sérstökum tilvikum, afdráttarlaust heimilað einstaklingi, sem fullnægir ekki skilyrðum um starfshæfni þá sem kveðið er á um í c-lið 1. mgr. 3. gr., að starfrækja flutningsfyrirtæki hafi hann öðlast í það minnsta þriggja ára reynslu í daglegum rekstri umrædds fyrirtækis.

5. gr.

1. Fyrirtæki sem leggja fram sönnun þess að þeim hafi verið heimilað, fyrir:

- 1. janúar 1978, að því er varðar Belgíu, Danmörku, Þýskaland, Frakkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Holland og Breska konungsríkið,
- 1. janúar 1984, að því er varðar Grikkland,
- 1. janúar 1986, að því er varðar Spán og Portúgal,
- 3. október 1989, að því er varðar yfirráðasvæði Þýska alþýðulýðveldisins fyrrverandi,

samkvæmt innlendum reglugerðum aðildarríkis að starfa sem farmflytjendur eða aðilar sem stunda farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, í innanlands- eða milliríkjaflutningum, eru undanþegnir þeirri kvöð að leggja fram sannanir fyrir því að ákvæðum 3. gr. sé fullnægt.

2. Hins vegar verða þeir einstaklingar sem eftir:

- 31. desember 1974 og fyrir 1. janúar 1978, að því er varðar Belgíu, Danmörku, Þýskaland, Frakkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Holland og Breska konungsríkið,
- 31. desember 1980 og fyrir 1. janúar 1984, að því er varðar Grikkland,
- 31. desember 1982 og fyrir 1. janúar 1986, að því er varðar Spán og Portúgal,
- 2. október 1989 og fyrir 1. janúar 1992, að því er varðar yfirráðasvæði Þýska alþýðulýðveldisins fyrrverandi,
- var heimilað að starfa sem farmflytjendur eða aðilar sem stunda farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, án þess að leggja fram sannanir um starfshæfni samkvæmt innlendum reglugerðum, eða

- voru tilnefnir til að reka flutningsfyrirtækið að staðaldri og á viðhlítandi hátt,

að fullnægja skilyrðum um starfshæfni sem kveðið er á um í 4. mgr. 3. gr. fyrir:

- 1. janúar 1980, að því er varðar Belgíu, Danmörku, Þýskaland, Frakkland, Írland, Ítalíu, Lúxemborg, Holland og Breska konungsríkið,
- 1. janúar 1986, að því er varðar Grikkland,
- 1. janúar 1988, að því er varðar Spán og Portúgal,

- 1. júlí 1992, að því er varðar yfirráðasvæði Þýska alþýðulýðveldisins fyrrverandi.

Sömu kröfur eru gerðar í því tilviki sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 3. gr.

6. gr.

1. Ef lögbær yfirvöld aðildarríkjanna beita fyrir sig þeim ráðstöfunum sem gerðar eru á grundvelli þessarar tilskipunar og hafna umsókn um aðgang að starfsgrein flutningsaðila á vegum þá verða þau að færa rök að ákvörðun sinni.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld dragi leyfi til að starfa sem flutningsaðili á vegum til baka ef sýnt þykir að ákvæðum a-, b- eða c-liðar 1. mgr. 3. gr. sé ekki lengur fullnægt. Í slíku tilviki skal þó gera ráð fyrir nægilegum tíma til að finna staðgengil í starfið.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að einstaklingar og fyrirtæki sem falla undir þessa tilskipun geti gætt hagsmuna sinna á viðeigandi hátt hvað varðar þær ákvarðanir sem um getur í 1. og 2. mgr.

7. gr.

1. Ef erlendir farmflytjendur eða aðilar sem stunda farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, hafa gróflega brotið reglur eða margendurtekið brot á reglum sem gilda um farmflutninga, getur það leitt til þess að leyfi til að starfa sem flutningsaðili á vegum sé dregið til baka og ber aðildarríkjunum þá að senda aðildarríkinu þar sem flutningsaðilinn hefur staðfestu allar upplýsingar sem þau hafa yfir að ráða um þessi brot og þau viðurlög sem sett hafa verið.

2. Ef aðildarríki dregur til baka leyfi til að starfa sem flutningsaðili á vegum í millilandaflutningum, skal það tilkynna það framkvæmdastjórninni sem sendir nauðsynlegar upplýsingar til hlutaðeigandi aðildarríkja.

3. Aðildarríki skulu veita hvert öðru gagnkvæma aðstoð við beitingu tilskipunar þessarar.

II. BÁLKUR**Gagnkvæm viðurkenning á prófskírteinum, vottorðum og öðrum vitnisburði um formlega menntun og hæfi****8. gr.**

1. Aðildarríkin skulu grípa til ráðstafana sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og snerta, á yfirráðasvæðum þeirra, staðfestu þeirra einstaklinga og fyrirtækja sem um getur í I. bálki hinnar almennu áætlunar um afnám hafta á staðfesturétti, með tilliti til þeirrar starfsemi sem um getur í þessari tilskipun ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. 2, 15. 1. 1962, bls. 36/62.

2. Með fyrirvara um 3. og 4. mgr. skal gistiríki, að því er varðar aðgang að starfsgrein flutningsaðila á vegum, taka „sakavottorð“ sem gildan vitnisburð um góðan orðstír og að ekki hafi komið til gjaldþrots, eða að öðrum kosti jafngilt skjal, sem gefið er út af þar til bæru dóms- eða stjórnvaldi í upprunalandi flutningsaðila eða í landi því sem hann kemur frá, er sýnir að skilyrðum sé fullnægt.

3. Fari gistiríki fram á það við eigin ríkisborgara að þeir fullnægi settum skilyrðum um góðan orðstír, en ekki er hægt að færa sönnur á að slíkum skilyrðum sé fullnægt með skjalinu sem um getur í 2. mgr., þá ber því ríki að taka gilt sem næga sönnun, þegar í hlut eiga ríkisborgarar annarra aðildarríkja, vottorð sem gefið er út af þar til bæru dóms- eða stjórnvaldi í upprunalandinu eða í landinu sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá sem sýnir að skilyrðum hafi verið fullnægt. Í slíkum vottorðum þurfa að koma fram þær upplýsingar sem gistiríkið telur skipta máli.

4. Ef upprunalandið eða landið sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá gefur ekki út skjalið sem krafist er samkvæmt 2. og 3. mgr., getur eiðsvarin yfirlýsing eða drengskaparheit hlutaðeigandi aðila frammi fyrir dóms- eða stjórnýsluvaldi eða, eftir því sem við á, lögbókanda í upprunalandinu eða landinu sem viðkomandi kemur frá komið í staðinn. Umrætt yfirvald eða lögbókandi skal gefa út vottorð sem staðfestir áreiðanleika eiðsvörnu yfirlýsingarinnar eða drengskaparheitsins. Yfirlýsingu varðandi gjaldþrot má einnig gefa frammi fyrir þar til bærri sérfræðistofnun í sama landi.

5. Skjöl sem gefin eru út samkvæmt 2. eða 3. mgr. gilda ekki lengur en í þrjá mánuði frá útgáfudegi. Þetta skilyrði gildir einnig um yfirlýsingar sem gefnar eru í samræmi við 4. mgr.

9. gr.

1. Í gistiríki þar sem krafist er vottorðs er sýni fjárhagsstöðu skal vottorð, sem gefið er út af bankastofnunum í upprunalandinu eða í landinu sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá, eða af öðrum fjármálastofnunum sem tilnefndar eru af því landi, tekið jafngilt vottorðum sem gefin eru út af yfirráðasvæði þess.

2. Fari aðildarríki fram á það við eigin ríkisborgara að þeir leggi fram sönnun þess að þeir fullnægi settum skilyrðum um fjárhagsstöðu sína, en ekki er hægt að færa sönnun á að slíkum skilyrðum sé fullnægt með skjalinu sem um getur í 1. mgr., þá ber því ríki að taka gilt sem næga sönnun, þegar í hlut eiga ríkisborgarar annarra aðildarríkja, vottorð, sem gefið er út af lögbæru stjórnvaldi í upprunalandinu eða í landinu sem hinn erlendi ríkisborgari kemur frá, sem sýnir að skilyrðum hafi verið fullnægt. Í slíku vottorði þurfa að koma fram þær upplýsingar sem gistiríkið telur skipta máli.

10. gr.

1. Frá og með 1. janúar 1990 skulu aðildarríkin viðurkenna, sem nægilega sönnun fyrir starfshæfni, þau vottorð sem um getur í fjórðu undirgrein 4. mgr. 3. gr. og gefin eru út af öðru aðildarríki.

2. Hvað varðar fyrirtæki sem hafa fyrir 1. janúar 1981, að því er varðar Grikkland, eða fyrir 1. janúar 1975, að því er varðar önnur aðildarríki, fengið leyfi samkvæmt innlendum ákvæðum aðildarríkis til að stunda starf farmflytjenda eða aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum í innanlands- eða millilandaflutningum og að því tilskildu að viðkomandi fyrirtæki séu félög eða fyrirtæki samkvæmt skilningi 58. gr. sáttmálans, skulu aðildarríkin viðurkenna vottorð, sem staðfesta að umrædd starfsemi hafi verið stunduð í aðildarríki um þriggja ára skeið, sem næga sönnun fyrir starfshæfni. Ekki mega hafa liðið meira en fimm ár frá því starfseminni lauk þar til vottorðið er lagt fram.

Ef um er að ræða lögaðila skal gefa út vottorð, sem staðfestir að starfsemin hafi verið stunduð, vegna eins þeirra einstaklinga sem stjórnar í raun flutningastarfsemi fyrirtækisins.

3. Vottorð sem gefin eru út til handa flutningsaðilum á vegum fyrir 1. janúar 1990 til sönnunar á starfshæfni samkvæmt ákvæðum sem eru í gildi fram að þeim degi teljast jafngild vottorðum sem gefin eru út samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.

III. BÁLKUR

11. gr.

Aðildarríkjunum ber að tilnefna lögbær yfirvöld og stofnanir til að gefa út þau skjöl sem getið er í 2. mgr. 8. gr. og 9. gr. og vottorðið sem getið er í 2. mgr. 10. gr. Þeim ber að tilkynna það aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni þegar í stað.

12. gr.

Ákvæði 8. til 11. gr. ná einnig til ríkisborgara aðildarríkjanna sem stunda áfram starfsemi farmflytjenda eða aðila sem stundar farþegaflutninga á vegum sem launþegar samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1612/68 frá 15. október 1968 um frelsi launþega til flutninga innan bandalagsins ⁽¹⁾.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvæðum þessarar tilskipunar eigi síðar en við þau tímamót sem eru tíunduð í B-hluta II. viðauka, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina.

⁽¹⁾ Stjttö. EB nr. L 257, 19. 10. 1968, bls. 2. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 2434/92 (Stjttö. EB nr. L 245, 26. 8. 1992, bls. 1).

2. Aðildarríkin skulu tryggja að framkvæmdastjórninni berist helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

Tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar teljast vera tilvísanir í þessa tilskipun og skulu lesnar í samræmi við samanburðartöfluna í III. viðauka.

14. gr.

Tilskipanirnar sem eru taldar upp í A-hluta II. viðauka falli hér með úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna er varða tímamörk vegna framkvæmdar eða beitingar eins og um getur í B-hluta II. viðauka.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 29. apríl 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

W. LUCHETTI

forseti.

I. VIÐAUKI

Skrá yfir greinar sem um getur í 4. mgr 3. gr.

Kunnáttan, sem taka ber tillit til við opinbera viðurkenningu á starfshæfni, verður að minnsta kosti að taka til þeirra greina sem taldar eru upp hér á eftir. Þeim verður að lýsa í smáatriðum og þær verða að vera skilgreindar eða viðurkenndar af lögbærum yfirvöldum í viðkomandi ríki. Námsefnið verður að vera þess eðlis að það sé á færi þeirra sem lokið hafa skólaskyldu eða hafa sambærilega menntun.

A. GREINAR SEM FLUTNINGSADILAR Á VEGUM, ER HYGGJAST EINUNGIS STARFA Í FLUTNINGUM INNANLANDS, ÞURFA AÐ KUNNA SKIL Á

Lög

Undirstöðuatriði einkamálaréttar og löggjafar á sviði verslunar, félagsmála og skattamála sem kunna þarf skil á til þess að stunda starfið, með sérstakri áherslu á:

- almenna samninga;
- flutningssamninga, með sérstakri skírskotun til ábyrgðar flutningsaðila (eðli og mörk);
- verslunarfélög;
- höfuðbækur;
- vinnulöggjöf og félagslegt öryggi;
- skattakerfi.

1. Farmflytjendur á vegum

a) Viðskipta- og fjárhagsstjórnun fyrirtækis

- greiðsluaðferðir og fjármögnun;
- kostnaðarútreikningar;
- verðlagning og flutningsskilmálar;
- viðskiptareikningar;
- tryggingar;
- gerð reikninga;
- flutningsumboð;
- stjórnunaraðferðir;
- markaðssetning.

b) Aðgangur að markaði

- ákvæði um aðgang að og iðkun starfsgreinarinnar;

- flutningsskjöl.
- c) *Tæknileg þekking og tæknilegar hliðar flutnings*
 - þyngd og mál ökutækis;
 - val ökutækis;
 - gerðarviðurkenning og skráning;
 - meginreglur um viðhald ökutækis;
 - hleðsla og afhleðsla ökutækis;
 - flutningur á hættulegum vörum;
 - flutningur á matvælum;
 - gildandi meginreglur um umhverfisvernd er varða notkun og viðhald vélknúinna ökutækja.
- d) *Öryggi á vegum*
 - lög og stjórnsýslufyrirmæli er varða umferð;
 - umferðaröryggi;
 - forvarnir gegn slysum og viðbrögð við slysum.

2. Aðilar sem stunda farþegaflutninga á vegum

- a) *Viðskipta- og fjárhagsstjórnun fyrirtækis*
 - greiðsluaðferðir og fjármögnun;
 - kostnaðarútreikningar;
 - verðlagning og flutningsskilmálar;
 - viðskiptareikningar;
 - tryggingar;
 - gerð reikninga;
 - flutningsumboð;
 - stjórnunaraðferðir;
 - markaðssetning.
- b) *Reglugerð um farþegaflutninga*
 - stofnsetning flutningsþjónustu og gerð flutningsáætlana;
 - skilmálar um farþegaþjónustu;
 - ákvæði um aðgang að og iðkun starfsgreinarinnar;

- flutningsskjöl.

c) *Tæknileg atriði, einnig varðandi rekstur*

- val ökutækis;
- gerðarviðurkenning og skráning;
- meginreglur um viðhald ökutækis.
- gildandi meginreglur um umhverfisvernd er varða notkun og viðhald vélknúinna ökutækja.

d) *Öryggi á vegum*

- lög og stjórnsýslufyrirmæli er varða umferð;
- umferðaröryggi;
- landfræðileg þekking á leiðum;
- forvarnir gegn slysum og viðbrögð við slysum.

B. GREINAR SEM FLUTNINGSADILAR, SEM ÆTLA SÉR AÐ STARFA AÐ MILLILANDAFLUTNINGUM, ÞURFA AÐ KUNNA SKIL Á

Lög

- greinar sem taldar eru upp í A, eftir því sem við á,
- ákvæði um vöru- eða farþegaflutninga á vegum, eftir því sem við á, milli aðildarríkja og milli bandalagsins og landa utan bandalagsins sem tilkomin eru vegna innlendra laga, staðla bandalagsins, alþjóðasamninga og -samþykka,
- starfsvenjur og formsatriði þegar farið er yfir landamæri,
- helstu umferðarlagaákvæði í aðildarríkjunum.

II. VIÐAUKI

A-HLUTI

TILSKIPANIR ÚR GILDI FALLNAR

(sem um getur í 14. gr.)

- Tilskipun 74/561/EBE
- Tilskipun 74/562/EBE
- Tilskipun 77/796/EBE

og síðari breytingar á þeim:

- Tilskipun 80/1178/EBE
- Tilskipun 80/1179/EBE
- Tilskipun 80/1180/EBE
- Tilskipun 85/578/EBE
- Tilskipun 85/579/EBE
- Tilskipun 89/438/EBE
- Reglugerð (EBE) nr. 3572/90: einungis 1. og 2. gr.

B-HLUTI

<i>Tilskipun</i>	<i>Tímamörk vegna framkvæmdar eða beitingar</i>
74/561/EBE (Stjtið. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 18)	1. janúar 1977 1. janúar 1978
80/1178/EBE (Stjtið. EB nr. L 350, 23. 12. 1980, bls. 41)	1. janúar 1981
85/578/EBE (Stjtið. EB nr. L 372, 31. 12. 1985, bls. 34)	1. janúar 1986
89/438/EBE (Stjtið. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101)	1. janúar 1990
74/562/EBE (Stjtið. EB nr. L 308, 19. 11. 1974, bls. 23)	1. janúar 1977 1. janúar 1978
80/1179/EBE (Stjtið. EB nr. L 350, 23. 12. 1980, bls. 42)	1. janúar 1981
85/579/EBE (Stjtið. EB nr. L 372, 31. 12. 1985, bls. 35)	1. janúar 1986
89/438/EBE (Stjtið. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101)	1. janúar 1990
77/796/EBE (Stjtið. EB nr. L 334, 24. 12. 1977, bls. 37)	1. janúar 1979
80/1180/EBE (Stjtið. EB nr. L 350, 23. 12. 1980, bls. 43)	1. janúar 1981
89/438/EBE (Stjtið. EB nr. L 212, 22. 7. 1989, bls. 101)	1. janúar 1990

III. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Tilskipun 74/561/EBE	Tilskipun 74/562/EBE	Tilskipun 89/438/EBE	Tilskipun 77/796/EBE	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr. fyrsti undirl. 2. mgr. 1. gr. - annar undirl. 2. mgr. 1. gr. 1. og 2. mgr. 2. gr. - 3. gr. 4. gr. 5. gr. 6. gr. 6. gr. a 7. gr.	1. mgr. 1. gr. - fyrsti undirl. 2. mgr. 1. gr. annar undirl. 2. mgr. 1. gr. - 3. mgr. 1. gr. 2. gr. 3. gr. 4. gr. 5. gr. 5. gr. a 6. gr.			1. mgr. 1. gr. fyrsti undirl. 2. mgr. 1. gr. annar undirl. 2. mgr. 1. gr. þriðji undirl. 2. mgr. 1. gr. 1. og 2. mgr. 2. gr. 3. mgr. 2. gr. 3. gr. 4. gr. 5. gr. 6. gr. 7. gr. - 1. mgr. 8. gr. 2. mgr. 8. gr. 9. gr. 1. mgr. 10. gr. 2. mgr. 10. gr. 3. mgr. 10. gr. 11. gr. 12. gr. 13. gr. 14. gr. 15. gr. A-hluti (Lög) í I. viðauka a-, b-, c- og d-liður í 1. lið A-hluta I. viðauka a-, b-, c- og d-liður í 2. lið A-hluta I. viðauka B-hluti I. viðauka A-hluti II. viðauka B-hluti II. viðauka III. viðauki
-	-	4. gr.	1. mgr. 1. gr. 3. gr. 4. gr. 1. mgr. 5. gr. 2. mgr. 5. gr.	
-	-	5. gr.	6. gr. 2. mgr. 1. gr.	
8. gr. 1. liður í A-hluta viðaukans 2., 3., 4. og 5. liður í A-hluta viðaukans -	1. liður í A-hluta viðaukans - 2., 3., 4. og 5. liður í A-hluta viðaukans B-hluti viðaukans			
-	-	-	-	
-	-	-	-	
-	-	-	-	

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/17

nr. 18/97
frá 24. mars 1997

um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/95 frá 19. maí 1995⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2176/96 frá 13. nóvember 1996 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91⁽²⁾ með tilliti til framfara á sviði vísinda og tækni skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 66a (reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91) í XIII. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með:

- **396 R 2176:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2176/96 frá 13. nóvember 1996 (Stjtið. EB nr. L 291, 14. 11. 1996, bls. 15).“.

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2176/96 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 273, 16. 11. 1995, bls. 52 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 43, 16. 11. 1995, bls. 63.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 291, 14. 11. 1996, bls. 15.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2176/96**frá 13. nóvember 1996****um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 með tilliti til framfara á sviði vísinda og tækni(*)****(Texti sem varðar EES)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála ⁽¹⁾, einkum 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3922/91 skal framkvæmdastjórnin gera breytingar, sem nauðsynlegar eru vegna vísinda- og tækni-framfara, á sameiginlegum tækniröfum og stjórnsýslumeðferð, skráðum í II. viðauka við hana. Nú er rétt að gera þessarar breytingar, einkum til að herða öryggiskröfurnar.

JAR 1 - „Definitions“ (skilgreiningar og skammstafanir) hefur verið breytt til að uppfæra tilvísanir í JAA-samkomulagsskjalið og ríkin sem undirrituðu það og til að skýra nánar tiltekna skilgreiningar.

JAR 22 - „Sailplanes and powered sailplanes“ (svifflugur og vélflugur) hefur verið breytt til að leggja áherslu á að kröfurnar gilda ekki um svifdreka eða fis.

JAR 25 - „Large Aeroplanes“ (stórar flugvélar) hefur verið breytt til að fella inn samþykktar breytingar á jafngildum amerískum reglum (FAR 25) og til að herða kröfur sem varða öryggi í farþegarými, hönnun burðarvirkis, rekstrartakmarkanir og kerfishönnun.

JAR APU - „Auxiliary Power Units“ (varaafblúnaður) hefur verið breytt til að bæta inn tilvísunum í ítarefni (AMJ) og auðvelda þannig skilning á og samræmi við kröfurnar.

JAR E - „Engines“ (hreyflar) hefur verið breytt til að herða kröfur er varða högg frá aðskotahlutum eða innsog þeirra og áhrif bilana í þjöppu, hverfilblásara og/eða í öxli.

JAR VLA - „Very Light Aircraft“ (mjög létt loftför) hefur verið breytt til að leggja áherslu á að kröfurnar gilda ekki um fis.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari reglugerð eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugöryggisreglur ⁽²⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:**1. gr.**

Í stað II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 3922/91 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þess er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. nóvember 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtfð. EB nr. L 291, 14. 11. 1996, bls. 15, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtfð. EB nr. L 373, 31. 12. 1991, bls. 4.

⁽²⁾ Fundur í nefndinni um flugöryggisreglur 2. júlí 1996 í Brussel.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Skrár yfir gildandi reglur um sameiginlegu tækniröfurnar og stjórnsýslumeðferðina sem um getur í 3. gr.

1. *Almenn ákvæði og málsmeðferð*

JAR 1 Skilgreiningar og skammstafanir, til og með breytingu 1/92/1

2. *Gerðarvottun á framleiðsluvörum og íhlutum*

JAR 22 „Sailplanes and powered sailplanes“ (svifflugur og vélflugur), til og með breytingu 22/92/1

JAR 25 „Large aeroplanes“ (stórar flugvélar), til og með 14. breytingu

JAR AWO „All weather operations“ (starfræksla við öll veðurskilyrði), til og með breytingu AWO/91/1

JAR E „Engines“ (hreyflar), til og með breytingu E/93/1

JAR P „Propellers“ (skrúfur), til og með 7. breytingu

JAR APU „Auxiliary power units“ (varaafnbúnaður), til og með breytingu APU/92/1

JAR TSO „Technical standards orders“ (tæknistaðlafyrirmæli), til og með 2. breytingu

JAR VLA „Very light aircraft“ (mjög létt loftför), til og með breytingu VLA/92/1

JAR 145 „Approved maintenance organisations“ (samþykktar viðhaldsstöðvar)“

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**97/EES/29/18**

nr. 19/97
frá 24. mars 1997

um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/95 frá 18. júlí 1995⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB frá 7. nóvember 1994 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun erfðabreyttra örvera⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:**1. gr.**

Eftirfarandi bætist við í 24. lið (tilskipun ráðsins 90/219/EBE) í XX. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með :

- **394 L 0051:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB frá 7. nóvember 1994 (Stjtið. EB nr. L 297, 18. 11. 1994, bls. 29).“.

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 94/51/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 251, 3. 10. 1996, bls. 43 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 45, 3. 10. 1996, bls. 78.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 297, 18. 11. 1994, bls. 29.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 94/51/EB**frá 7. nóvember 1994****um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun erfðabreyttra örvera(*)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/219/EBE frá 23. apríl 1990 um einangraða notkun erfðabreyttra örvera ⁽¹⁾, einkum 20. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með tilskipun 90/219/EBE er kveðið á um að flokka skuli erfðabreyttar örverur í tvo flokka með hliðsjón af þeirri áhættu sem þeim fylgir. Í II. viðauka téðrar tilskipunar er gerð grein fyrir viðmiðunum sem fylgja skal við slíka flokkun.

Rétt er að endurskoða flokkun erfðabreyttra örvera með hliðsjón af þeirri reynslu sem fengist hefur af einangraðri notkun erfðabreyttra örvera og með hliðsjón af almennum tækniframförum á sviði líftækni og á grundvelli núgildandi áhættumats.

Ráðstafanirnar sem kveðið er á um í þessari tilskipun eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 21. gr. tilskipunar 90/219/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:**1. gr.**

Viðaukinn við þessa tilskipun komi í stað II. viðauka við tilskipun 90/219/EBE.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 30. apríl 1995. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún *birtist Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 7. nóvember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Yannis PALEOKRASSAS

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 297, 18. 11. 1994, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 19/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 1.

VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR VIÐ FLOKKUN Á ERFÐABREYTTUM ÖRVERUM Í I. FLOKK

Flokka skal erfðabreytta örveru í I. flokk ef öllum eftirfarandi viðmiðunum er fullnægt:

- i) ólíklegt er að örveruafþeginn eða örveruafgjafinn valdi sjúkdómum hjá mönnum, dýrum eða plöntum;
- ii) eðli genaferjunnar og innskotsins er slíkt að þau gæða ekki erfðabreyttu örveruna svipgerð sem líklegt er að valdi sjúkdómum hjá mönnum, dýrum eða plöntum eða hafi skaðleg áhrif á umhverfið;
- iii) ólíklegt er að erfðabreytta örveran valdi sjúkdómum hjá mönnum, dýrum eða plöntum eða hafi skaðleg áhrif á umhverfið.“

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

97/EES/29/19

nr. 20/97
frá 24. mars 1997

um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XX. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/95 frá 18. júlí 1995⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/134/EB frá 16. janúar 1996 um breytingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/448/EBE varðandi leiðbeiningar um flokkun, samanber 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun erfðabreyttra örvera⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 24a (ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/448/EBE) í XX. viðauka við samninginn:

„, eins og henni var breytt með :

- **396 D 0134:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/134/EB frá 16. janúar 1996 (Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 25).“.

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 96/134/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 1. apríl 1997, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

Gjört í Brussel 24. mars 1997.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

Formaður

C. Day

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 251, 3. 10. 1996, bls. 43 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 45, 3. 10. 1996, bls. 78.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 25.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 16. janúar 1996****um breytingu á ákvörðun 91/448/EBE varðandi leiðbeiningar um flokkun,
samanber 4. gr. tilskipunar ráðsins 90/219/EBE um einangraða notkun
erfðabreyttra örvera(*)****(Texti sem varðar EES)****(96/134/EB)****FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR**

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/219/EBE frá 23. apríl 1990 ⁽¹⁾ um einangraða notkun erfðabreyttra örvera, eins og henni var breytt með tilskipun 94/51/EC ⁽²⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Með tilliti til tilskipunar 90/219/EBE eru erfðabreyttar örverur flokkaðar í tvo flokka með hliðsjón af viðmiðunum í II. viðauka. Einnig er gert ráð fyrir að samdar verði viðmiðunarreglur um slíka flokkun.

Þess vegna hefur framkvæmdastjórnin með ákvörðun 91/448/EBE ⁽³⁾ fastsett viðmiðunarreglur um frekari túlkun á II. viðauka við tilskipun 90/219/EBE.

Í ljósi reynslunnar virðist tilhlýðilegt að laga flokkunarviðmiðanirnar sem voru settar fram í II. viðauka að tækniframförum; því er nauðsynlegt að endurskoða viðmiðunarreglurnar sem liggja til grundvalla slíkrí flokkun.

Ákvæði þessarar ákvörðunar fengið stuðning nefndar sem skipuð var fulltrúum aðildarríkjanna í samræmi við málsmeðferðina sem mælt var fyrir um í 21. gr. tilskipunar 90/219/EBE.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:**1. gr.**

Viðaukinn við þessa ákvörðun komi í stað viðaukans við ákvörðun 91/448/EBE.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. janúar 1996.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ritt BJERREGAARD

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB nr. L 31, 9. 2. 1996, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 20/97 frá 24. mars 1997 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 117, 8. 5. 1990, bls. 1.

(²) Stjtið. EB nr. L 217, 18. 11. 1994, bls. 29.

(³) Stjtið. EB nr. L 239, 28. 8. 1991, bls. 23.

VIÐAUKI

Viðmiðunarreglur við flokkun á erfðabreyttum örverum í I. flokk í samræmi við 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/219/EBE

Við flokkun á erfðabreyttum örverum í I. flokk skal beita eftirfarandi viðmiðunarreglum til að túlka nánar þær viðmiðanir sem voru settar fram í II. viðauka við tilskipun 90/219/EBE og til að lögbær yfirvöld geti samið nákvæmar viðmiðunarreglur sem beinast að tilteknum dæmum.

1. Viðmiðanirnar í i-iii-lið eiga við menn með heilbrigð ónæmiskerfi og heilbrigð dýr og plöntur.
2. Hvað viðmiðunina í i-lið í II. viðauka varðar gilda eftirfarandi viðmiðunarreglur:
 - a) Þegar ákvarðað er hvort líklegt sé að örveruafþeginn eða örveruafgjafinn valdi sjúkdómum hjá dýrum eða plöntum skal taka tillit til þess umhverfis sem líklegt er að örveruafþeginn eða örveruafgjafinn komist í snertingu við.
 - b) Ólíklegt verður að teljast að ómeinvirkir stofnar viðurkenndra sýklategunda valdi sjúkdómum og þeir skulu teljast fullnægja viðmiðuninni í i-lið í II. viðauka, að því tilskildu að:
 - i) ómeinvirki stofninn hafi í tilraunastofu og/eða iðnaði reynst öruggur og óskaðlegur mönnum, dýrum og plöntum;

og/eða
 - ii) stofninn skorti varanlega erfðaeftni sem ákvarðar meinvirkni, eða hafi varanlegar stökkbreytingar sem vítað er að draga nægjanlega úr meinvirkni.

Þegar ekki er nauðsynlegt að fjarlægja alla meinvirknivalda úr sýkli, skal gefa sérstaklega gaum eiturefnagenum, meinvirknivöldum sem berast með plasmíði eða veirum og skaðlegum utanaðkomandi áhrifavöldum. Í slíkum tilvikum þarf að meta hvert einstakt tilfelli.
3. Hvað varðar viðmiðunina í ii-lið í II. viðauka gilda eftirfarandi viðmiðunarreglur:
 - a) Genaferjan/innskotið ætti ekki að innihalda gen sem tjá virkt prótín eða umrit (t.d. meinvirknivalda, eiturefni o.s.frv.) í því magni og formi sem gæða erfðabreyttu örveruna svipgerð sem líklegt er að valdi sjúkdómum hjá mönnum, dýrum eða plöntum.

Ef genaferjan/innskotið inniheldur arfraðir sem snerta tjáningu skaðlegra einkenna hjá tilteknum örverum, en sem ekki gæða erfðabreyttu örveruna svipgerð sem líklegt er að valdi sjúkdómum hjá mönnum, plöntum eða dýrum eða sem líklegt er að hafi skaðleg áhrif á umhverfið, þá ætti genaferjan/innskotið í öllum tilvikum að vera ófær um að breiða sig út sjálf auk þess að vera torvirkjuð til flutnings.

 - b) Við starfsemi af B-gerð skal taka sérstaklega tillit til eftirfarandi:
 - genaferjur ættu hvorki að vera færar um að breiða sig út sjálfar né innihalda virkar stökkbraðir; og ættu að vera torvirkjaðar til flutnings,
 - þegar ákveðið er hvort líklegt sé að genaferjan/innskotið gæði erfðabreyttu örveruna svipgerð sem líklegt er að valdi sjúkdómum hjá mönnum, dýrum eða plöntum eða hafi skaðleg áhrif á umhverfið er mikilvægt að tryggja sé að eiginleikum genaferjunnar/innskotsins sé vel lýst eða að stærð genaferjunnar/innskotsins sé eftir því sem unnt er takmarkað við arfraðirnar sem eru nauðsynlegar til að tilætluð starfsemi geti farið fram.

4. Hvað varðar viðmiðunina í iii-lið í II. viðauka gilda eftirfarandi viðmiðunarreglur.
- a) Þegar ákveðið er hvort líklegt sé að erfðabreytta örveran hafi skaðleg áhrif á umhverfið eða valdi sjúkdómum hjá dýrum eða plöntum, skal taka tillit til þess umhverfis sem líklegt er að erfðabreyttu örverunni komist í snertingu við;
 - b) við starfsemi af B-gerð skal jafnframt viðmiðuninni í iii-lið taka tillit til eftirfarandi:
 - erfðabreytta örveran ætti ekki að flytja þolgen til örvera ef slíkur flutningur spillir fyrir meðferð sjúkdóma,
 - erfðabreytta örveran ætti að vera jafnörugg í iðnaðarumhverfi og örveruafþeginn og örveruafgjafinn, eða hafa eiginleika sem takmarka lífslíkur og genaflutning.
 - c) aðrar erfðabreyttar örverur sem taka mætti með í I. flokk, ef þær hafa ekki skaðleg áhrif á umhverfið og uppfylla skilyrðin í i-lið II. viðauka, eru þær sem eru gerðar algerlega úr stökum dreifkjarna arfþega (þar með töldum eigin plasmíðum hans, stökklum og veirum), eða úr stökum heilkjarna arfþega (þar með töldum grænukornum, orkukornum, plasmíðum, en ekki veirum), eða þær örverur sem eingöngu eru samsettar af arfröðum úr ólíkum tegundum sem skiptast á þessum röðum með þekktum lífeðlisfræðilegum ferlum.

Áður en ákveðið er hvort taka skal þessar erfðabreyttu örverur með í I. flokk ætti að athuga hvort þær eru útilokaðar frá tilskipuninni samkvæmt ákvæðum 4. liðar I. viðauka B, að teknu tilliti til þess að sjálflónun þýðir brott nám kjarnsýru úr frumu lífveru, ásamt því að hluta eða heild þeirrar kjarnsýru er skotið aftur inn - með eða án frekari ensímeftafræðilegra eða vélræna aðgerða - í sömu frumugerð (eða frumulínu) eða í frumur úr þróunarsögulega skyldum tegundum sem geta skipst náttúrulega á erfðafni við gjafategundina.

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

Heimild til að veita ríkisaðstoð samkvæmt 61. gr.
EES-samningsins og 3. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn
um eftirlitsstofnun og dómstól

97/EES/29/20

Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um að hreyfa ekki andmælum

Ákvörðunin var samþykkt þann:	14. 5. 1997
EFTA-ríki:	Noregur
Aðstoð nr.:	97-002
Titill:	Stök styrkveiting til fyrirtækisins International Pipe System AS
Markmið:	- Styrkur til byggðapróunar á svæðum í Noregi sem eiga rétt á aðstoð
Lagastoð:	Umburðarbréf H-3/96 frá sveitarstjórnar- og atvinnumálaráðuneytinu (Kommunal- og arbeidsdepartementet)
Styrkleiki aðstoðar:	21,64% af fjárfestingarkostnaði vegna véla og tækja
Fjárveiting:	Aðstoð iðnaðarsjóðs sveitarfélagsins Surnadal: 2,987 milljónir NOK Aðstoð frá atvinnu- og byggðapróunarsjóð ríkisins (SND): 7,1 milljónir NOK
Gildistími:	Styrkur til einstaks verkefnis

EFTA-DÓMSTÓLLINN

**Beiðni um ráðgefandi álit EFTA-dómstólsins frá Fredrikstad byrett 97/EES/29/21
samkvæmt úrskurði þess dómstóls dagsettum 16. maí 1997 í máli Mag
Instrument Inc. gegn California Trading Company Norway, Ulsteen**

(Mál E-2/97)

Beiðni hefur verið send EFTA-dómstólnum samkvæmt úrskurði Fredrikstad byrett (borgardómur Fredrikstad) dagsettum 16. maí 1997, sem barst skrifstofu dómstólsins 21. maí 1997, um ráðgefandi álit í máli Mag Instrument Inc. gegn California Trading Company Norway, Ulsteen, um eftirfarandi spurningar:

1. Ber að skilja 1. mgr. 7. gr. tilskipunar ráðsins 89/104/EBE á þann hátt að eigandi vörumerkis hafi rétt til að hindra innflutning frá þriðja landi utan EES þegar slíkur innflutningur fer fram án samþykkis hans?
2. Með öðrum orðum, ber að skilja sama ákvæði á þann hátt að tæmingu vörumerkjaréttar megi hvorki takmarka við landsbundna tæmingu réttinda né útvíkka til alþjóðlegrar tæmingar réttinda?

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um samning (Mál nr. IV/36.497/F3)

97/EES/29/22

1. Þann 2. maí 1997 barst framkvæmdastjórninni tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 17/62⁽¹⁾ um samning milli fyrirtækjanna Rhône-Poulenc Rorer og Novo Nordisk sem tekur til landa um allan heim, nema Japan. Markmið samningsins er að markaðssetja vörur samningsaðila á sviði hormónameðferðar fyrir konur. Í dag gildir samningurinn í Þýskalandi, Stóra-Bretlandi og Norður-Írlandi.
2. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að tilkynntur samningur geti fallið undir gildissvið reglugerðar nr. 17/62.
3. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma athugasemdum sínum varðandi samninginn á framfæri við sig.
4. Athugasemdirnar skulu hafa borist framkvæmdastjórninni innan 10 daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 208, 9. 7. 1997, með tilvísun til IV/36.497/F3, annaðhvort um bréfasíma (+32 2 296 98 02) eða í pósti, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate F
Office 2/75
150, avenue de Cortenberg
B-1049 Brussel

Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram (Mál nr. IV/M.942 - VEBA/Degussa)

97/EES/29/23

1. Framkvæmdastjórninni barst 2. 7. 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækið VEBA AG, Düsseldorf, öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins heildaryfirráð yfir fyrirtækinu Degussa AG, Frankfurt a.M., með hlutabréfakaupum.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - VEBA AG: Rafmagn, kemísk efni, olía, verslun, flutningar, þjónusta og fjarskipti,
 - Degussa AG: Kemísk efni, heilsu- og næringarvörur, verðmætir málmar og bankastarfsemi.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. 13, 21. 2. 1962, bls. 204/62.

3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað þar til síðar.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 207, 8. 7. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.942 - VEBA/Degussa, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B-Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 Brussels

Samfylking fyrirtækja sem tilkynnt hefur verið fyrirfram 97/EES/29/24
(Mál nr. IV/M.962 - Daimler Benz/Deutsche Telekom - Telematik)

1. Framkvæmdastjórninni barst 27. 6. 1997 tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾ þar sem fyrirtækin Daimler Benz AG og Deutsche Telekom AG öðlast í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. reglugerðar ráðsins sameiginleg yfirráð yfir Telematik GmbH, nýstofnuðu fyrirtæki um sameiginlegt verkefni.
2. Viðskiptastarfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Daimler Benz AG: Ökutæki, flugvélar og flugiðnaður, ýmis þjónusta,
 - Deutsche Telekom AG: Fjarskipti,
 - Telematik GmbH: Fjarvirkni á sviði flutninga.
3. Að undangenginni forkönnun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin sem tilkynnt hefur verið geti fallið undir gildissvið reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89. Þó er lokaákvörðun hvað þetta atriði varðar frestað þar til síðar.
4. Framkvæmdastjórnin gefur þriðju aðilum sem eiga hagsmuna að gæta kost á að koma hugsanlegum athugasemdum sínum varðandi fyrirhugaða aðgerð á framfæri við sig.

Athugasemdir verða að hafa borist framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá birtingu þessarar tilkynningar í Stjtið. EB nr. C 205, 5. 7. 1997. Athugasemdirnar má senda til framkvæmdastjórnarinnar um bréfasíma (nr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eða í pósti, með tilvísun til IV/M.962 - Daimler Benz/Deutsche Telekom - Telematik, á eftirfarandi heimilisfang:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B-Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1040 BrusselsEngin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjtið. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.835 - Recticel/Greiner)**

97/EES/29/25

Framkvæmdastjórnin ákvað 19. 3. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0835. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.896 - Tenneco/KNP BT)**

97/EES/29/26

Framkvæmdastjórnin ákvað 30. 4. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fáanleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fáanleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0896. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

⁽¹⁾ Stjótt. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjótt. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.907 - Agos Itafinco)**

97/EES/29/27

Framkvæmdastjórnin ákvað 12. 5. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á frönsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CFR“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0907. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.909 - Worms/Saint-Louis)**

97/EES/29/28

Framkvæmdastjórnin ákvað 4. 6. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á frönsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CFR“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0909. CELEX er tölvuvætt skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

⁽¹⁾ Stjórn. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjórn. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.916 - Lyonnaise des Eaux/Suez)****97/EES/29/29**

Framkvæmdastjórnin ákvað 5. 6. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á frönsku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CFR“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0916. CELEX er tölvuð skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

**Engin andstaða gegn tilkynntri samfylkingu fyrirtækja
(Mál nr. IV/M.920 - Samsung/AST)****97/EES/29/30**

Framkvæmdastjórnin ákvað 26. 5. 1997 að mótmæla ekki framangreindri tilkynntri samfylkingu og lýsa því yfir að hún samrýmdist hinum sameiginlega markaði. Þessi ákvörðun byggist á b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 4064/89⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa af ákvörðuninni er eingöngu fánleg á ensku og verður birt eftir að viðskiptaleyndarmál sem kunna að koma þar fram hafa verið felld brott. Ákvörðunin er fánleg:

- í pappírsútgáfu á söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna,
- í tölvutæku formi í „CEN“-útgáfu af CELEX- gagnagrunninum, undir skjalanúmeri 397M0920. CELEX er tölvuð skjalakerfi sem hefur að geyma réttarreglur Evrópubandalagsins. Unnt er að fá frekari upplýsingar um áskrift hjá:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
Sími: +352 2929 42455, bréfasími: +352 2929 42763

⁽¹⁾ Stjórn. EB nr. L 395, 30. 12. 1989. Leiðrétting: Stjórn. EB nr. L 257, 21. 9. 1990, bls. 13.

Ríkisaðstoð
Mál nr. C 43/91
Þýskaland

97/EES/29/31

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að ljúka málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans vegna aðstoðar sem þýsk stjórnvöld ákváðu að veita til fiskveiða (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 204 frá 4. 7. 1997).

Ríkisaðstoð
Mál nr. C 49/91
Holland

97/EES/29/32

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að ljúka málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans vegna sérstaks fjármögnunarsjóðs („Regeling bijzondere financiering”) (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 202 frá 2. 7. 1997).

Ríkisaðstoð
Mál nr. C 21/97
Ítalía

97/EES/29/33

Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að hefja málsmeðferð samkvæmt 2. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans vegna 51., 114., 117. og 119. gr. sikileyskra byggðalaga nr. 25/93 um aðgerðir til styrktar atvinnumálum (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 204 frá 4. 7. 1997).

Framkvæmdastjórnin veitir hér með hinum aðildarríkjum EES og hagsmunaaðilum frest til að koma athugasemdum sínum varðandi þessar ráðstafanir á framfæri, innan eins mánaðar frá birtingu þessarar auglýsingar í Stjtið. EB, við:

European Commission
DG IV/G/2
200, rue de la Loi
B-1049 Brussels

Athugasemdunum verður komið á framfæri við Ítalíu.

Heimild fyrir ríkisaðstoð í samræmi við 92. og 93. gr. EB-sáttmálans 97/EES/29/34 Mál sem framkvæmdastjórnin andmælir ekki

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt portúgalska aðstoðaráætlun sem miðar að því að styrkja örsmá og lítil fyrirtæki, innan ramma áætlunarinnar um að hvetja til staðbundinnar uppbyggingar, ríkisaðstoð nr. N 628/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna uppbyggingar lítilla og meðalstórra fyrirtækja, ríkisaðstoð nr. E 4/94 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun til að efla rannsóknar- og þróunarstarfsemi, sem og nýsköpun í litlum og meðalstórum fyrirtækjum og erlendum rannsóknarstofnunum á nýju ríkjunum, ríkisaðstoð nr. N 331/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun til að efla rannsóknar- og þróunarstarfsemi nýstofnaðra lítilla og meðalstórra fyrirtækja á tæknisviðinu, þar með talin fyrirtæki sem verið er að koma á fót í nýju ríkjunum og Austur-Berlín, ríkisaðstoð nr. N 591/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framlengingu á þýskri aðstoðaráætlun um að nýjum starfsþjálfunarstöðvum verði látið í té efni og tæknilegur búnaður, ríkisaðstoð nr. N 792/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna uppbyggingar lítilla og meðalstórra fyrirtækja í Brandenburg, ríkisaðstoð nr. NN 122/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt breytingu á þýskri aðstoðaráætlun sem miðar að því að efla rannsóknir og þróunarstarfsemi í Mecklenburg-Vorpommern, ríkisaðstoð nr. N 809/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt danska aðstoðaráætlun vegna endurskoðunar á kortlagningu svæða sem eiga rétt á aðstoð, ríkisaðstoð nr. N 786/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt aukafjárveitingu frá Vallóníu til styrktar belgísku aðstoðaráætluninni AIDE í því skyni að stækka og koma á fót nýjum fyrirtækjum, ríkisaðstoð nr. N 876/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun til að styrkja lítil og meðalstór fyrirtæki í Saxlandi-Anhalt innan ramma frumkvæðis bandalagsins: URBAN, ríkisaðstoð nr. N 891/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt fjármagnsaukningu vegna þýskrar aðstoðaráætlunar til að styrkja verkefni er tengjast gasframleiðslu við hreinsun á úrgangi, ríkisaðstoð nr. N 938/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt breytingu á þýskri aðstoðaráætlun til að efla upplýsinga- og samskiptatækni á sviði nýsköpunar í ríkinu Thüringen, ríkisaðstoð nr. N 39/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt þýska aðstoðaráætlun vegna einkavæðingar og endurskipulagningar á efnageiranum, ríkisaðstoð nr. NN 142/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun til að efla starfsemi á sviði umhverfisverndar, ríkisaðstoð nr. N 62/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun vegna byggðapróunar í País Vasco, ríkisaðstoð nr. N 529/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun vegna umhverfisverndar í Comunidad Valenciana, ríkisaðstoð nr. N 98/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun til að hvetja fyrirtæki í Andalúsíu til að ráða konur til starfa, ríkisaðstoð nr. N 248/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun vegna lítilla og meðalstórra fyrirtæka í héraðinu Extremadura, ríkisaðstoð nr. N 703/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt austurríska aðstoðaráætlun vegna byggðapróunar, ríkisaðstoð nr. N 756C/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt portúgalska aðstoðaráætlun vegna þróunar á arðbærri starfsemi og sköpun nýrra starfa á landamærasvæðum (samkvæmt INTERREG II-áætluninni), ríkisaðstoð nr. N 755/96 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt spænska aðstoðaráætlun til að hvetja til fjárfestinga lítilla og meðalstórra fyrirtækja í País Vasco (AFI-97), ríkisaðstoð nr. N 3/97 (sjá nánari útlistun í Stjtið. EB nr. C 189 frá 20. 6. 1997).

Skrá yfir skjöl varðandi EES sem framkvæmdastjórnin sendi ráðinu á 97/EES/29/35 tímabilinu 2. 6. til 6. 6. 1997

Þessi skjal er unnt að fá hjá söluskrifstofum opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna

Kóði	Skráningarnúmer	Titill	Samþykkt af framkvæmdastjórninni þann	Sent til ráðsins þann	Blaðsíðu fjöldi
COM(97) 252	CB-CO-97-240-EN-C ⁽¹⁾	Tillaga að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3330/91 um hagskýrslur um verslun milli aðildarríkjanna	30.5.1997	2.6.1997	8
COM(97) 256	CB-CO-97-265-EN-C	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar: Mat á viðbrögðum við hvítbókinni „Kennsla og nám - í átt til samfélags sem byggir á menntun“	29.5.1997	2.6.1997	16
COM(97) 271	CB-CO-97-256-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um gæði jarðolíu og díseildsneytis og um breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE	2.6.1997	2.6.1997	8
COM(97) 247	CB-CO-97-263-EN-C	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins, Evrópuþingsins og Peningastofnunar Evrópu - verðeiningar og tækniforskriftir fyrir evrómyntir Tillaga að reglugerð ráðsins (EB) um verðeiningar og tækniforskriftir fyrir evrómyntir	29.5.1997	3.6.1997	11
COM(97) 228	CB-CO-97-218-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun ráðsins um gæði drykkjarvatns	4.6.1997	4.6.1997	19
COM(97) 266	CB-CO-97-253-EN-C	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um aðgerðaáætlun bandalagsins í tengslum við sjúkdóma af völdum mengunar, innan ramma aðgerða á sviði almannaeilbrigðis Tillaga að ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins um að samþykkja aðgerðaáætlun bandalagsins fyrir árin 1999 til 2003 um sjúkdóma af völdum mengunar, innan ramma aðgerða á sviði almannaeilbrigðis	4.6.1997	4.6.1997	46
COM(97) 272	CB-CO-97-258-EN-C	Tillaga að ákvörðun ráðsins um viðbótarstaðla fyrir ökutæki á vegum sem eru notuð til að flytja húsdýr í ferðum sem taka meira en átta klukkutíma	4.6.1997	4.6.1997	1
COM(97) 275	CB-CO-97-271-EN-C	Tillaga að reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3330/91 um hagskýrslur um verslun milli aðildarríkjanna með sérstakri tilvísun til vöruflokkunarkerfisins	4.6.1997	4.6.1997	8
COM(97) 287	CB-CO-97-276-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um beitingu ákvæða um frjálsan aðgang að netum (ONP) gagnvart talsímaþjónustu og hnattrænni fjarskiptaþjónustu í samkeppnisumhverfi (kemur í stað tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 95/62/EF)	4.6.1997	4.6.1997	18
COM(97) 52	CB-CO-97-045-EN-C	Tillaga að ákvörðun ráðsins um skrána sem um getur í annarri undirgr. 1. mgr. 3. gr. í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3254/91 um bann við notkun dýraboga í bandalaginu og innflutning til bandalagsins á ósútuðum skinnum og unnum afurðum af tilteknum tegundum villtra dýra sem upprunnin eru í löndum þar sem dýrin eru veidd í dýraboga eða í gildirur sem samrýmast ekki alþjóðareglum um mannúðlegar veiðar og a-lið 1. mgr. 1. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 35/97 um ákvæði um vottun ósútaðra skinna og vara sem falla undir reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3254/91	5.6.1997	5.6.1997	9

⁽¹⁾ „EN“ vísar til enska COM-skjalsins.

Kóði	Skráningarnúmer	Titill	Samþykkt af framkvæmdastjórninni þann	Sent til ráðsins þann	Blaðsíðu fjöldi
COM(97) 251	CB-CO-97-264-EN-C	Breytt tillaga að ákvörðun ráðsins um undirritun og samþykkt samnings um alþjóðlega staðla um mannúðlegar veiðiaðferðir milli Evrópu-bandalagsins, Kanada og Sambandsríkisins Rússlands	29.5.1997	5.6.1997	36
COM(97) 253	CB-CO-97-241-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun ráðsins um breytingu á tilskipun 92/14/EBE um skorður við notkun flugvéla sem falla undir 1. bindi, II. hluta, 2. kafla í 16. viðauka samþykktar um alþjóðaflugmál, 2. útg. (1988)	4.6.1997	5.6.1997	4
COM(97) 255	CB-CO-97-242-EN-C	Breytt tillaga að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um ráðstafanir gegn loftmengun frá ökutækjum og um breytingu á tilskipun 70/220/EBE og 70/156/EBE	5.6.1997	5.6.1997	13
COM(97) 277	CB-CO-97-268-EN-C	Tillaga að reglugerð ráðsins (EB) um þriðju breytingu á reglugerð (EB) nr. 390/97 um heildarafla sem heimilt er að veiða úr tilteknum fiskistofnum og hópum fiskistofna árið 1997 og tiltekin skilyrði fyrir veiðunum	5.6.1997	5.6.1997	6
COM(97) 278	CB-CO-97-267-EN-C	Tillaga að reglugerð ráðsins (EB) um breytingu á reglugerð (EB) nr. 391/97 um tilteknar ráðstafanir, fyrir árið 1997, til verndunar og stjórnunar fiskveiðiauðlinda og gilda um skip sem sigla undir norskum fána	5.6.1997	5.6.1997	6
COM(97) 294	CB-CO-97-286-EN-C	Breytt tillaga að reglugerð ráðsins (EB) um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja og reglugerð (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71	5.6.1997	5.6.1997	5
COM(97) 257	CB-CO-97-245-EN-C	Tillaga að tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um tengdan fjarskiptabúnað og gagnkvæma samræmisviðurkenningu á búnaði	4.6.1997	6.6.1997	28
COM(97) 258	CB-CO-97-246-EN-C	Tillaga að reglugerð ráðsins um tilteknar tæknilegar ráðstafanir vegna verndunar fiskveiðiauðlinda	6.6.1997	6.6.1997	5

Reglur um upplýsingaskipti – tæknilegar reglugerðir

97/EES/29/36

- Tilskipun 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjttíð. EB nr. L 109, 26. 4. 1983, bls. 8).
- Tilskipun 88/182/EBE frá 22. mars 1988 um breytingu á tilskipun 83/189/EBE (Stjttíð. EB nr. L 81, 26. 3. 1988, bls. 75).
- Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB frá 23. mars 1994 um aðra efnisbreytingu á tilskipun 83/189/EBE (Stjttíð. EB nr. L 100, 19. 4. 1994, bls. 30).

Tilkynningar um drög að tæknilegum reglugerðum sem borist hafa framkvæmdastjórninni

Tilvísun ⁽¹⁾	Titill stöðvunartímabils ⁽²⁾	Lok þriggja mánaða
97-0228-I	Almenn reglugerð um togbrautir í lofti og á jörðu fyrir almenningssamgöngur	18.8.1997
97-0238-F	Úrskurður um breytingu á úrskurði frá 15. apríl 1912 um beitingu laga frá 1. ágúst 1905 um svik og falsanir á vörum eða þjónustu á sviði matvæla	⁽³⁾
97-0254-I	Breytingar á forsetaúrskurði nr. 412 frá 26. ágúst 1993: Reglugerð um staðla um hönnun, uppsetningu, notkun og viðhald á hitakerfum í húsum sem eiga að minnka orkunotkun, og hrindir í framkvæmd 4. mgr. 4. gr. í lögum nr. 10 frá 9. janúar 1991	28.8.1997
97-0255-B	Ráðherraþyrir-mæli um breytingu á ráðherraþyrir-mælum frá 28. janúar 1993 um eftirlit með hitastigi frystra matvæla	29.8.1997
96-0256-F	Fyrirmæli um breytingu á fyrirmælum frá 29. ágúst 1967 um eiginleika eldsneytis til húskyndingar	29.8.1997
97-0257-F	Fyrirmæli um eiginleika fljótandi eldsneytis fyrir hreyfanleg hitunartæki	29.8.1997
97-0259-GR	Tæknileg reglugerð undir titlinum „Ákvörðun æðsta ráðs um kemísk efni nr. 1071/96 um auglýsingar á umbúðum fyrir hreinsi- og hreingerningarefni“	29.8.1997
97-0260-FIN	Ákvörðun viðskipta- og iðnaðarráðuneytis um íbætt vítamín og önnur tiltekin efni í matvælum	1.9.1997
97-0261-F	Úrskurður varðandi úttak og uppsetningu katla með milli 400 kW og 50 MW afköst	1.9.1997
97-0262-NL	Breyting á reglugerð um bann við tilteknum plöntu-varnarefnum	3.9.1997
97-0263-D ⁽³⁾⁽⁴⁾⁽⁵⁾	BAPT gerðarviðurkenningarforskrift 222 ZV 122	1.9.1997

⁽¹⁾ Ár – skráningarnúmer – upprunaaðildarríki.

⁽²⁾ Eindagi fyrir athugasemdir frá framkvæmdastjórninni og aðildarríkjum.

⁽³⁾ Hefðbundnar reglur um upplýsingaskipti gilda ekki um „lyfjaskrá“.

⁽⁴⁾ Ekkert stöðvunartímabil þar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ástæður fyrir aðkallandi samþykki.

⁽⁵⁾ Ekkert stöðvunartímabil vegna skatta- eða fjármálaráðstafana; sbr. 3. lið 9. mgr. 1. gr. í tilskipun 94/10/EB.

Framkvæmdastjórnin vekur athygli á að samkvæmt skilmálum orðsendingar hennar frá 1. október 1986 (Stjtið. EB nr. C 245, 1. 10. 1986, bls. 4) gerir hún ráð fyrir að ef aðildarríki samþykkir tæknilega reglugerð sem fellur undir ákvæði tilskipunar 83/189/EBE án þess að senda drögin til framkvæmdastjórnarinnar eða virða skyldubundna stöðvun, sé ekki unnt að framfylgja reglugerðinni gagnvart þriðja aðila samkvæmt skilmálum réttarkerfis hlutaðeigandi aðildarríkis. Framkvæmdastjórnin telur þar af leiðandi að málsaðilar hafi rétt til að vænta þess að dómstólar landsins neiti að koma innlendum tæknilegum reglugerðum, sem ekki hefur verið tilkynnt um eins og krafist er í lögum bandalagsins, til framkvæmda.

Upplýsingar um tilkynningarnar eru fáanlegar hjá stjórnsýsludeildum ríkjanna og hefur skrá yfir þær verið birt í Stjórnartíðindum Evrópubandalagsins nr. C 67 frá 17. 3. 1989 bls. 3 og í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins nr. 6 frá 4. 5. 1994, bls. 8.